

Den Europæiske Unions Tidende

C 308 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang
20. oktober 2011

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>		
BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER		
Europa-Parlamentet		
SESSIONEN 2010-2011		
Mødeperioden fra den 7. til 9. september 2010		
Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 314 E af 18.11.2010.		
VEDTAGNE TEKSTER		
Tirsdag den 7. september 2010		
2011/C 308 E/01	Sammenkobling af selskabsregistre Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om sammenkobling af selskabsregistre (2010/2055(INI))	1
2011/C 308 E/02	Udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi (2010/2010(INI))	6
2011/C 308 E/03	EØS-Schweiz: hindringer for fuldstændig gennemførelse af det indre marked Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om EØS-Schweiz: hindringer for fuldstændig gennemførelse af det indre marked (2009/2176(INI))	18
2011/C 308 E/04	Rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa (2009/2237(INI))	22
2011/C 308 E/05	Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: finansiering og funktionsmåde Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: finansiering og funktionsmåde (2010/2072(INI))	30

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 308 E/06	Retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om anvendelsen og revision af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (2009/2140(INI))	36
2011/C 308 E/07	Social integration af kvinder tilhørende etniske minoritetsgrupper Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om social integration af kvinder fra etniske minoritetsgrupper (2010/2041(INI))	44
2011/C 308 E/08	Kvindernes rolle i et aldrende samfund Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om kvindernes rolle i et aldrende samfund (2009/2205(INI))	49
2011/C 308 E/09	Journalistik og nye medier - dannelse af et offentligt rum i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om journalistik og nye medier - dannelse af et offentligt rum i Europa (2010/2015(INI))	55
Onsdag den 8. september 2010		
2011/C 308 E/10	Menneskerettigheder i Iran, særlig sagerne Sakineh Mohammadi-Ashtiani og Zahra Bahrami Europa-Parlamentets beslutning af 8. september 2010 om menneskerettighedssituationen i Iran, navnlig sagerne om Sakineh Mohammadi Ashtiani og Zahra Bahrami	62
Torsdag den 9. september 2010		
2011/C 308 E/11	Bedre lovgivning Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om bedre lovgivning – Kommissionens 15. årsrapport i overensstemmelse med artikel 9 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (2009/2142(INI))	66
2011/C 308 E/12	Romaernes situation i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om situationen for romaerne og retten til fri bevægelighed i EU	73
2011/C 308 E/13	Langtidspleje af ældre Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om langtidspleje af ældre	79
2011/C 308 E/14	Jordanflodens tilstand, herunder navnlig området omkring Jordanflodens nedre løb Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om situationen ved Jordanfloden, især vedrørende flodens nedre løb	81
2011/C 308 E/15	Kenya: manglende pågribelse af Sudans præsident Omar al-Bashir Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om Kenya: manglende pågribelse af Sudans præsident Omar al-Bashir	83
2011/C 308 E/16	Menneskerettigheder i Syrien, særlig sagen Haythan Al-Maleh Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om menneskerettigheder i Syrien, særlig sagen Haythan Al-Maleh	86
2011/C 308 E/17	Manglen på en gennemsigtig procedure og potentielt anstødeligt indhold i forbindelse med antipiratkopieringsaftalen (ACTA) Europa-Parlamentets erklæring af 9. september 2010 om manglen på en gennemsigtig procedure og potentielt anstødeligt indhold i forbindelse med antipiratkopieringsaftalen (ACTA)	88

Tirsdag den 7. september 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Sammenkobling af selskabsregistre

P7_TA(2010)0298

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om sammenkobling af selskabsregistre (2010/2055(INI))

(2011/C 308 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog af 4. november 2009 om sammenkobling af selskabsregistre (KOM(2009)0614) og den ledsagende statusrapport,
- der henviser til Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003 ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets ellefte direktiv 89/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE) ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EFT L 65 af 14.3.1968, s. 8.⁽²⁾ EUT L 221 af 4.9.2003, s. 13.⁽³⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 36.⁽⁴⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.⁽⁵⁾ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1.⁽⁷⁾ EUT L 207 af 18.8.2003, s. 1.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 med henstillinger til Kommissionen om e-justice ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 22. april 2009 om effektiv fuldbyrdelse af domme i EU: adgangen til oplysninger om skyldneres aktiver ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0218/2010),
- A. der henviser til, at formålet med selskabsregistre er at undersøge, registrere og opbevare selskabsoplysninger om f.eks. selskabets retlige form, hjemsted og kapital, udpegelser, dets retlige repræsentanternes mandatudløb, beføjelser og særlige karakteristika, regnskabsdokumenter for hvert enkelt regnskabsår, og - når det er relevant - selskabets afvikling, samt at offentliggøre disse oplysninger,
- B. der henviser til, at selskabsregistre i EU fungerer på national eller regional basis og kun opbevarer oplysninger om selskaber, der er registreret inden for det område, registrene har ansvaret for,
- C. der henviser til, at der er stigende efterspørgsel efter adgang til oplysninger om selskaber i tværnational sammenhæng, enten til handelsformål eller for at lette adgangen til klage og domstolsprøvelse, og at det er af afgørende betydning for kreditorer og retshåndhævende myndigheder at råde over pålidelige og opdaterede oplysninger om skyldnere og disses aktiver, samt at det er nødvendigt at offentliggøre særlige detailoplysninger for at sikre, at arbejdstagerrettigheder i henhold til EU-selskabsretten respekteres,
- D. der henviser til, at den omstændighed, at selskabsregistre endnu ikke er sammenkoblet, medfører økonomiske tab og problemer for alle berørte parter - ikke blot for virksomhederne, men også for deres ansatte, forbrugerne og offentligheden - specielt hvad angår gennemsigtighed, effektivitet og retssikkerhed, samt at lettere adgang til pålidelige og ajourførte oplysninger om selskaber fra alle medlemsstater på tværs af grænserne vil øge gennemsigtigheden og retssikkerheden i det indre marked og kan genoprette tilliden til markederne efter den finansielle og økonomiske krise,
- E. der henviser til, at oplysningerne i selskabsregistre siden 1. januar 2007 er blevet opbevaret elektronisk og er tilgængelige online i alle medlemsstater, samt at de relevante forretningsoplysninger ganske vist er tilgængelige online, men at registerstandarderne varierer og de berørte parter er nødt til at håndtere forskellige sprog, søgekriterier og strukturer,
- F. der henviser til, at der er en tendens til at være forskel på de enkelte registres indhold, oplysningsværdi og retlige betydning, og at dette kan have juridiske konsekvenser, som kan variere fra medlemsstat til medlemsstat,
- G. der henviser til, at en fælles indgangsportal til forretningsoplysninger om alle europæiske selskaber kunne spare både tid og penge, men at det for at nå dette mål bør overvejes at gøre det obligatorisk for alle medlemsstater at deltage i denne indgangsportal,
- H. der henviser til, at denne fælles indgangsportal bør levere oplysninger af høj kvalitet fra alle medlemsstaterne, at disse oplysninger bør være pålidelige og opdaterede samt foreligge i et standardformat og på alle EU-sprog, og at indgangsportalen bør følges aktivt op af Kommissionen,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0637.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0238.

Tirsdag den 7. september 2010

- I. der henviser til, at Kommissionen i forbindelse med sit flagskibsinitiativ vedrørende en industripolitik for en globaliseret verden, der indgik i dens meddelelse om Europa 2020 - En europæisk strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, påtænker »at forbedre erhvervs klimaet, navnlig for SMV, bl.a. ved at nedbringe transaktionsomkostningerne ved at drive forretning i Europa«,
- J. der henviser til, at Rådet den 25.-26. maj 2010 vedtog konklusioner, hvori det med rette understreger, at oplysningernes kvalitet er vigtig, og at det er nødvendigt, at adgangen til oplysninger forenkles, således at parternes tillid øges og aktiviteterne inden for det indre marked bedre kan lykkes, samt at det nødvendigt, at alle medlemsstater inddrages, når der skal sikres en centraliseret adgang til oplysninger,
- K. der henviser til, at samarbejde mellem selskabsregistre er af afgørende betydning i forbindelse med tværnationale fusioner, flytning af hjemsted eller tværnational insolvensbehandling, og at flere selskabsretlige instrumenter eksplicit kræver et sådant samarbejde, f.eks. direktiv 2005/56/EC, forordning (EF) nr. 2157/2001 og forordning (EF) nr. 1435/2003,
- L. der henviser til, at de offentlighedskrav til udenlandske filialer, der stilles i ellefte selskabsdirektiv 89/666/EØF, betyder, at det i praksis er en nødvendighed, at selskabsregistre samarbejder, og henviser til, at samarbejdet ikke bør begrænses til det tidspunkt, hvor der åbnes en filial, men også bør gå så vidt som til at sikre, at de relevante oplysninger er korrekte og opdaterede, således at der undgås forskelle mellem indholdet i registret med filialens detailoplysninger og indholdet i registret med moderselskabets,
- M. der henviser til, at der kan komme væsentlig flere sager, hvor der er behov for tværnationalt samarbejde, når først statuten for det europæiske private selskab (KOM(2008)0396) er vedtaget,
- N. der henviser til, at der allerede findes flere mekanismer for samarbejde mellem selskabsregistre, såsom European Business Register (EBR), projektet vedrørende interoperabilitet mellem handelsregistre i hele Europa (BRITE) og informationssystemet for det indre marked (IMI), men at EBR og BRITE er frivillige ordninger, hvorfor ikke alle medlemsstater deltager heri, samt at BRITE desuden kun er et forskningsprojekt,
- O. der henviser til, at det i sin beslutning af 18. december 2008 udtrykte glæde over planerne om at oprette en e-justice-portal, og at handlingsplanen for 2009-2013 vedrørende europæisk e-justice omfatter en integrering af EBR i e-justice-portalen,
1. mener, at der kun vil kunne drages fordel af projektets nyttevirkning for det europæiske økonomiske områdes videre integrering, hvis alle medlemsstater deltager heri, og er af den opfattelse, at det med henblik herpå bør overvejes at kræve obligatorisk deltagelse af alle medlemsstater;
2. mener, at EBR-initiativerne og BRITE-projektet bør videreføres først, og at deltagelse heri bør gøres obligatorisk; understreger IMI's betydning for en bedre gennemførelse af lovgivningen om det indre marked, da det allerede har vist sig at være et effektivt instrument, når det gælder gennemførelsen af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾ og servicedirektivet ⁽²⁾; erindrer om, at alle medlemsstater allerede anvender IMI, og at det kan udvides til en bredere vifte af procedurer, uden at det medfører betydelige investeringer fra medlemsstaternes side;
3. påpeger, at registeroplysningerne ikke kan sammenlignes med oplysninger af ren økonomisk karakter, og mener derfor, at offentligheden bør sikres adgang til pålidelige og opdaterede oplysninger via en officiel fælles indgangsportal; understreger, at dette vil skabe større gennemsigtighed, effektivitet og retssikkerhed til fordel for virksomhederne og deres ansatte, for forbrugerne og systemet som sådant;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

Tirsdag den 7. september 2010

4. opfordrer Kommissionen til at arbejde hen imod at integrere alle medlemsstaterne i denne fremtidige fælles indgangsportal ved at stille ekspertise og yderligere ressourcer til rådighed og anmoder den om at undersøge fordele og ulemper ved obligatorisk medlemskab af denne nye fælles indgangsportal for alle medlemsstaterne;
5. gør opmærksom på, at oplysninger i forskellige handelsregistre kan have varierende betydning, og at dette ikke blot for virksomhederne, men også for disses ansatte og forbrugerne igen kan få retlige konsekvenser, som kan være forskellige medlemsstaterne imellem;
6. mener, at oplysninger om selskabsregistrering også er vigtige for medarbejdere, især i virksomheder, der omfattes af EU-selskabsretten, såsom Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001, Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 og direktiv 2005/56/EF, og mener, at disse oplysninger også er vigtige på baggrund af bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/72/EF ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 2001/86/EF ⁽²⁾, som garanterer, at medarbejderes allerede eksisterende medbestemmelsesrettigheder bevares i de nydannede selskaber;
7. understreger derfor, at det er vigtigt, at brugere, når de indhenter registeroplysninger, gøres opmærksomme på, at den pågældende oplysnings retlige betydning og de med oplysningen forbundne forpligtelser kan være forskellige fra medlemsstat til medlemsstat;
8. påpeger med hensyn til forholdet mellem moderselskaber og filialer, at mere automatiseret sammenkobling ville lette udvekslingen af registrerede oplysninger;
9. er klar over, at der ikke altid er tilstrækkelig logisk sammenhæng mellem de registrerede oplysningers indhold;
10. mener, at det er afgørende for, at det interne marked kan fungere rigtigt, at offentligheden har adgang til officielle og pålidelige oplysninger om selskaber, der opererer i EU, og udtrykker i den forbindelse sin tilfredshed med Kommissionens grønbog om sammenkobling af selskabsregistre;
11. bemærker, at større gennemsigtighed på det indre marked kunne øge de grænseoverskridende investeringer;
12. er overbevist om, at en bedre og nemmere adgang til oplysninger er nødvendig for at bistå små og mellemstore virksomheder, der er et centralt element i den europæiske økonomis rygrad og hoveddrivkraften i skabelsen af arbejdspladser, økonomisk vækst og social samhørighed i Europa, da det bidrager til at mindske disse virksomheders administrative byrder;
13. understreger, at nem adgang til pålidelige data om fusioner, flytninger af hjemsted eller andre tværnationale procedurer er afgørende for europæiske virksomheder og vil give konkurrenceevnen i det indre marked et ekstra løft og få dette marked til at fungere mere gnidningsløst ved at styrke dets vigtige frihedsområder, dvs. fri bevægelighed for kapital, tjenesteydelser og personer;
14. mener, at enhver strategi for at komme ud af krisen og forbedre det indre markeds funktion skal omfatte større gennemsigtighed og samarbejde i grænseoverskridende mekanismer, hvilket vil øge tilliden hos Europas 500 millioner forbrugere;
15. udtrykker sin anerkendelse af bestræbelserne i forbindelse med de forskellige samarbejdsmechanismer og -initiativer;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/72/EF af 22. juli 2003 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statuten for det europæiske andelsselskab, for så vidt angår medarbejderindflydelse (EUT L 207 af 18.8.2003, s. 25).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/86/EF af 8. oktober 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE), for så vidt angår medarbejderindflydelse (EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22).

Tirsdag den 7. september 2010

16. understreger imidlertid, at der skal gøres større fremskridt, og at det for at skabe markedsgennem-sigtighed kræves, dels at oplysningerne i de 27 medlemsstaters selskabsregistre er nemt tilgængelige via en fælles indgangsportal, som følges aktivt op, dels at de er pålidelige, opdaterede og foreligger i et standard-format samt på alle officielle EU-sprog; mener, at det først bør vurderes, i hvor vid udstrækning dette forårsager yderligere oversættelsesudgifter, og at det med henblik herpå bør overvejes at kræve obligatorisk deltagelse af alle medlemsstater;
17. kræver, at det sikres, at kendskab til denne fælles indgangsportals eksistens udbredes på effektiv vis, således at alle berørte parter kan anvende den til at indhente klare og pålidelige oplysninger om europæiske virksomheder;
18. påpeger, at Gruppen af Højtstående Uafhængige Interesserede Parter vedrørende Administrative Byrder (Stoiber-Gruppen) har fundet frem til, at en lettelse af den grænseoverskridende elektroniske adgang til forretningsoplysninger kan medføre besparelser på mere end 160 mio. EUR om året;
19. understreger betydningen af adgang til oplysninger om europæiske selskaber, især på baggrund af servicedirektivet og den endnu ikke vedtagne statut for det europæiske private selskab;
20. understreger dog, at de opnåede fremskridt ikke bør betyde ekstra administrative byrder for selska-berne, navnlig SMV;
21. glæder sig til lanceringen af e-justice-portalen, som skal være tilgængelig for enkeltpersoner, virk-somheder, praktiserende jurister og retsvæsnen samt være brugervenlig; støtter planerne om at integrere EBR i denne portal;
22. understreger betydningen af en yderligere sammensmeltning af BRITE-, IMI- og EBR-data og -systemer med henblik på at oprette en fælles dataindgangsportal for de berørte parter og forbrugere i det indre marked, hvilket kan nedbringe transaktionsomkostningerne for såvel producenter som forbrugere, idet oplysningerne samles på ét sted og der dermed gives den grænseoverskridende handel, især den grænseoverskridende elektroniske handel, og den økonomiske vækst i EU et løft;
23. går ind for, at der i mellemtiden indføres frivillige mekanismer for samarbejde mellem registre, navnlig hvad angår regelmæssig opdatering af de oplysninger, der skal være tilgængelige vedrørende uden-landske filialer; anbefaler, at praktiske spørgsmål, som kræver samarbejde, afklares i en administrativ aftale mellem medlemsstaterne og/eller deres selskabsregistre;
24. mener, at en sammenkobling af nettet af selskabsregistre og det elektroniske net, der blev oprettet i henhold til gennemsigtighedsdirektivet, vil åbne hurtigt adgang til juridiske og finansielle oplysninger om noterede selskaber og skabe en merværdi for investorer;
25. insisterer på, at en europæisk løsning skal sikre borgerne og selskaberne en tilstrækkelig beskyttelse af personrelaterede og konkurrencerelevante oplysninger med henblik på at forhindre misbrug heraf samt garantere følsomme oplysningers retssikkerhed;
26. understreger, at enhver form for integreret europæisk løsning navnlig skal tage i betragtning, i hvor høj grad nationale registre eller europæiske registre, der hidtil har eksisteret for bestemte økonomiske sektorer, vil kunne nedlægges, tilpasses eller sammenlægges for at undgå dobbeltarbejde i overensstemmelse med det mål at skære ned på bureaukratiet og sikre klarhed og enkelhed;
27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 7. september 2010

Udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi

P7_TA(2010)0299

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi (2010/2010(INI))

(2011/C 308 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om EUROPA 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (KOM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om integrering af bæredygtig udvikling i EU's politikker: 2009-gennemgang af Den Europæiske Unions strategi for bæredygtig udvikling (KOM(2009)0400),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker - Del II i de integrerede retningslinjer for EUROPA 2020 (KOM(2010)0193),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 106/2008 af 15. januar 2008 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog om tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag (KOM(2009)0147) og sin beslutning herom af 6. maj 2010 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om grønnere transport (KOM(2008)0433),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en strategi for indregning af de eksterne omkostninger i transportpriserne (KOM(2008)0435),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en energipolitik for Europa (KOM(2007)0001),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009, navnlig punkt 21-24,
- der henviser til formandskabets rapport om 2009-gennemgangen af EU's strategi for bæredygtig udvikling ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0154.

⁽⁵⁾ Rådets dokument 16818/09, 1.12.2009.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og til Kyoto-protokollen til UNFCCC,
- der henviser til IPPC-dokumentet fra 2007 om klimaændringer 2007: synteserapport, bidrag fra arbejdsgruppe I, II og III til den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer,
- der henviser til Sternrapporten fra 2006 »Review on the Economics of Climate Change«,
- der henviser til UNEP, ILO, IOE og ITUC's initiativ til skabelse af grønne arbejdspladser fra 2008 »Green Jobs: Towards Decent Work in a Sustainable, Low-Carbon World«,
- der henviser til ILO's baggrundsnotat »Global Challenges for Sustainable Development: Strategies for Green Jobs«, der blev forelagt på G8-konferencen for arbejds- og beskæftigelsesministre i Niigata, Japan, den 11.-13. maj 2008,
- der henviser til OECD's erklæring om grøn vækst, der blev vedtaget på OECD-ministerrådsmødet den 25. juni 2009, og den gældende strategi for grøn vækst,
- der henviser til 2009-rapporten fra Greenpeace og European Renewable Energy Council (EREC) »Working for the climate: renewable energy and the green job revolution«,
- der henviser til rapporten fra Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) og agenturet for social udvikling (SDA) fra 2007 »Climate Change and Employment: Impact on employment in the European Union-25 of climate change and CO₂ emission reduction measures by 2030«,
- der henviser til Ruhr Economic Papers 156 »Economic impacts from the Promotion of Renewable Energy Technologies, The German Experience«,
- der henviser til udgivelsen »Wind Energy, the case of Denmark« fra CEPOS,
- der henviser til udgivelsen »Study of the effects on employment of public aid to renewable energy sources« fra Universidad Rey Juan Carlos,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2007 om prækommercielle indkøb KOM(2007)0799,
- der henviser til Kommissionens rapport om beskæftigelsen i Europa 2009, navnlig kapitel 3: »Climate change and labour market outcomes«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »En europæisk økonomisk genopretningsplan« (KOM(2008)0800) og sin beslutning herom af 11. marts 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om fremdrift i den europæiske genopretning (KOM(2009)0114),
- der henviser til de europæiske arbejdsmarkedsparters fælles analyse »Key challenges facing European labour markets« af 18. oktober 2007,

(1) Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0123.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til de europæiske arbejdsmarkedsparters aftale fra 2002 »Framework of actions for the lifelong development of competencies and qualifications«,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Nye kvalifikationer til nye job - om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet« (KOM(2008)0868) og ekspertgruppens rapport om nye kvalifikationer til nye job med titlen »New Skills for New Jobs: Action Now« fra februar 2010,
  - der henviser til undersøgelsesdokument fra Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP) fra 2009 »Future Skills Needs for the Green Economy«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0234/2010),
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd i 2009 bekræftede, at bæredygtig udvikling er et centralt mål for Lissabontraktaten, og til at hovedprincipperne i EU's strategi for en bæredygtig udvikling omfatter en integreret tilgang til økonomiske, sociale og økologiske spørgsmål, intensivering af den sociale dialog, styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar samt forsigtigheds- og skadevolderprincippet,
- B. der henviser til, at et af EUROPA 2020-strategiens fokuspunkter er at fremme en social, ressourcebevarende, miljøvenlig og konkurrencedygtig økonomi,
- C. der henviser til, at industrilandene i henhold til Københavnsaftalen skal nedbringe deres CO₂-emissioner med 80-90 % i forhold til 1990-niveauet inden 2050,
- D. der henviser til, at konsekvenserne af klimaforandringerne i Europa er forskellige fra den ene region til den anden, at regionerne i Syd- og Østeuropa, hvor mere end en tredjedel af EU's befolkning bor, ifølge Kommissionens undersøgelse ⁽¹⁾, er særligt udsatte for presset fra klimaforandringerne, at de mest sårbare befolkningsgrupper rammes hårdest, og at der som følge heraf kan opstå større regionale og sociale forskelle;
- E. der henviser til, at ændringen til en bæredygtig økonomi påvirker sektorerne positivt på forskellig vis, nemlig at der skabes nye arbejdspladser eller at eksisterende arbejdspladser erstattes eller delvist bortfalder, at alle arbejdspladser skal tilpasses en bæredygtig ressourcebesparende produktions- og arbejdsmetode, og at det største tilpasningsbehov derfor opstår i eksisterende ansættelsesforhold, hvor fleksible ansættelsesforhold kunne være fordelagtige,
- F. der henviser til, at tallene i grønbogen om demografiske ændringer (KOM(2005)0094) viser, at der vil ske en formindskelse af arbejdsstyrken med 20,8 mio. (6,8 %) fra 2005 til 2030, og at antallet af personer over 60 år nu stiger dobbelt så hurtigt, som det gjorde før 2007 - med omkring to mio. om året sammenlignet med tidligere en mio.,
- G. der henviser til, at denne ændring vil kunne føre til en stabilisering af beskæftigelsen og en vækst i antallet af arbejdspladser med betydelige spill-over-effekter, og at man der, hvor der er blevet indført pålidelige rammebetingelser, kan notere en jævn stigning i beskæftigelsesmulighederne og jobsikkerheden, som stabiliseres gennem stigende eksport,

⁽¹⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Regioner 2020 - En vurdering af kommende udfordringer for EU's regioner«, november 2008, tilgængelig på:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/working/regions2020/pdf/regions2020_en.pdf.

Tirsdag den 7. september 2010

- H. der henviser til, at hvis europæiske forskere og virksomheder ikke formår at omsætte deres forskningsresultater til kommercielle produkter, vil den nødvendige økonomiske vækst og de deraf følgende beskæftigelsesmæssige gevinster ved en innovationsbaseret økonomi ikke kunne opnås, og at Kommissionens Innovation Scoreboard viser en innovationskløft på 30 % til USA og 40 % til Japan,
- I. der henviser til, at der i visse nye sektorer endnu ikke findes strukturer for dialog mellem arbejdsmarkedets parter, at der for visse nye sektorer vedkommende ikke findes kollektive overenskomster, eller hvor eksisterende overenskomster ikke anvendes, og hvor der heller ikke findes branchekodekser, at alle sektorer er stærkt pressede til at øge konkurrencedygtigheden, og at der i regioner med høj arbejdsløshed er et betydeligt pres for at acceptere dårlige arbejdsbetingelser,
- J. der henviser til den langvarige jobusikkerhed, som har udviklet sig på EU's arbejdsmarked de seneste to årtier, hvor der er en tendens til, at især unge i stadig højere grad arbejder på kortvarige kontrakter med dårligere arbejdsvilkår, og at nye job, som bliver skabt under disse omstændigheder, ikke kan betragtes som bæredygtige, samt at det er nødvendigt at gøre noget ved disse strukturelle mangler i forbindelse med målet om at udvikle jobpotentialet i en ny bæredygtig økonomi,
- K. der henviser til, at overgangen til en ny, bæredygtig økonomi ikke bør bruges som et påskud til at udelukke de mest sårbare og mindst kvalificerede arbejdstagere fra arbejdsmarkedet, og at det som følge heraf er nødvendigt at undgå, at virksomheder »skummer fløden«, hvorved de mindst kvalificerede vil blive de første ofre,
- L. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er forankret som mål i Lissabontraktaten og indgår blandt Millennium-målene, og at kvinder er underrepræsenteret i forskellige sektorer og derfor ikke i tilsvarende omfang får gavn af væksten i beskæftigelsen som følge af den nye bæredygtige økonomi,
- M. der henviser til, at en ny økonomi vil tage form i et aldrende samfund med en arbejdsstyrke, der bliver mindre, hvilket gør det nødvendigt at tiltrække flere kvinder til at udføre betalt arbejde ved at tilpasse tilrettelæggelsen af arbejdet til og forberede arbejdsgivere i alle sektorer på en mere forskelligartet arbejdsstyrke,
- N. der henviser til, at nylige undersøgelser viser, at tilstedeværelsen af kvinder på alle ansvarsniveauer udgør en øget værdi for virksomhederne, særlig i forhold til deres økonomiske resultater,
- O. der henviser til, at kvinder sikrer sig størstedelen af universitetsuddannelserne i EU, og at de udgør et flertal af de studerende inden for handel, management og jura, men at de stadig beklæder et mindretal af ledelsesposterne i virksomheder og offentlige instanser,
- P. der henviser til, at kvinder særlig på grund af kønsdiskriminerende stereotyper inden for uddannelse og i samfundet er underrepræsenterede på områder, som fejlagtigt bliver betragtet som »mandlige«, såsom informationsteknologi, ingeniørarbejde og fysik samt tekniske fag, f.eks. mekanikerarbejde og murerarbejde,
- Q. der henviser til, at arbejdsløsheden er stigende blandt ældre arbejdstagere, som står over for et særdeles akut problem med social udelukkelse, efter at de er fyldt 55 år, og på trods af den fremgang, der er sket i det seneste årti, var kun lidt over en tredjedel af alle kvinder mellem 55 og 64 år i arbejde i 2008, mens 55 % af mændene i samme aldersgruppe var i arbejde,

Beskæftigelsesstrategi for en ny bæredygtig økonomi

1. er af den opfattelse, at bæredygtig udvikling skal baseres på en langsigtet vision, hvor økonomisk vækst, social samhørighed og miljøbeskyttelse går hånd i hånd og støtter hinanden; understreger det potentiale, som skabelsen af »grønne job« i en bæredygtig økonomi udgør;

Tirsdag den 7. september 2010

2. mener, at der efter krisens ophør vil være store muligheder for bæredygtig vækst på basis af social retfærdighed og miljøeffektivitet; bemærker, at transformationen af de europæiske økonomier fra forurenende til miljøeffektive økonomier vil medføre grundlæggende ændringer i produktion, distribution og forbrug, og at dette bør anvendes som en chance for at bevæge sig i retning af ægte bæredygtighed, uden at velstand eller beskæftigelse bringes i fare; mener, at overgangen til en økonomi baseret på ikke-forurenende energikilder skal ses som en mulighed for at investere i bæredygtig udvikling og ikke blot som en belastning af offentlige og private budgetter;
3. understreger betydningen af foranstaltninger, der fremmer vækst og beskæftigelse i landdistrikterne med henblik på at dæmme op for affolkningen af landdistrikterne;
4. henviser til behovet for at gøre produktionen af varer og tjenesteydelser mere bæredygtig; konstaterer, at investeringer i en ny bæredygtig økonomi udgør et stort vækstpotentiale for arbejdsmarkedet og skaber nye indtjeningsmuligheder; peger på, at positive resultater i visse sektorer opnås på bekostning af andre sektorer, og at omskoling og efteruddannelse derfor bør fremmes;
5. er af den opfattelse, at den nuværende globale økonomiske og sociale krise, som har forsinket ændringer af energiudnyttelsen og nedsættelse af CO₂-udledninger, ikke skal afholde medlemsstater fra at overgå til en konkurrencedygtig og mere bæredygtig økonomi med lav CO₂-udledning og effektiv ressourceudnyttelse, da dette skridt vil gøre dem mere modstandsdygtige, mindre afhængige af stigende importpriser og mere konkurrencedygtige;
6. mener, at der skal ydes en større indsats for at internalisere eksterne omkostninger; opfordrer Kommissionen til at anvende eksisterende politiske instrumenter, eller om nødvendigt udvikle nye, til at placere omkostningerne og sikre, at fremtidige politikforslag afspejler resultater heraf;
7. mener, at en ny, bæredygtig økonomi for EU skal sikre en afbalanceret økonomisk og social udvikling; opfordrer til en ambitiøs og bæredygtig industripolitik med vægten lagt på ressourceeffektivitet; understreger, at det er nødvendigt, at den grønne økonomi giver udsigt til anstændige, godt betalte job, hvor der fokuseres på miljøbeskyttelse;
8. er fast overbevist om, at miljøpolitik baseret på markedsøkonomi kan blive en katalysator for vækst og beskæftigelse i alle grene af økonomien, og understreger, at forudsigelige, investeringsvenlige rammebetingelser udgør det grundlag, der vil gøre det muligt for innovative virksomheder at udnytte disse muligheder bedst muligt til fordel for miljøet og arbejdstagerne;
9. henstiller til industrien at deltage i innovation på miljøområdet, eftersom iværksættere er vigtige for en større udbredelse af miljøinnovation; bemærker i denne forbindelse, at tilvejebringelse af information til iværksættere gennem demonstration af nye forretningsmuligheder vil være afgørende for om en strategi, der sigter mod udvikling af en økonomi med effektiv ressourceudnyttelse og en bæredygtig industri, bliver en succes;
10. støtter Kommissionens hovedinitiativ i EUROPA 2020-strategien om at gennemføre overgangen til en bæredygtig økonomi nu, gøre den økonomiske vækst mindre afhængig af ressource- og energiforbruget, nedbringe de klimaskadelige emissioner og dermed modvirke jordens opvarmning; hilser forslaget om at tilpasse de lovmæssige rammebetingelser, de markedsøkonomiske styringsinstrumenter, subventioner og indgåelsen af offentlige kontrakter til dette mål velkommen; beklager imidlertid, at Kommissionen med EU 2020-strategien ikke benytter lejligheden til at behandle spørgsmålet om det arbejdsmarkedsmæssige potentiale ved en bæredygtig økonomi;
11. bemærker, at der for at nå EU 2020-strategiens mål for beskæftigelse og udnytte jobpotentialet ved en ny bæredygtig økonomi samt forbedre bæredygtigheden af produktionen af varer og tjenesteydelser er behov for at øge energieffektiviteten på boligområdet, at øge andelen af vedvarende energiformer, miljøteknologi, bæredygtig transport og mobilitet, af bæredygtigt landbrug, skovbrug og fiskeri og rådgivning gennem miljøtjenester samt af genbrug, produktionsprocesser med lavt ressourceforbrug og lukket kredsløb for materialers levetid; konstaterer, at servicesektoren og den socioøkonomiske sektor også rummer et stort grønt beskæftigelsespotentiale;

Tirsdag den 7. september 2010

12. understreger den store betydning, det har for skabelsen af job med rettigheder, at den offentlige sektor foregår med et godt eksempel og vedtager fremsynede normer for offentlige indkøb samt tilvejebringer incitament og informationer, især inden for områderne energi, konstruktion af infrastrukturer og faciliteter, transport og kommunikation; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til især i forbindelse med prækommercielle indkøb at fremme anvendelsen af miljønormer og sociale normer samt støtte klausuler om lokalt indhold og virksomheder, der opererer i en bæredygtig og solidarisk økonomi, især SMV'er;

13. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udveksle erfaringer og bedste praksis med hensyn til beskæftigelsesmuligheder, når de tager sig af klimaforandringernes økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger;

14. er overbevist om, at grønne bæredygtige jobs ikke blot bør være et appendiks, men at erhvervssektoren og samfundet som helhed bør organiseres bæredygtigt; er opmærksom på, at ingen grene af økonomien kan afgrænses og kaldes »miljøbeskyttelse« eller »miljøindustri«, eftersom miljøbeskyttelsesaktiviteterne indgår som integreret del af mange traditionelle sektorer, som f.eks. fremstillingsvirksomhederne, byggeindustrien og serviceindustrien; kræver derfor, at der vedtages en foreløbig definition svarende til ILO's definition, i henhold til hvilken alle arbejdspladser, der fremskynder en bæredygtig udvikling, er grønne job; påpeger, at definitionen på den ene side omfatter arbejdspladser, der direkte nedbringer energi- og råstofforbruget, beskytter økosystemer og biodiversitet og mindsker affaldsproduktion og luftforurening, og på den anden side alle arbejdspladser, der mindsker det økologiske fodaftryk; anerkender, at definitionens relative aspekt gør, at der ikke kan sættes absolutte tal på jobpotentialer;

15. er af den opfattelse, at der er behov for betydeligt mere forskning for at kunne måle virkningerne af miljø- og klimaforandringspolitikkerne på nettoforøgelsen af beskæftigelsen; opfordrer Kommissionen til at prioritere dette område i det ottende rammeprogram;

16. fremhæver, at alle jobs er underlagt forpligtelsen til at fremme en bæredygtig udvikling, og at alle produktions- og arbejdsmetoder bør udformes på en sådan måde, at de er så ressource-, materiale- og energieffektive som muligt; fremhæver, at dette tiltag skal gælde for hele forsyningskæden, og at det ikke giver mening at skelne mellem gode og dårlige industrier, eftersom alle industrier kan gøres mere bæredygtige;

17. mener, at det er meget vigtigt, at nye EU-rammebestemmelser ledsages af et budget, der er tilstrækkeligt til at støtte offentlig forskning og gøre forskningsresultaterne tilgængelige på en enkel og ubureaukratisk måde, således at alle virksomheder, herunder mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, kan foretage ændringer i forhold til energieffektivitet, anvendelse af nye energikilder, nye produktionsmetoder og genanvendelse samt bedre ressourceudnyttelse og skabe job med tilknyttede rettigheder;

Optimering af beskæftigelsespotentialer

18. opfordrer til, at der som led i EU 2020-strategien udvikles en europæisk beskæftigelsesstrategi for en bæredygtig økonomi, hvis mål er at optimere jobpotentialer, idet der lægges særlig vægt på anstændigt arbejde, arbejdstagerne sundhed og sikkerhed, kvalifikationsbehov og en socialt retfærdig overgang; understreger, at en bæredygtig økonomi skal kombinere social, teknologisk, økonomisk og økologisk bæredygtighed; understreger, at en bæredygtig beskæftigelsesstrategi som denne bør indtage en central plads i de beskæftigelsespolitiske retningslinjer;

19. henstiller til, at de regionale myndigheder vedtager udviklingsstrategier i overensstemmelse med målene i EU 2020-strategien med henblik på at skabe nye job i en bæredygtig økonomi;

20. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2011 at foreslå en strategi, der omfatter lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til at tilskynde til grønne job, som er en kilde til vækst og velstand for alle;

21. understreger, at de europæiske virksomheders innovationsevne har gjort dem til de førende i verden inden for miljøbeskyttelse; er bekymret over, at produktionsaktiviteter fortsat i vid udstrækning udflyttes fra EU-lande til tredjelande, som har meget lavere miljøstandarder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til straks at tage kampen effektivt op mod dette fænomen ved at arbejde på en verdensomspændende, multilateral tilgang, som skal sikre, at den globale konkurrence baseres på sammenlignelige krav;

Tirsdag den 7. september 2010

22. understreger, at en stabil, langsigtet og ambitiøs lovgivningsramme er en forudsætning for virkeliggørelsen af det fulde grønne beskæftigelsespotentiale; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at definere miljøstandarder og finansielle incitament, der skaber pålidelige rammebetingelser mindst 10 år frem i tiden, og på den måde skaber rets- og planlægningsikkerhed; kræver, at eksisterende finansielle instrumenter anvendes til fremme af bæredygtighed, og at en forbedring af økonomiske aktiviteter og produktioners bæredygtighed opføres under de finansielle rammer for forskellige fonde, herunder strukturfondene og samhørighedsfonden, som et af de mål, der skal fremmes;
23. understreger i denne forbindelse betydningen af begrebet integreret byudvikling, og påpeger at en bæredygtig omstrukturering af dårligt stillede byområder kan fungere som en ledestjerne; mener, at et klart politisk grundlag, herunder opretholdelse af den bymæssige dimension i strukturfondene, er en forudsætning herfor;
24. konstaterer, at der inden for de eksisterende programmer er behov for midler til at gennemføre målrettede undersøgelser i de dårligst stillede regioner i EU for at fastsætte strategiske mål og fastlægge, hvilken type tiltag der kræves for at skabe gunstige forhold for udviklingen af bæredygtige lokaløkonomier, med det konkrete formål at skabe nye grønne job og integrerede tiltag for at tiltrække nye grønne virksomheder og støtte dem, som allerede eksisterer;
25. understreger, at målrettet investering til fordel for den miljømæssige forandring af de dårligt stillede regioner i EU er et af de vigtigste instrumenter i forhold til at nå de strategiske mål om regional konvergens og territorial samhørighed;
26. understreger betydningen af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) for regional klyngeudvikling, idet forskning, innovation og infrastruktur knyttes sammen lokalt i forbindelse med nye teknologier såsom vedvarende energi og energieffektivitet; understreger endvidere, at regionale og lokale myndigheder, særligt i byområderne, bedst er i stand til at skabe de nødvendige betingelser for væksten af innovative virksomheder i klynger; henviser til, at sådanne klyngeudviklinger især kan anspore til lokal økonomisk udvikling og skabe nye job i regionerne;
27. er klar over, at der kun er tale om ringe samordning mellem EU's finansieringsordninger og de nationale og regionale finansieringsordninger, og understreger derfor, at det er nødvendigt med bedre samordning på flere planer mellem programmerne og støtte til større synergi mellem de forskellige fælles politikker gennem anvendelse af strukturfondene, udviklingsfondene for landbruget og landdistrikterne, forskningsrammeprogrammet og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP), der skal bidrage til en bæredygtig, ressourceeffektiv økonomi; mener, for så vidt angår midlerne til den fælles landbrugspolitik, at det bør overvejes i højere grad at gå fra direkte støtteordninger over til udvikling af landdistrikter og udvikling af et miljømæssigt bæredygtigt landbrug;
28. opfordrer igen Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte genopbygningsfondens positive resultater og etablere et nyt fællesskabsinitiativ, herunder pilotprojekter, med henblik på omstilling til en ny, bæredygtig økonomi;
29. bemærker, at Kommissionen i punkt 8 i Rådets konklusioner af 21. oktober 2009 opfordres til så hurtigt som muligt at foretage en sektorvis revision af subsidier, der har negative indvirkninger på miljøet, og som er uforenelige med en bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen til straks at skride til handling på grundlag af disse konklusioner og undersøge muligheden for en omfordeling af disse subsidier i budgettet rettet mod støtte af nye aktiviteter i forbindelse med den bæredygtige økonomi;
30. efterlyser effektive finansieringsordninger og skattemæssige incitament, der hjælper SMV'er med at arbejde hen imod miljøvenlige beskæftigelsespolitikker og sikre miljørigtig innovation og produktion;
31. er af den opfattelse, at den eksisterende og foreslåede EU-miljølovgivning har væsentligt potentiale til at skabe nye arbejdspladser inden for områder såsom luft, jord, vand, energi, offentlige tjenesteydelser, landbrug, transport, skovbrug og miljøstyring; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre EU-lovgivning, der kan føre til nye investeringer i miljøvenlige teknologier og arbejdspladser;

Tirsdag den 7. september 2010

32. minder om, at offentlige indkøb udgør en stor andel af markedet og kan levere betydelige incitamenter til at skabe en grønnere økonomi; opfordrer derfor til, at alle offentlige indkøb gør høje miljøstandarder påkrævet;

33. opfordrer EU og medlemsstaterne til at foregribe ændringer, dvs. at overvinde mangel på oplysning og usikkerhed og fremme bevidsthed, sociale læringsprocesser og ændringer i forbrugsmønstre; konstaterer, at der er brug for incitamenter til at få virksomhederne til at investere mere i ren teknologi, og at arbejdstagere er mere villige til at tackle forandring, hvis der er udsigt til flere beskæftigelsesmuligheder og et sikkerhedsnet for de ansatte;

34. understreger, at nødvendigheden af at udvikle potentialet for beskæftigelse af høj kvalitet i en ny, bæredygtig økonomi indebærer, at innovationen skal tage sigte på at finde svar på de største udfordringer for samfundet, herunder arbejdsløshed og fattigdom, klimaændringer, befolkningens aldring og ressourceknaphed; henleder opmærksomheden på betydningen af en industri- og en forskningspolitik, der er baseret på åben innovation og klynger, for at fremme de forskellige offentlige og private økonomiske aktørers videnpulje og stimulere innovationen; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at udvikle en europæisk teknologiplatform for ressourcebesparende industrier;

35. anbefaler, hvis en medlemsstat beslutter sig for at støtte f.eks. øget produktion af vind-, bio- eller solenergi, at støttens omfang baseres på en videnskabelig vurdering af empiriske data, og at støtten skaber rimelige investeringsperspektiver og sikkerhed for potentielle investorer, og opfordrer til nøje at undersøge faktorer, som stigningen i nettoantallet af jobs skabt gennem støtten, energipriserne samt drivhusgassernes og andre forurenende stoffers nettoindvirkning på emissioner, og dermed sætte som mål at optimere forbedringen af bæredygtigheden;

36. konstaterer, at der ikke findes en ensartet opfattelse af, hvilke teknologiske valg der er mest miljømæssigt, økonomisk eller socialt bæredygtige i den globale konkurrencesituation; konstaterer, at der skal tages højde for mange variabler, når man sammenligner f.eks. bæredygtigheden af energiproduktion fra vindmøller, fotovoltaiske solcellepaneler, forbrænding af kul med opsamling og lagring af kulstof, atomreaktorer eller andre teknologier; opfordrer derfor til flere videnskabelige undersøgelser af området, som sammenligner hele livscyklusser i produktionen, og opfordrer til at gøre alle produktionsprocesser mere ressourceeffektive;

Jobpotentialet for kvinder og mænd i den nye bæredygtige økonomi

37. understreger, at det kun ved at øge den kvindelige deltagelse på det europæiske arbejdsmarked kan blive muligt fuldt ud at udnytte vækstpotentialet og jobpotentialet i den nye økonomi, eftersom reduktionen af kløften mellem mænds og kvinders beskæftigelsesfrekvens har tegnet sig for halvdelen af stigningen af Europas samlede beskæftigelsesfrekvens og en fjerdedel af den årlige økonomiske vækst siden 1995, og da dette er en forudsætning for at sikre bæredygtig vækst og imødekomme kravene fra den miljømæssige forandring i et aldrende samfund;

38. opfordrer til et EU-initiativ, der skal øge bevidstheden blandt arbejdsgivere, særlig i traditionelt mandsdominerede sektorer, om behovet for og fordelene ved en mere forskelligartet arbejdsstyrke i et aldrende samfund og tilbyde dem værktøjer, der skal forberede dem på mere mangfoldighed;

39. opfordrer EU, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at bekæmpe diskrimination og fremme ligestilling i en bæredygtig økonomi, skabe arbejdsmiljøer, der tiltrækker og fastholder kvinder i disse sektorer, fremme balancen mellem arbejdsliv og privatliv gennem tilstrækkelige børnepasningsfaciliteter af høj kvalitet og fleksible familievenlige arbejdspladsordninger, skabe muligheder og betingelser, som gør det muligt for både mænd og kvinder at være en del af arbejdsmarkedet på lige vilkår, fremme andelen af kvinder i mandsdominerede repræsentationsstrukturer, nedbringe kønsbestemt opdeling og lønforskelle;

40. påpeger, at investering i social infrastruktur er en mulighed for at modernisere Europa og fremme ligestilling og kan betragtes som en parallel strategi til modernisering af den fysiske infrastruktur gennem investering i grønne teknologier; mener, at ligestilling mellem mænd og kvinder derfor bør være en politisk prioritet og et væsentligt værktøj;

Tirsdag den 7. september 2010

41. understreger, at en målrettet indsats for at sikre kvinders adgang til uddannelse på alle niveauer ved at bekæmpe kønsdiskriminerende stereotyper og at sørge for livslang læring er afgørende for at nedbryde kønsopdeling på arbejdsmarkedet; opfordrer til at stille den rette uddannelse til rådighed for at forhindre underrepræsentation af kvindelige arbejdstagere i grønne job, eftersom et massivt fravalg af videnskab og teknologi fra kvindernes side vil hæmme Europas vækst og bæredygtighed, og efterlade mange talentfulde og kvalificerede unge kvinder i udkanten af beskæftigelse og økonomisk sikkerhed;

42. opfordrer til et specifikt EU-initiativ, der skal tiltrække piger til MINT-erhvervene (matematik, informationsvidenskab, naturvidenskab og teknologi) og bekæmpe stereotyper, som stadig dominerer disse erhverv; understreger, at mediernes rolle og uddannelse er nøglen til at bekæmpe sådanne stereotyper;

43. understreger, at unge kvinder i overgangen fra skole til arbejde bør styres hen imod lærepladser, hvor de er underrepræsenterede, og dette skal fremmes ved planlægning mellem skoler, universiteter, uddannelsescentre og/eller virksomheder, så de kan tilegne sig specifikke færdigheder og evner, også på højt niveau og ekspertniveau, gennem arbejds erfaring ved at arbejde under ordnede snarere end usikre forhold, og med udsigt til realisering;

44. opfordrer EU og medlemsstaterne til i forbindelse med programmerne under Den Europæiske Socialfond (ESF) at prioritere grønne jobs til kvinder højere, idet der tages hensyn til, at ESF finansierer uddannelsesprojekter på områder som vedvarende energi og økoturisme; understreger, at en større indsats er påkrævet for at øge den kvindelige deltagelsesfrekvens i ESF-støttede projekter, som for øjeblikket ligger på under 10 %; opfordrer til at indføre kønsspecifik budgettering i ESF samt i genopretningsplaner og strukturaljusteringsprogrammer for at sikre, at sådanne programmer tiltrækker og integrerer kvinder i lige så høj grad som mænd;

45. understreger, at overgangen til en ny økonomi ikke bør benyttes som et påskud til at skære i forskellige ligestillingsforanstaltninger, men i stedet bør opfattes som en unik mulighed for at øge kvinders deltagelse på det europæiske arbejdsmarked, da det er en forudsætning for at sikre holdbar vækst, udvikle jobpotentialt optimalt og styrke konkurrenceevnen;

Anstændigt arbejde

46. opfordrer Kommissionen til udover jobpotentialt for højt kvalificerede arbejdstagere at være særligt opmærksom på de mange arbejdspladser i det mellemste og nederste kvalifikationsområde i den bæredygtige økonomi samt på lavere uddannede, men faglærte arbejdstagere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage særligt hensyn til dette i retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken; opfordrer medlemsstaterne til at tillægge arbejdspladser i området for mellem- og lavtuddannede højere værdi og sikre anstændige arbejdsbetingelser på dette område;

47. understreger nødvendigheden af, at der lægges særlig vægt på anstændigt arbejde, kvalifikationsbehov og en socialt retfærdig overgang; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at sikre, at alle i EU får gavn af en beskæftigelsesstrategi for en bæredygtig økonomi; understreger behovet for at inkludere alle former for job i denne strategi, hvad enten de kræver højt kvalificerede, mellem- eller lavtkvalificerede arbejdstagere; opfordrer til at øge uddannelses- samt forsknings- og udviklingsmulighederne; opfordrer desuden til, at der sættes fokus på de beskæftigelsespolitiske retningslinjer og Kommissionens »Nye kvalifikationer til nye job«-program, navnlig for mennesker, der er længst fra arbejdsmarkedet, de mest sårbare, især handicappede og lavtuddannede arbejdstagere, samt at disse mennesker beskyttes;

48. mener, at beskæftigelsespolitik spiller en vigtig rolle i forbindelse med bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, og opfordrer derfor til, at der i overensstemmelse med ILO's program om anstændigt arbejde sikres gode arbejds- og lønbetingelser, som både sikrer anstændige levevilkår og garanterer en passende andel af BNP;

49. konstaterer, at en ofte lav organisationsgrad på arbejdstager- og arbejdsgiversiden i visse nye brancher gør, at der er stor risiko for usikre arbejdsforhold og dårlige arbejdsbetingelser; opfordrer EU og medlemsstaterne til at skabe rammebetingelser for etablering af repræsentationsstrukturer i de nye brancher; opfordrer arbejdsmarkedets parter til at organisere sig og opfordrer Kommissionen til at fremme udvekslingen af eksempler på bedste praksis over hele EU, især gennem en øget information og høring af arbejdstagere og oprettelsen af europæiske samarbejdsudvalg;

Tirsdag den 7. september 2010

50. bemærker, at det er nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger for at sikre en effektiv harmonisering på EU-plan af mindstekrav for tilrettelæggelsen af arbejdstiden i forbindelse med arbejdstagernes sundhed og sikkerhed;

51. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at udarbejde integrerede planer for evalueringen af aktiviteterne i forbindelse med den miljømæssige forandring, både på lokalt og nationalt niveau; opfordrer arbejdsmarkedets parter til at føre tilsyn med arbejdstagernes deltagelse i strategien for bæredygtig udvikling ved at foreslå og senere vedtage politikker til styrkelse af deres effektive deltagelse for så vidt angår bæredygtig mobilitet for arbejdstagere og grøn vækst;

52. opfordrer arbejdsmarkedets parter til at åbne op for nye brancher og udvikle strategier til integration af brancheforeninger i forholdet mellem arbejdsmarkedets parter;

53. opfordrer EU og medlemsstaterne til at knytte offentlige tilskud samt offentlige udbud mere snævert sammen med sociale minimumsstandarder på medlemsstatsplan og fremme etableringen af repræsentationsstrukturer for arbejdsmarkedets parter;

54. påpeger, at uddannelse og livslang læring for arbejdstagere, der påvirkes af ændringerne i en virksomheds eller branches produktionsprocesser, også skaber nye job; opfordrer EU til at udvikle en ramme, der gør det muligt at foregribe forandringer og omstrukturering, navnlig af produktionen, og som giver alle berørte arbejdstagere ret til at deltage i ordninger vedrørende uddannelse og livslang læring; opfordrer medlemsstater, arbejdsgivere og medarbejdere til at anerkende styringen af færdigheder, uddannelse og livslang læring som et fælles ansvar, jf. arbejdsmarkedets parter rammeaftale fra 2002 om livslang læring; opfordrer Kommissionen til at medtage en niende nøglekompetence vedrørende miljø, klimaforandringer og bæredygtig udvikling - som har afgørende betydning i et videnssamfund - i referencerammen for kvalifikationer for livslang læring; opfordrer medlemsstaterne til at indarbejde begrebet bæredygtighed i al grundlæggende uddannelse og livslang læring;

55. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at øge indsatsen for på en effektiv måde at håndtere de negative virkninger ved omstrukturering i forhold til både den lokale økonomi og beskæftigelsen; understreger, at det er nødvendigt at udsende retningslinjer for håndtering af forandringer og disses sociale konsekvenser;

Tackling af kvalifikationsbehov

56. påpeger, at medlemsstaterne skal tilpasse deres efteruddannelses- og uddannelsessystemer samt udforme og gennemføre målrettede aktionsplaner for omskoling af arbejdstagere i brancher, der påvirkes af omlægningen af lokale økonomier henimod en ny bæredygtig økonomi, sikre deres adgang til nye grønne bæredygtige arbejdspladser, sikre, at arbejdsstyrken kan tilpasse deres færdigheder til arbejdsmarkedsbehovene i en mere bæredygtig økonomi på grundlag af kompetencebaserede uddannelseskoncepter; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens »Nye kvalifikationer til nye job«-initiativ og anerkender samarbejdet med EU's medlemsstater som et skridt i den rigtige retning; påpeger imidlertid, at dette initiativ må knyttes nærmere til Rådets afgørelse om bæredygtig udvikling og videreudvikles ved hjælp af konkrete foranstaltninger både på EU-plan og i EU's medlemsstater;

57. understreger behovet for at styrke den åbne samarbejdsmetode og udvekslingen af bedste praksis vedrørende bæredygtig udvikling, grønne job og livslang læring for at sikre vellykket og effektiv styring af økonomiens forvandling og dermed af de nye uddannelseskrav og de negative sociale konsekvenser, der følger af denne form for forandring;

58. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe aldersdiskrimination og tilpasse uddannelsesstilbud og strategier for livslang læring til behovene hos ældre arbejdstagere for at sikre et højt deltagerniveau også for arbejdstagere over 55, herunder kvinder over 55;

59. opfordrer EU og medlemsstaterne til at vedtage detaljerede politikker om innovation og kreativitet, navnlig inden for uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, som grundlag for en grøn økonomi, konkurrencedygtighed og fremgang;

Tirsdag den 7. september 2010

60. mener, at det i krisetider er meget vigtigt at tiltrække unge mennesker til den nye type grønne job og at sikre, at kvalificeringsprogrammerne fremmer de unges adgang til arbejdsmarkedet, så de unge mennesker kan nyde godt af jobpotentialet, bekæmper høj arbejdsløshed blandt borgere under 25 år og udnytter den unge generations kompetencer inden for nye teknologier; beklager, at flagskibsinitiativet »Unge på vej« i EUROPA 2020-strategien udelukker unge, som ikke er en del af det videregående uddannelsessystem; understreger, at der for at kunne skabe reel forandring skal fokuseres på de unge, der lige nu har færrest muligheder og risikerer fattigdom;
61. opfordrer medlemsstaterne til i fællesskab med arbejdsmarkedets parter at udarbejde og gennemføre erhvervsfaglige vejledningsprogrammer til unge inden for videnskab og teknologi for at fremme udviklingen af en levedygtig og bæredygtig økonomi samt oplysnings- og bevidstgørelsestiltag i forhold til emner inden for økologi og miljø, både gennem det formelle uddannelsessystem og inden for rammerne af de lokale og regionale myndigheders foranstaltninger;
62. opfordrer Kommissionen til at arbejde tættere sammen med medlemsstaterne ved udarbejdelsen af mellem- og langsigtede prognoser vedrørende de færdigheder, der kræves på arbejdsmarkedet, og tilskynde til partnerskaber mellem universiteter og erhvervssektoren for at fremme unges indtræden på arbejdsmarkedet, samtidig med at der ydes bistand til etableringen af et videnbaseret samfund, udvikle anvendt forskning og skabe bedre udsigter på arbejdsmarkedet for kandidater, der har afsluttet deres studier;
63. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at fastsætte mål for lige deltagelse af kvinder og mænd, sikre lige muligheder for uddannelse, og udvikle målrettede ansættelsesordninger, specielle lærlingeuddannelser og uddannelsesinitiativer for kvinder, vandrende arbejdstagere, langtidsløse og andre grupper, der diskrimineres mod på arbejdsmarkedet;
64. opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af globaliseringsfonden til at implementere EU-målsætninger og fremme nye kvalifikationer, herunder for nye, bæredygtige grønne jobs af høj kvalitet;
65. opfordrer de ansvarlige berørte parter til at overvåge beskæftigelsen med henblik på at gøre grundlæggende erhvervsuddannelse og livslang læring mere relevant; opfordrer i denne sammenhæng medlemsstaterne til at gøre brug af muligheden for overgangsfonde til håndtering af kvalifikationsbehov;
66. opfordrer EU og medlemsstaterne til under Den Europæiske Socialfonds målsætning at opføre foranstaltninger til fremme af evnen til at tilpasse sig en bæredygtig økonomi som et bidrag til at øge de økonomiske aktiviteter bæredygtighed og infrastrukturudviklingen;
67. minder om, at bæredygtighedsdimensionen ikke bør begrænses til uddannelse i miljørelaterede job, men at den også skal indarbejdes i alle uddannelsesprogrammer med henblik på kulturelt at fremme en bæredygtig udvikling og miljøbevidstheden;
68. fremhæver merværdien af livslang læring, og opfordrer medlemsstaterne til at kortlægge det lokale potentiale grundigt med henblik på at tilrettelægge efterspørgselsstyrede uddannelser, der matcher de forhåndenværende ressourcer med de aktuelle behov, og til at genetablere erhvervsuddannelsernes prestige ved at levere uddannelser på højt niveau, navnlig i regioner hvor det lokale potentiale og de traditionelle arbejdsområder kræver særlige kompetencer og viden for at blive fuldt udviklet; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med kortlægningen af de lokale behov at stille tilstrækkelig teknisk bistand til rådighed for medlemsstaterne, og bemærker, at erhvervsskoler med en høj standard kan bidrage til at reducere arbejdsløsheden blandt nyuddannede og føre til varig beskæftigelse;
69. understreger betydningen af, at medlemsstaterne anvender Den Europæiske Socialfond til at investere i kompetencer, beskæftigelse samt uddannelses- og omskolingsaktiviteter med henblik på at skabe flere og bedre job gennem nationale, regionale og lokale projekter; mener, at ældres erhvervs erfaring også kan bidrage til disse initiativer i betragtning af den stigende andel af ældre i befolkningen i EU; henstiller, at regionale og lokale myndigheder opretholder hensigtsmæssige og vedvarende kontakter med erhvervslivet, arbejdsgiverorganisationer, fagforeninger og ngo'er med henblik på at tilrettelægge behovene på arbejdsmarkedet på mellemlang og lang sigt;

Tirsdag den 7. september 2010

70. anerkender den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med uddannelse, som er grundlaget for erhvervelse af supplerende fremtidsorienterede kompetencer, herunder gennem livslang læring og omskoling; henviser til, at rammebetingelserne for uddannelse og efteruddannelse af unge, herunder dem, der forlader skolen uden kvalifikationer, i mange lande henhører under de regionale og lokale myndigheders ansvar; opfordrer derfor regionerne til at udnytte strukturfondene til uddannelsesmæssig infrastruktur, navnlig i dårligt stillede byområder og regioner, og til at anvende denne støtte til at etablere omfattende og inkluderende skoleuddannelser; henviser til det betydelige (uddannelsesmæssige) potentiale, som netværk mellem lokale og regionale myndigheder og virksomheder og sammenslutninger rummer med hensyn til varig jobskabelse på områderne lokal transport, mobilitet i byområder, uddannelse samt forskning og udvikling, og understreger betydningen af lige muligheder;

71. konstaterer, at der er behov for samarbejde mellem medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og de videregående uddannelsesinstitutioner med henblik på at etablere grund- og overbygningsuddannelser og at oprette fagområder, der er rettet mod økonomiernes miljømæssige omlægning;

72. mener, at de demografiske udfordringer kræver en bredere strategi, hvor jobskabelse og tilpasning til nye og kommende behov på det europæiske arbejdsmarked kombineres; mener, at der i denne forbindelse skal gøres yderligere fremskridt for at forbedre mobiliteten for EU's arbejdstagere, herunder forskere og andre sagkyndige, med henblik på at opnå et Europa uden hindringer på EU's indre marked;

Socialt retfærdig forandring

73. bemærker, at en forbedring af de økonomiske aktiviteters bæredygtighed kan medføre forandringer i hele brancher; opfordrer EU og medlemsstaterne til at sørge for at undgå, at der skabes sociale tabere ved overgangen til en bæredygtig økonomi, og at arbejde frem mod rammebetingelser for socialt retfærdige ændringer, som minimerer risiciene ved forandringen og optimerer udbyttet for alle arbejdstagere; understreger, at socialt retfærdige ændringer indgår i grundlaget for bæredygtig udvikling og er en nødvendig forudsætning for, at befolkningen i Europa vil støtte op omkring ændringerne;

74. fremhæver, at de omkostninger, der følger af en manglende styring af overgangen, kan blive langt højere end omkostningerne ved forebyggende investeringer; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til i fællesskab at påtage sig ansvaret for en foregribende styring af overgangen;

75. understreger behovet for at integrere den bæredygtige økonomi i rammerne for virksomhedernes og samfundets miljøansvar, og muligheden for gennem uddannelsesprogrammer for virksomhedernes sociale ansvar at fremme en kultur med bæredygtig udvikling og en bæredygtig økonomi;

76. minder om, at skabelsen af de nødvendige betingelser for, at arbejdstagerne kan lade sig videreuddanne for at undgå jobtab, samt en fremme af og støtte til kollektive overenskomster, så forandringerne kan foregribes, og afskedigelser undgås, sammen med en styrkelse af socialsikring, systemer til sikring af indkomst og proaktive sektorspecifikke uddannelsesinitiativer er vigtige forebyggelsesforanstaltninger;

77. opfordrer Kommissionen til på EU-niveau at yde støtte til forskning i fremtidens karrierer for at forhindre afskedigelser og bevare job i EU;

78. understreger, at der er behov for et nært og effektivt samarbejde og komplementaritet mellem internationale organisationer, og opfordrer Verdenshandelsorganisationen til at skride til handling i forhold til de sociale og miljømæssige aspekter af investering og handel;

79. anerkender, at ngo'er og fagforeninger spiller en vigtig rolle i udviklingen af det potentiale, der ligger i grønne jobs, hvad angår bidrag til beslutningsprocesser, som arbejdsgivere og i forbindelse med bevidstgørelse af offentligheden;

Tirsdag den 7. september 2010

80. påpeger, at de organisationer, der investerer i miljøeffektive praksisser, vil bidrage til at skabe et bedre arbejdsmiljø for deres personale og som følge heraf kan være mere produktive; opfordrer medlemsstaterne til at fremme fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og tilskynde alle økonomiske sektorer til at bestræbe sig på at lade sig EMAS-registrere; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til på alle høringsniveauer at inkludere væsentlige miljømæssige emner i den sociale dialog med fokus på sektorforhandlinger; fremhæver, at arbejdstagerne for at gøre overgangen socialt retfærdig bør inddrages som partnere i processen; opfordrer til at inddrage arbejdstagerrepræsentanter i ansvaret for at gøre arbejdspladserne grønne, jf. ILO's definition, i overensstemmelse med national praksis, således at arbejdspladser, virksomheder og brancher kan gøres mere bæredygtige; opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til på en struktureret måde at samarbejde med aktører og eksperter på miljøområdet for at få rådgivning omkring styring af overgangen;

81. opfordrer EU til, med hjælp fra arbejdsmarkedets parter, at påbegynde en systematisk dialog i forhold til de eksterne relationer, med henblik på en lignende tilgang til bæredygtig udvikling i andre dele af verden, for at sikre de samme udviklingsbetingelser og sikre, at den industrielle konkurrenceevne ikke er i fare; mener, at fair konkurrence mellem bæredygtige fremstillingsindustrier vil have en gavnlig virkning for så vidt angår en bedre beskyttelse af arbejdstagerne og en forbedring af deres arbejdsbetingelser;

82. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte oplysnings- og bevidstgørelseskampanjer om udvikling af grønne job i en bæredygtig økonomi;

*

* *

83. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

EØS-Schweiz: hindringer for fuldstændig gennemførelse af det indre marked

P7_TA(2010)0300

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om EØS-Schweiz: hindringer for fuldstændig gennemførelse af det indre marked (2009/2176(INI))

(2011/C 308 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til frihandelsaftalen af 22. juli 1972 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund,
- der henviser til aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, navnlig bilag I om fri bevægelighed for personer og bilag III om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer,
- der henviser til aftalen af 25. juni 2009 mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om forenkling af kontrol og formaliteter under godstransport og om toldsikkerhedsforanstaltninger,
- der henviser til aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering,

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om visse aspekter af offentlige indkøb,
  - der henviser til protokollen af 27. maj 2008 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union,
  - der henviser til protokollen af 26. oktober 2004 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Malta, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union,
  - der henviser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (tjenesteydelsesdirektivet) ⁽¹⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer ⁽²⁾,
  - der henviser til Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalgs beslutning, vedtaget på det 33. møde i Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalg,
  - der henviser til det Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalgs betænkning om den årlige rapport om, hvordan EØS-aftalen har fungeret i 2008,
  - der henviser til den schweiziske udenrigspolitiske rapport af 2. september 2009,
  - der henviser til den 25. resultattavle for det indre marked for EØS/EFTA-staterne,
  - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217, der giver Unionen beføjelse til at indgå internationale aftaler,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0216/2010),
- A. der henviser til, at de fire medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz) er væsentlige handelspartnere for Den Europæiske Union (EU), og at Schweiz og Norge er henholdsvis den fjerde- og femte vigtigste handelspartner opgjort efter volumen,
- B. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og tre EFTA-medlemsstater (Island, Liechtenstein og Norge) er baseret på aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som sikrer fuld deltagelse i det indre marked, og til, at EØS-aftalen forvaltes og overvåges inden for stærkt institutionaliserede rammer,

⁽¹⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

Tirsdag den 7. september 2010

- C. der henviser til, at Schweiz' deltagelse i EØS-aftalen blev nedstemt ved en folkeafstemning i 1992, og til at forbindelserne mellem Schweiz og EU derfor på nuværende tidspunkt er baseret på mere end 120 bilaterale aftaler og sektoraftaler, som sikrer en vidtrækkende grad af integration, men ikke fuld deltagelse i det indre marked,

Indledning

1. anser EØS-aftalen for en væsentlig drivkraft til økonomisk vækst; glæder sig over de generelt gode resultater, EØS/EFTA-staterne har haft med at gennemføre lovgivningen om det indre marked, som det fremgår af resultattavlen for det indre marked for EØS/EFTA-staterne; bemærker, at forbindelserne mellem EU og Schweiz rummer langt større udfordringer, når det gælder gennemførelsen af aftalen om fri bevægelighed for personer;

2. bemærker, at bilaterale aftaler ikke omfatter nogen automatisk mekanisme for tilpasning af deres indhold til den efterfølgende udvikling af den relevante EU-ret; anerkender, at en ensidigt vedtaget tilpasning af den nationale lovgivning til EU's lovgivning på områder, der er omfattet af bilaterale aftaler, er et resultat af det schweiziske folks suveræne afgørelse om ikke at tilslutte sig EØS-aftalen, hvilket bør respekteres fuldt ud;

Gennemførelse af reglerne om det indre marked: EØS/EFTA-stater

3. glæder sig over, at den årlige resultattavle for forbrugermarkederne nu indeholder forbedrede data om EØS/EFTA-staterne; opfordrer EFTA-tilsynsmyndigheden til med hjælp fra og i samarbejde med Kommissionen at videreudvikle den systematiske overvågning af gennemførelsen af lovgivningen om det indre marked;

4. bemærker, at der med Lissabontraktatens ikrafttræden hersker usikkerhed om, hvilken EU-lovgivning der gælder for EØS; mener, at dette kan føre til en langsommere gennemførelse af lovgivningen om det indre marked i EØS/EFTA-staterne; opfordrer Kommissionen til at give en vurdering af situationen;

5. bemærker, at Lissabontraktaten styrker de nationale parlamenters rolle i EU's beslutningsproces; mener, at parlamenterne i EØS/EFTA-staterne på tilsvarende måde burde knyttes nærmere til lovgivningsprocessen i EU i forbindelse med EØS-relevante forslag; opfordrer Kommissionen til at sende de nationale parlamenter i EØS/EFTA-staterne de lovgivningsmæssige forslag, der sendes til de nationale parlamenter i EU-medlemsstaterne, til orientering;

6. opfordrer Kommissionen til at formalisere anmeldelsesproceduren for nye EU-regler og ny EU-lovgivning, der er omfattet af EØS-aftalen, for at mindske kløften mellem vedtagelsen af ny lovgivning og den eventuelle implementering i EØS/EFTA-stater;

7. opfordrer EØS/EFTA-staterne til at afsætte tilstrækkelige midler til at gennemføre reglerne om det indre marked; mener, at gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivet, navnlig oprettelse af kvikskranker, er af afgørende betydning i denne forbindelse;

8. erkender, at gennemførelsen af reglerne om det indre marked i EØS/EFTA-landene af institutionelle grunde nødvendigvis sker langsommere end i EU; påpeger, at der trods disse forskellige vilkår og de generelt gode resultater fortsat er muligheder for en yderligere nedsættelse af gennemførelsesunderskuddet også i EØS/EFTA-landene;

9. bemærker, at man i øjeblikket drøfter andre vigtige forslag til lovgivningen om det indre marked, herunder Kommissionens forslag til direktiv for forbrugerrettigheder; opfordrer Kommissionen til at styrke inddragelsen af EØS/EFTA-staterne i disse drøftelser;

Tirsdag den 7. september 2010

Gennemførelse af reglerne om det indre marked: Schweiz

10. glæder sig over de fremskridt, der er gjort i retning af liberalisering af udvekslingen af tjenesteydelser på tværs af grænserne mellem EU og Schweiz, og navnlig den positive effekt af aftalen om fri bevægelighed for personer, der er kommet til udtryk i en konstant stigning fra 2005-2009 i antallet af udstationerede arbejdstagere og selvstændige leverandører af tjenesteydelser fra EU, der arbejder i Schweiz; bemærker, at denne tendens har været til gavn for begge parter;
11. bemærker, at Schweiz har vedtaget en række støtteforanstaltninger i tilknytning til aftalen om fri bevægelighed for personer, som har til formål at beskytte arbejdstagere imod løndumping og social dumping, sikre ligebehandling af schweiziske tjenestudbydere og EU's tjenestudbydere og sikre offentlig støtte til aftalen; bemærker, at disse foranstaltninger kan hindre EU-virksomheders, navnlig små og mellemstore virksomheders, levering af tjenesteydelser i Schweiz; bemærker, at ifølge Domstolens retspraksis vil en række af disse foranstaltninger kun være acceptable, hvis de i rimeligt omfang beskytter en almen interesse, som ikke allerede er beskyttet af tjenesteydelsesleverandørernes oprindelsesstater;
12. gør opmærksom på, at navnlig følgende støtteforanstaltninger er uforholdsmæssige i forhold til aftalen om fri bevægelighed og gør det vanskeligt for små og mellemstore virksomheder at levere tjenesteydelser i Schweiz: den i Schweiz gældende otte dages anmeldelsespligt, kravet om at bidrage til udgifterne til gennemførelse af trepartsudvalg og en alt for streng praksis på dette område; opfordrer i denne forbindelse også de schweiziske myndigheder til at ophæve kravene om, at udenlandske virksomheder, der yder tjenester på tværs af grænserne, skal stille en garanti for finansiel redelighed;
13. er bekymret over den seneste udvikling i lufthavnen Zürich-Kloten, hvor de schweiziske myndigheder har nægtet at lade tyske og østrigske taxaer afhente passager, og udtrykker alvorlig tvivl om, hvorvidt denne foranstaltning er i overensstemmelse med aftalen om fri bevægelighed for personer; opfordrer Kommissionen til at undersøge dette problem indgående;
14. opfordrer Kommissionen til at undersøge de foranstaltninger, der modarbejder det indre markeds effektivitet inden for EU, og som også skaber problemer for schweiziske leverandører af tjenesteydelser, og til at træffe foranstaltninger, hvis det er nødvendigt;
15. opfordrer den schweiziske regering og kantonerne til at trække på EU's og EØS's erfaringer med åbningen af tjenesteydelsessektoren i forbindelse med gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet; understreger, at tjenesteydelsesdirektivet ud fra en økonomisk synsvinkel har vist sig at have en liberaliserende virkning ikke blot mellem medlemsstaterne, men også inden for medlemsstaterne, via processen med screening af den nationale lovgivning med henblik på at fjerne unødvendige hindringer for etablering og via processen med peer review, hvorved medlemsstaterne har begrundet yderligere restriktioner med hensyn til almenvellet; mener derfor, at en tilsvarende øvelse kan bidrage til at bane vejen for øget levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne mellem EU og Schweiz;
16. glæder sig over den schweiziske regerings indsats for at forbedre adgangen til informationer for virksomheder fra EU;
17. bifalder Det Schweiziske Forbundsråds beslutning om at overtage direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og opfordrer Schweiz og Kommissionen til at indgå en aftale om gennemførelsen af direktivet så hurtigt som muligt;
18. bemærker, at overordnet set indeholder aftalen om fri bevægelighed for personer ikke nogen omfattende aftale om fri udveksling af tjenesteydelser, og at sidstnævnte kun dækkes selektivt af specifikke bilaterale aftaler; understreger, at en omfattende aftale om fri udveksling af tjenesteydelser ville bringe begge parter betydelige økonomiske fordele; opfordrer Kommissionen og Schweiz til at udforske muligheden af at indlede forhandlinger med det formål at indgå en altomfattende aftale om fri udveksling af tjenesteydelser;
19. mener, med fuld respekt for årsagerne til den særlige karakter af forbindelserne mellem Schweiz og EU, at der bør gøres alt for, at identiske eller parallelle regler om det indre marked, bl.a. inden for fri udveksling af tjenesteydelser, fortolkes og anvendes på samme måde i EU og i Schweiz, for at sikre Schweiz meningsfuld deltagelse i det indre marked;

Tirsdag den 7. september 2010

20. understreger EU's og Schweiz' gensidige interesse i større ensartethed i anvendelsen af aftalen om fri bevægelighed for personer og en mere passende konvergens mellem lovgivningen om det indre marked i Schweiz og EU, hvilket ville skabe et mere gennemsigtigt og forudsigeligt miljø for erhvervsdrivende fra begge sider;
21. glæder sig over den uafhængige tendens blandt schweiziske myndigheder til at tage hensyn til den del af Domstolens retspraksis, der stammer fra tiden efter underskrivelsen af aftalen om fri bevægelighed for personer; glæder sig over den nylige vedtagelse af den schweiziske lovgivning, der sigter mod at tage højde for Cassis de Dijon-princippet;
22. tilskynder Kommissionen og Schweiz til snarest muligt at nå til enighed i de igangværende forhandlinger om bilaterale aftaler, herunder om produktsikkerhed; opfordrer Kommissionen og Schweiz til at udforme disse og fremtidige aftaler på en så klar og fremadrettet måde som muligt for på forhånd kraftigt at begrænse mulighederne for en uensartet anvendelse;
23. opfordrer Kommissionen og Schweiz til at overveje at udvikle en mekanisme, der kan sikre en hurtigere tilpasning af aftalen om fri bevægelighed for personer til den relevante EU-rets udvikling inden for de områder, der er omfattet af aftalens anvendelsesområde;
24. opfordrer Kommissionen og Schweiz til i nær fremtid at se på mulighederne for at finde horisontale løsninger på visse institutionelle spørgsmål for at mindske fragmenteringen og styrke gennemsigtigheden i beslutningssystemet, fremme kommunikationen mellem de blandede udvalg og undersøge, om der kan indføres en effektiv tvistbilægelsesmekanisme;
25. opfordrer til mere kommunikation mellem Europa-Parlamentet og Schweiz og til at inddrage schweiziske repræsentanter mere i Europa-Parlamentets og dets respektive organers arbejde;
26. bemærker, at der i lyset af de nye udfordringer i de nuværende og planlagte forhandlinger om flere politikområder, bl.a. forbrugerbeskyttelse, er behov for at drøfte muligheden af at gå ud over den eksisterende institutionelle ramme og måske indgå en altomfattende bilateral aftale til gensidig fordel for Schweiz og EU;

*

* *

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa

P7_TA(2010)0302

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa (2009/2237(INI))

(2011/C 308 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »En bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa« (KOM(2009)0591) og de forskellige arbejdsdokumenter, der er vedlagt denne meddelelse,
- der henviser til de endelige anbefalinger fra Gruppen på Højt Plan om Fødevarerindustriens Konkurrenceevne af 17. marts 2009 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/food/files/high_level_group_2008/documents_hlg/final_recommendations_hlg_17_03_09_en.pdf

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2009 om fødevarepriser i Europa ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin erklæring af 19. februar 2008 om undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union ⁽²⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 29. marts 2010 om en bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa ⁽³⁾,
  - der henviser til rapporten om agroindustrien og retten til mad, udarbejdet af FN's særlige rapportør vedrørende retten til mad,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0225/2010),
- A. der henviser til, at de seneste udsving i fødevare- og råvarepriser har givet anledning til alvorlig bekymring om effektiviteten af de europæiske og de globale fødevareforsyningskæder,
- B. der henviser til, at de priser, som landbrugerne modtager, på trods af en årlig stigning i fødevarepriserne på 3,3 % siden 1996, kun er steget med 2,1 %, mens driftsomkostningerne er steget med 3,6 %, hvilket beviser, at fødevareforsyningskæden ikke fungerer godt nok,
- C. der henviser til, at Kommissionens meddelelse erkender, at: »Disse forandringer har givet landbrugsproducenterne store problemer og (...) desuden [har] været til skade for forbrugerne« ⁽⁴⁾,
- D. der henviser til, at de endelige forbrugerpriser i gennemsnit har været konstante eller endog er steget på trods af den bratte nedgang i priserne på landbrugsråvarer i 2008,
- E. der henviser til, at ligevægt i handelsforbindelserne ikke kun ville forbedre fødevareforsyningskædens virkemåde, men ligeledes ville komme landbrugerne til gode,
- F. der henviser til, at spredningen af urimelig handelspraksis i dag underminerer landbrugernes evne til at investere og innovere (navnlig i grøn teknologi, klimaafbødning og vedvarende energikilder, mens landbrugere er forpligtet til at opfylde høje miljøstandarder, som vil blive endnu strengere under den fælles landbrugspolitik efter 2013),
- G. der henviser til, at landbrugets andel af værditilvæksten i fødevarekæden er faldet fra 31 % i 1995 til 24 % i 2005 i EU-25, og at foreløbige tal for de følgende år viser et yderligere fald i den andel, der kommer landbrugerne til gode, i modsætning til en konstant stigning i overskuddet hos forarbejdningsvirksomheder, grossister og/eller detailhandlere og erhverv uden for fødevareforsyningskæden,
- H. der henviser til, at den gennemsnitlige landbrugers indkomst faldt med mere end 12 % i EU-27 i 2009, hvilket betyder, at landbrugere ikke længere kan tjene en rimelig indtægt gennem deres arbejde, og at landbrugere og fødevarerektoren i henhold til målene for den fælles landbrugspolitik på trods af dette skal producere fødevarer, der opfylder meget høje kvalitetsstandarder til priser, der er overkommelige for forbrugerne,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0191.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0054.

⁽³⁾ Rådets dokument 8099/10.

⁽⁴⁾ Indledningen i KOM(2009)0591.

Tirsdag den 7. september 2010

- I. der henviser til, at fødevareforsyningskæden omfatter landbrugere, landbrugskooperativer, producentorganisationer, fødevareforbearbejdningsindustri, grossister, detailhandlere, supermarkedskæder, catering, restauranter, direkte leverancer fra selvforsynings- og privatproduktion og forbrugere, men også erhvervsdrivende uden for fødevareforsyningskæden, såsom kommunikations- og reklamevirksomheder, leverandører af transport- og logistikydelser, energi- og anden forsyning, emballage, tekniske ressourcer, tilsætningsstoffer, teknologi og leverandører af rådgivningstjenester, og at denne kompleksitet og store diversitet skal tages i betragtning for at forbedre bæredygtigheden i hele kæden,
- J. der henviser til, at Kommissionens meddelelse peger på alvorlige problemer, såsom misbrug af dominerende stilling fra købers side, urimelige kontraktformer (herunder sene betalinger), ensidige kontraktændringer, forudbetalinger som adgangsgæbyr for indledning af forhandlinger, begrænset markedsadgang, manglende oplysninger om prisdannelse og fordeling af bruttoavancer i fødevarekæden, tæt forbundet med stigende koncentration i råstof-, engros- og detailsektoren,
- K. der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009, der anbefaler at omstruktureringen og konsolideringen af landbrugssektoren fremmes og lettes gennem støtte til oprettelse af frivillige landbrugsproducentorganisationer,
- L. der henviser til, at globaliseringen og koncentrationsprocesserne, navnlig på detailhandelsniveau, har skabt uligevægt mellem de forskellige aktører i fødevarekæden, og at situationen i dag er kendetegnet af et meget lille antal magtfulde detailhandlere, der direkte eller indirekte forhandler med 13,4 mio. landbrugere og 310 000 fødevarevirksomheder i hele Unionen,
- M. der henviser til, at en høj koncentration fører til tab af produktmangfoldighed, kulturarv, detailforretninger, job og levebrød,
- N. der henviser til, at Kommissionen fremfører, at kontraktmæssige skævheder i forbindelse med en ulige forhandlingsposition har en negativ indvirkning på fødevareforsyningskædens konkurrenceevne, idet mindre, men effektive aktører kan være tvunget til at arbejde med reduceret rentabilitet, hvilket begrænser deres evne og incitament til at investere i bedre produktkvalitet og innovation af produktionsprocesserne,
- O. der henviser til, at fødevarer handles frit på det indre marked, og at resultatet af prisforhandlingerne mellem producenter (producentorganisationer), forarbejdningsvirksomheder, råvarehandlere og detailhandlere ofte bestemmes af prisudviklingerne på verdensmarkedet,
- P. der henviser til, at de enorme forskelle i antal og økonomisk magt mellem landbrugerne og detailhandlerne er et klart bevis på den manglende ligevægt i fødevareforsyningskæden, og at det for at udligne den talmæssige uligevægt er nødvendigt at fremme udviklingen af afsætningsorganisationer i landbruget; der henviser til, at kooperativer spiller en væsentlig rolle ved at øge medlemmernes indflydelse og forhandlingsposition,
- Q. der henviser til, at EU er integreret i og ved traktat bundet til verdenshandelen,
- R. der henviser til, at EU er verdens største importør og eksportør af landbrugsprodukter, idet EU's import af landbrugsprodukter i 2008 steg med 10 % til 986 mia. EUR, og eksporten af landbrugsprodukter steg med næsten 11 % til 752 mia. EUR,
- S. der henviser til, at EU allerede giver et meget stort antal indrømmelser under sin udviklingsbistandspolitik, og at bilaterale aftaler ikke bør indgå ensidigt og til skade for europæisk landbrug,
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009 om »en bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa« (KOM(2009)0591), fordi den anerkender eksistensen af en stor styrkemæssige uligevægt mellem aktørerne, men mener, at de foranstaltninger, der foreslås i meddelelsen, ikke er tilstrækkelige til at løse de pågældende problemer;

Tirsdag den 7. september 2010

2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt at løse problemet med ulige fordeling af overskuddet inden for fødevarekæden, især med henblik på en rimelig indtægt til landbrugerne; erkender, at det for at fremme bæredygtige og etiske produktionssystemer er nødvendigt at kompensere landbrugerne for deres investeringer og engagementer på området, og understreger, at magtkampe skal afløses af samarbejde;
3. understreger, at alle Rom-traktatens målsætninger for landbruget (øget produktivitet, passende fødevareforsyning, rimelige forbrugerpriser og markedsstabilisering) er nået med undtagelse af målet om rimelig indkomst inden for landbruget, og opfordrer derfor Kommissionen til at tage tilstrækkelig højde for dette i alle budgetforslag;
4. erkender, at det er absolut nødvendigt med en stabil, sikker og rentabel produktionssektor inden for fødevarekæden; bemærker dog også, at fødevarekæden udgøres af en række aktører - landbrugere, forarbejdningsvirksomheder, fabrikanter, leverandører og detailhandlere - der alle skaber merværdi, og som alle har behov for en vis grad af sikkerhed;

Prisgennemsigtighed

5. opfordrer Kommissionen til at forbedre prisovervågningsværktøjet for europæiske fødevarer med det formål at gøre det mere brugervenligt ved at inkludere en gennemsigtig og flersproget grænseflade, der omfatter et større antal fødevarer, og således opnå bedre mulighed for prissammenligning i hvert led i fødevareforsyningskæden inden for medlemsstaterne og mellem forskellige medlemsstater for at imødekomme forbrugernes og landbrugernes behov for mere gennemsigtighed i fødevareprisdannelsen;
6. beklager Kommissionens tøven med at gennemføre en undersøgelse af fordelingen af bruttoavancer i hele forsyningskæden som aftalt i forbindelse med budgetproceduren for 2009;
7. understreger, at uligevægt i den forretningsmæssige gennemsigtighed mellem landbrugsvirksomheder og aktører før og efter i fødevarekæden kan have negative følger for landbrugernes og producentgruppernes forhandlingsposition;
8. opfordrer Kommissionen til hurtigt at gennemføre pilotprojektet om oprettelse af et europæisk observationscenter for landbrugspriser og -fortjenstmargener (suppleret med data om priser, margener og mængder), hvortil Parlamentet og Rådet afsatte en bevilling på 1,5 mio. EUR i 2010-budgettet;
9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at opretholde den højtstående gruppe for fødevareforsyningskæden som et permanent diskussionsforum, da det har vist sig at være et vigtigt instrument til identificering af problemer, udstedelse af anbefalinger og vedtagelse af strategier med henblik på at afhjælpe den nuværende uligevægt;
10. opfordrer Kommissionen til at foreslå, at der indføres obligatorisk årlig indberetning fra de førende europæiske råvarehandlere, forarbejdningsvirksomheder, grossister og detailhandlere om deres markedsandele (med oplysning om private mærker) for de vigtigste fødevarer og om deres månedlige salgsmængder, således at alle markedsparter kan vurdere udviklingen i efterspørgsel, udbud og prisudviklingen i fødevarekæden;
11. understreger, at fødevarerforarbejdningsindustrien i nogle lande har den højeste margen i fødevarekæden, hvilket ligeledes er blevet bekræftet fra Kommissionens side, og opfordrer derfor navnlig til, at forarbejdningsindustrien overvåges og undersøges med henblik på at sikre prisgennemsigtighed;
12. mener, at det er nødvendigt at øge markedsgennemsigtigheden og oplysningsniveauet til forbrugerne som forudsætning for at fremhæve produkternes identitet og sikre forskelligheden af fødevarer og landbrugsvarer, som er udtryk for en række landes og regioners historie og kultur og afspejler den enkelte medlemsstats »særegne« landbrug;
13. opfordrer Kommissionen til at foretage en konsekvensanalyse af fordelene ved en forbedret retlig ramme for private kvalitets- og distributørmærker for at begrænse deres antal, således at forbrugerne sikres større gennemsigtighed, og producenternes adgang til markedet forbedres;

Tirsdag den 7. september 2010

14. fremhæver behovet for at fremme en avancestigning for den europæiske landbrugsfødevarerproduktion og iværksætte oplysningskampagner for forbrugerne om de bestræbelser, som landmænd og industrien udfolder til gavn for miljø, fødevarer sikkerhed og dyrevelfærd;

Konkurrence

15. opfordrer de nationale og europæiske konkurrencemyndigheder og andre regulerende myndigheder, der er involveret i produktion og handel, til gribe hårdt ind over for råvarehandleres, råstofleverandørers, forarbejdningsvirksomheders og detailhandleres dominerende position og omfattende markedsandel inden for fødevarerforsyningskæden, og opfordrer indtrængende disse myndigheder til at standse enhver form for misbrug af markedsstyrke fra købers side, der bringer landbrugere i en meget ulige forhandlingsposition;

16. opfordrer Kommissionen til at skabe et nyt forhold mellem konkurrencebestemmelserne og den fælles landbrugspolitik med henblik på at give landbrugere og deres brancheorganisationer en række redskaber, der gør det muligt at forbedre deres forhandlingsposition;

17. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge konsekvenserne af en enkelt detailhandlers eller få detailhandleres omfattende markedsandel i en given medlemsstat; opfordrer ligeledes indtrængende Kommissionen til at overveje muligheden af at indføre korrigerende foranstaltninger - til fordel for producenter og forbrugere - hvis det menes, at en detailhandlerpraksis eller markedsandel begrænser konkurrencen;

18. opfordrer Kommissionen til at forelægge en rapport for Europa-Parlamentet inden udgangen af 2010 med data om købermagtmisbrug i EU, konkurrencebegrænsende adfærd og urimelige kontraktvilkår i hele fødevarerekæden fra råstofleverandører af til forbrugere og foreslå passende løsninger;

19. opfordrer medlemsstaterne til, når det er relevant, at give deres nationale konkurrencemyndigheder større handlemuligheder ved at indføre simple mekanismer til indsamling af bevismateriale vedrørende konkurrenceforvridning gennem brug af urimelig kontraktpraksis;

20. mener, at der på EU-plan er behov for et forbud mod salg af landbrugsprodukter under købsprisen;

21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse af samtlige sektorer langs hele fødevarerforsyningskæden for at afdække omfanget af misbrug af køberstyrke i sektoren, og understreger den succes, undersøgelsen af konkurrenceforholdene inden for lægemiddelsektoren i 2009 har haft;

22. opfordrer indtrængende Kommissionen til at revidere de kriterier, der i øjeblikket finder anvendelse for at vurdere konkurrencebegrænsende adfærd (Herfindahlindexet), idet dette indeks, der er brugbart i forbindelse med vurdering af risici for monopoldannelse, ikke giver et sandfærdigt billede af den konkurrencebegrænsende praksis af samordnet og oligopolitisk art, som øjensynligt finder sted - i hvert fald i et vist omfang - i store detailhandelsvirksomheder;

23. opfordrer Kommissionen til at sikre en mere målrettet anvendelse af konkurrencereglerne i fødevarerekæden og overveje lovgivningsforslag på området til Parlamentet og Rådet for effektivt at begrænse udviklingen af dominerende markedsstilling inden for råstofsektorer, fødevarerforarbejdningsindustrien og detailsektoren og styrke landbrugernes forhandlingsposition ved at sætte dem i stand til at træffe koordinerede foranstaltninger over for dominerende aktører gennem effektive producentorganisationer, sektororganisationer og små og mellemstore virksomheder;

24. mener, at forordning (EF) nr. 1234/2007 om den fælles markedsordning (FMO) skal revideres hurtigst muligt for at styrke sådanne organisationer, og at forordningens anvendelsesområde skal udvides, således at det kommer til at omfatte bæredygtige produktionsmetoder som en betingelse for fritagelse fra bestemmelserne i artikel 101 i EUF-traktaten;

25. mener, at der på EU-plan er behov for en vis grad af koordinering og harmonisering af nationale foranstaltninger over for urimelig handelspraksis;

Tirsdag den 7. september 2010

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre lovgivningsmæssig differentiering for produkter med et stærkt territorialt præg, der kendetegnes ved deres særlige, afgrænsede, lokale eller regionale natur i sammenligning med standardiserede produkter;

27. opfordrer Kommissionen til at indføre foranstaltninger for at sikre forskellige ernæringsmæssige, miljømæssige og sundhedsrelaterede karakteristikas overlevelse og sikre, at en sådan diversitet matches med passende priser, for i bund og grund bør der også konkurreres på grundlag af forskellige målelige kvalitetskendetegn;

Misbrug af køberstyrke og kontrakter

28. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's konkurrenceregler ikke omgås ved misbrug af købekraft (konkurrenceforvridning) i fødevarekæden, hvilket ofte forekommer i form af sene betalinger til landbrugere eller små forarbejdningsvirksomheder, efterfølgende ændringer af kontraktvilkår, tvungne rabatter, videresalg med tab, krav om uforholdsmæssigt store mængder og uberettigede betalinger for optagelse i varesortimenter, og om nødvendigt at fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag;

29. anmoder specielt om, at betalingsfristerne op igennem fødevareforsyningskæden forkortes til maksimalt 30 dage for alle fødevarer og mindre for letfordærlige landbrugsprodukter som del af den igangværende revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (undtagelser bør overvejes for producentorganisationer og andelselskaber);

30. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en udvidelse af den gældende europæiske konkurrencelovgivning ud over dens nuværende snævre fokusering på forbrugervelfærd og hensynet til lave fødevarerpriser;

31. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om kravene fra individuelle distributionskæder - ud over lovbestemmelser - i forbindelse med grøntsags- og frugtdyrkningspraksis og pesticidrester kan forhindre den frie handel og på uretfærdig vis styrke distributørernes stilling i fødevareforsyningskæden;

32. opfordrer til, at der udarbejdes en liste over forskellige former for urimelig markedspraksis som f.eks. salg til priser under kostprisen og salgskommission, og at sådanne metoder udtrykkelig forbydes i Den Europæiske Union; opfordrer ligeledes til, at der oprettes en offentlig liste over virksomheder, der ikke overholder dette, og at der indføres sanktioner;

33. opfordrer Kommissionen til at undersøge om - og i så fald i hvilket omfang - misbrug af private mærker (produkter af eget mærke) og supermarkedskædernes praksis med indkøbsalliancer fører til urimelig konkurrence og pres på landbrugerne samt systematisk reduktion af producentpriser; understreger at misbrug af private mærker har en negativ konsekvens for producenternes kapacitet i forhold til innovation (især småproducenternes); opfordrer indtrængende Kommissionen til at gribe ind over for dette, således at landbrugere og producentgrupper behandles retfærdigt i forbindelse med prisdannelsen;

34. er af den opfattelse, at Kommissionens anbefalinger om at fremme vertikal integration af fødevarereindustrien ikke altid afspejler behovet for at afbalancere forhandlingsstyrken mellem landmænd, distributører og fødevarereindustri, og at strategierne derfor bør ledsages af foranstaltninger, der skal forhindre misbrug;

35. advarer om, at kontraktlandbrug, påtvunget fra købers side, vertikal integration og futures, som får stadig større betydning, kan svække konkurrencen og yderligere kan svække landmændenes forhandlingsposition, og opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge følgerne af kontrakter af denne type og gribe ind, hvis det er nødvendigt;

Tirsdag den 7. september 2010

36. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme indgåelse af rimelige aftaler mellem alle aktører i fødevarerforsyningskæden på grundlag af på betingelser, der forhandles på plads med landbrugs- og producentorganisationer, herunder sektor- og brancheorganisationer, for at fremme en bæredygtig landbrugspraksis og sikre den bedst mulige produktkvalitet, reducere indkøbspriser for råstoffer og garantere rimelige salgspriser, og til at sørge for et let tilgængeligt system, der sikrer mod kontraktbrud fra købers side; mener, at standardkontrakter kunne være et nyttigt værktøj, som det burde være obligatorisk at anvende inden for visse sektorer, og støtter udvekslingen af bedste praksis om underretning om kontraktpraksis mellem medlemsstaterne, herunder orientering af Kommissionen;

37. glæder sig over og støtter oprettelsen af ombudsmandsposter for fødevedetailhandelen og andre voldgiftsmekanismer, der har til formål at sikre overholdelse af indgåede aftaler, og opfordrer Kommissionen til at undersøge erfaringer på området med henblik på oprettelse af en ombudsmandspost for fødevedetailhandelen på EU-plan, som skal have til opgave at sikre håndhævelsen af adfærdskodekser, bedste praksis og aftaler ved transaktioner mellem aktører fra forskellige medlemsstater;

38. opfordrer Kommissionen til at afdække urimelig praksis i forbindelse med gebyrer for optagelse af produkter i varesortimenter og andre former for betaling for markedsadgang, og at undersøge dette i henhold til konkurrencereglerne, og opfordrer endvidere Kommissionen til at foreslå ensartede regler om betaling for optagelse af produkter i varesortimenter og andre former for betaling for markedsadgang og navnlig at skride ind, hvis distributører kræver uforholdsmæssigt høje gebyrer;

39. mener, at Kommissionen skal tage initiativ til en omfattende informationskampagne på europæisk plan for at gøre landbrugere opmærksomme på deres rettigheder, det misbrug, de muligvis udsættes for, og de midler, de råder over til at klage over misbrug;

Spekulation

40. opfordrer EU til at presse på for oprettelsen af et uafhængigt globalt kontrolorgan, der skal fastsætte regler for handel med råvarefutures og optioner og gennemføre strenge lovgivningsmæssige foranstaltninger mod global spekulation i landbrugsråvarer;

41. anmoder om, at der i betragtning af markedets stigende indflydelse træffes foranstaltninger til at modvirke ekstreme prisudsving, eftersom nogle aktører i fødekæden drager fordel af dette fænomen, mens andre tydeligvis skades af det, og opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte lovgivningsforslag om instrumenter til at bremse prisudsving for at mindske producenterens sårbarhed;

42. opfordrer Kommissionen til at styrke de europæiske råvarebørsmyndigheders beføjelser til at forebygge spekulation i landbrugsråvarer og arbejde hen imod gennemførelse af passende EU-foranstaltninger, der kan forhindre spekulation i ikke-landbrugsråvarer med henblik på at påvirke landbrugsfutures;

43. opfordrer Kommissionen til at forbedre tilsynet og den generelle gennemsigtighed inden for landbrugsråvarederivatmarkederne og også at forbedre gennemsigtigheden for OTC-aktiviteter i forbindelse med den kommende revision af MiFID-direktivet og anden relevant lovgivning;

Selvregulering

44. opfordrer indtrængende Rådet til yderligere at fremme selvreguleringsinitiativer og muligheden for etablering af gensidige fonde til håndtering af økonomiske risici med henblik på at styrke landmændenes forhandlingsposition, især gennem støtte til afsætnings-, producent- og sektororganisationer og landbrugsandelselskaber;

45. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde regelsæt for god handelspraksis i fødekæden, herunder klagemekanismer og sanktioner for urimelig praksis, og opfordrer Kommissionen til at foreslå et fælles regelsæt, der skal gælde i hele EU, for at skabe ny balance i fødevarerforsyningskæden; opfordrer også indtrængende Kommissionen til at fremsætte et forslag om at indføre en mekanisme på EU-plan til overvågning af forbindelserne mellem dominerende detailhandlere og deres forhandlere gennem specialiserede organer i medlemsstaterne;

Tirsdag den 7. september 2010

46. mener, at det er nødvendigt at fremme en tættere integration af de forskellige dele af kæden gennem brancheorganisationer og at udarbejde frivillige standardkontrakter med mulighed for, at medlemsstater kan kræve, at de i bestemte tilfælde - navnlig ved letfordærlige varer - gøres bindende;

Bæredygtige fødevarer-systemer, fødevarer-kvalitet

47. beklager, at Kommissionen i sin meddelelse ikke lægger større vægt på landbrugets betydning i fødevarer-forsyningskæden og fødevarer-industriens økonomiske værdikæde, og understreger sammenhængen mellem lave priser af landmand og strukturel overskudsproduktion og konsekvenserne heraf for bæredygtighed, fødevarer-kvalitet, dyrevelfærd, landbrugs-innovation og beskæftigelse i ugunstigt stillede regioner;

48. opfordrer Kommission til at foreslå, at der vedtages instrumenter til støtte og fremme af fødevarer-forsyningskæder, der forvaltes af landbrugere, korte forsyningskæder og landbrugs-markeder for at skabe en direkte forbindelse til forbrugerne og give landbrugere mulighed for at få en mere rimelig andel af den endelige salgspris ved at mindske antallet af mellemmand og trin i processen;

49. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sine aktiviteter navnlig at tage højde for situationen i udviklingslandene og ikke at sætte disse tredjelands selvforsyning med fødevarer på spil;

50. opfordrer Kommissionen til at revidere EU-hygienjstandarderne for nær- eller fjernsalg og produkters holdbarhed, at decentralisere og forenkle certificerings- og kontrolsystemer og fremme direkte forbindelser mellem producent og forbruger og korte fødevarer-forsyningskæder;

51. bekræfter betydningen af og behovet for håndfaste regler om kvaliteten af landbrugsprodukter og minder i den forbindelse om sin beslutning af 25. marts 2010 om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter og bekræfter det uomgængelige krav om, at importerede produkter overholder alle gældende kvalitets- og produktionskrav, så der ydes beskyttelse mod illoyal konkurrence over for europæiske produkter;

52. minder om, at indkomststabilitet i landbruget er en forudsætning for at erhvervet kan investere i grøn teknologi, afbødning af klimaændringer og vedvarende energikilder samt miljøbeskyttelsesforanstaltninger til fordel for et bæredygtigt landbrug; minder desuden om, at de skal opfylde høje miljøstandarder;

53. anser det for vigtigt at forbedre organisationen af fødevarer-forsyningskæden og rationalisere den yderligere med henblik på at reducere de miljømæssige konsekvenser af fødevarer-transport («fødevarer-kilometer») og fremme afsætningen af lokale fødevarer;

54. understreger, at investering i faciliteter til bevaring og emballering af landbrugsprodukter kan være et værdifuldt bidrag til at sikre rimelige priser for disse produkter;

55. understreger behovet for at sikre bæredygtig udvikling af landbrugsøkonomien ved at fremme forarbejdning af landbrugsprodukter såvel som ikkelandbrugsaktiviteter på bedrifterne med henblik på at øge antallet af arbejdspladser og generere yderligere indtægter;

56. opfordrer Kommissionen til at støtte lokale og regionale initiativer vedrørende markedsføring af fødevarer og ikke at bebyrde dem unødigt med regler og bureaukrati, eftersom disse i høj grad bidrager til landbrugsvirksomheders generering af merværdi;

Tirsdag den 7. september 2010

Selvforsyning, offentlig catering og fødevareraffald

57. opfordrer Kommissionen til at være tilstrækkelig opmærksom også på lokale fødevarereproducenter, f.eks. producenter, der er involveret i selvforsyningsproduktion, ved revision af EU-standarder;
58. opfordrer Kommissionen til at overveje eventuelle ændringer af reglerne om offentlige indkøb til catering for at fremme bæredygtige landbrugsmetoder og dyrevelfærd samt udvikle sæsonbetonede og lokale fødevarer;
59. mener, at offentlige indkøb f.eks. i forbindelse med specifikke programmer for mejeriprodukter, frugt og grøntsager på skoler skal garantere adgang for små lokale producenter og lokale producentgrupper;
60. mener, at der skal træffes foranstaltninger til at fremme landbrugsmarkeder, som administreres direkte af landmænd, oprettelse af salgssteder for producenter, hvor de kan sælge deres produkter direkte til forbrugerne, og indførelse af programmer til fremme af salg af produkter på lokale markeder;
61. opfordrer indtrængende Kommissionen til i en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet at analysere det enorme spild af fødevarer i fødevarekæden, som i de fleste medlemsstater udgør op til 30 % af de fødevarer, der produceres, og gribe ind via en bevidstgørelseskampagne om den grundlæggende værdi af fødevarer;
62. bekræfter behovet for at udvikle fødevarerprogrammer for de EU-borgere, som har brug for disse programmer, såsom de dårligst stillede grupper, de ældre og de unge;

*

* *

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: finansiering og funktionsmåde

P7_TA(2010)0303

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: finansiering og funktionsmåde (2010/2072(INI))

(2011/C 308 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 546/2009 af 18. juni 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 167 af 29.6.2009, s. 26.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til sine beslutninger om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning, som er blevet vedtaget fra den 23. oktober 2007 til dato ⁽¹⁾,
  - der henviser til meddelelser fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 2. juli 2008 (KOM(2008)0421) og 28. juli 2009 (KOM(2009)0394) om aktiviteter gennemført af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i 2007 og 2008,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0236/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union for at afbøde de negative konsekvenser af globaliseringen for arbejdstagere, der rammes af kollektive afskedigelser, og vise sin solidaritet med disse arbejdstagere samt forbedre deres muligheder for gensættelse har etableret en Europæisk Fond for Tilpasning til Globaliseringen (i det følgende benævnt »EGF«) for at yde økonomisk støtte til individuelle programmer for faglig reintegrering, og at EGF maksimalt råder over en bevilling på 500 mio. EUR om året, som enten stammer fra den eksisterende margen under det samlede udgiftsloft for det foregående regnskabsår eller fra forpligtelsesbevillinger, der er bortfaldet i de to foregående regnskabsår, undtagen de bevillinger, der er knyttet til udgiftsområde 1b i den finansielle ramme; der henviser til, at EGF blev oprettet som et fleksibelt, specifikt støtteinstrument, som skulle reagere hurtigere og mere effektivt på reintegrering af arbejdstagere ramt af afskedigelser som følge af ændringer i verdenshandelen,
- B. der henviser til, at Den Europæiske Union for at modvirke den stigende arbejdsløshed som følge af den økonomiske og finansielle krise og tage ved lære af erfaringerne i 2007 og 2008 har ændret reglerne for anvendelse af EGF i juni 2009, og at denne ændring angik alle ansøgninger, som skal indgives før den 31. december 2011, og bestod i en udvidelse af anvendelsesområdet for EGF, en lempelse og en præcisering af kriterierne for intervention, en midlertidig forhøjelse af samfinansieringssatsen og en forlængelse af medlemsstaternes frist for udnyttelse af den finansielle støtte,
- C. der henviser til, at udviklingen i de bevillinger, der blev anvendt i overensstemmelse med EGF mellem 2007 og slutningen af sidste halvår 2009, afslører beskeden gennemførelse af de tildelte midler, idet kun 80 mio. EUR er blevet anvendt ud af 1,5 mia. EUR, der var disponible, til 18 ansøgninger, til fordel for 24 431 arbejdstagere og 8 medlemsstater til et meget begrænset antal sektorer (særligt tekstil- og bilindustrien); der henviser til, at disse mangler også belyses ved forskellen mellem niveauet for oprindelige tildelinger og den endelige gennemførelse, idet 24,8 mio. EUR efterfølgende blev tilbagebetalt i forbindelse med de første 11 sager eller 39,4 % af de anvendte beløb,
- D. der henviser til, at det endnu ikke er muligt at vurdere, hvordan EGF fungerer i henhold til den reviderede forordning, da ansøgninger, der er indgået siden maj 2009, afventer afgørelse eller er ved at blive gennemført, men en mere intensiv brug af EGF har dog allerede kunnet konstateres, hvilket bekræfter relevansen af de ændringer, der er blevet gennemført, således at antallet af ansøgninger, der er blevet indgivet mellem maj 2009 og april 2010, er steget fra 18 til 46, de ønskede bidrag fra 80 til 197 mio. EUR, antallet af medlemsstater, der anmoder om støtte, fra 8 til 18, og antallet af arbejdstagere, der skal hjælpes næsten fordoblet (36 712 yderligere arbejdstagere), og de økonomiske sektorer, der er berørt, er blevet meget diversificeret,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 25.3.2010 (P7_TA(2010)0071 og P7_TA(2010)0070), 9.3.2010 (P7_TA(2010)0044, P7_TA(2010)0043 og P7_TA(2010)0042), 16.12.2009 (P7_TA(2009)0107), 25.11.2009 (P7_TA(2009)0087), 20.10.2009 (P7_TA(2009)0049), 15.9.2009 (EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 46), 5.5.2009 (EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 165), 18.11.2008 (EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 84), 21.10.2008 (EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 117), 10.4.2008 (EUT C 247 E af 15.10.2009, s. 75), 12.12.2007 (EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 260) og 23.10.2007 (EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 155).

Tirsdag den 7. september 2010

- E. der imidlertid henviser til, at ni medlemsstater endnu ikke har udnyttet EGF, at de anvendte beløb ligger langt under det maksimale årlige disponible beløb på 500 mio. EUR, og de fleste anmodninger vedrører regioner, hvis BNP pr. indbygger ligger over EU-gennemsnittet, og hvis arbejdsløshed stadig er moderat, og at det kan konkluderes, at forbedringerne af den oprindelige forordning ganske vist har været meget vigtige, men at de har været meget beskedne i forhold til det stigende antal kollektive afskedigelser i de seneste år,
- F. der henviser til, at forhøjelsen af tærsklen for samfinansiering fra 50 % til 65 % i forbindelse med revisionen i juni 2009 kan være en af de faktorer, der forklarer det stigende antal ansøgninger,
- G. der henviser til, at den lave udnyttelsesgrad for EGF i de fattigste regioner i EU dels skyldes nationale strategier, dels vanskeligheder med at fremme en konkretisering af kandidaturer, inden der træffes afgørelse på europæisk plan,
- H. der henviser til, at på trods af den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 17. juli 2008 med opfordring til en så hurtigt og effektivt økonomisk støtte fra EGF som muligt, er sagsbehandlingstiden fra tidspunktet for de kollektive afskedigelser til den dato, hvor EGF støtter den medlemsstat, der har ansøgt, stadig omkring 12-17 måneder, og at denne periode er en delvis forklaring på forskellen mellem antallet af arbejdstagere, som der er ansøgt om EGF-støtte til, og antallet af støttede arbejdstagere,
- I. der henviser til, at forslaget til interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om samarbejde på budgetområdet ⁽¹⁾ kun i begrænset omfang ændrer proceduren for anvendelse af EGF, idet trilogproceduren bliver frivillig i overensstemmelse med praksis, og at denne ændring ikke kan forventes at afhjælpe den tunge og langsommelige procedure,
- J. der henviser til, at ifølge Kommissionens midtvejsevaluering af IIA ⁽²⁾ er nødvendigheden af en specifik afgørelse fra budgetmyndighedens to parter en af de faktorer, der forsinker proceduren, og at dette ikke bør forhindre, at beslutninger om mobiliseringen af EGF fremskyndes og forenkles,
- K. der henviser til, at pålidelige og konsistente data om gennemførelsen af EGF siden ændringen heraf efter 2009 endnu ikke er tilgængelige, og finder, at der er behov for gennemskuelighed og periodiske rapporteringsforpligtelser,
- L. der konstaterer, at de 27 afgørelser, der er blevet truffet mellem 2007 og april 2010, alle har været positive og hvad angår beløb, har svaret til Kommissionens forslag,
- M. der henviser til, at globaliseringen og den økonomiske krises virkninger på beskæftigelsen vil vare ved efter 2013, og at det som følge heraf er sandsynligt, at tendensen til en stigning i antallet af ansøgninger vil fortsætte i de kommende år; der imidlertid henviser til, at hensigten med fonden ikke er, at den skal være en erstatning for manglen på innovation,
1. mener, at merværdien af EGF som et af Den Europæiske Unions socialpolitiske instrumenter består i en synlig, specifik, rettidig og midlertidig finansiel støtte til individuelle programmer for omskoling og faglig reintegrering af arbejdstagere, der er ramt af kollektive afskedigelser i sektorer eller regioner, der oplever alvorlige sociale og økonomiske forstyrrelser;

⁽¹⁾ KOM(2010)0073 af 3. marts 2010.

⁽²⁾ KOM(2010)0185 af 27. april 2010.

Tirsdag den 7. september 2010

2. mener, at stigningen i antallet af anmodninger om intervention fra EGF og vanskelighederne med at anvende mobiliserings- og gennemførelsesprocedurerne kræver hurtige ændringer i de procedure- og budgetmæssige bestemmelser; understreger, at Kommissionen bør forbedre oplysningerne om og synligheden af EGF blandt medlemsstaterne og de potentielle modtagere af midler fra fonden; anmoder derfor Kommissionen om at fremskynde forelæggelsen af midtvejsevalueringen til den 30. juni 2011 og fremlægge et forslag til revision af EGF-forordningen for at afhjælpe de største mangler ved fonden inden udløbet af den aktuelle finansielle ramme;
3. opfordrer Kommissionen til i sin fornyede undersøgelse at evaluere bidragene ud fra følgende kvalitative aspekter:
- succesen med at reintegrere og vurdere opgraderingen af modtagernes kompetencer
  - en komparativ analyse af de foranstaltninger, der er finansieret på grundlag af hver enkelt EGF-ansøgning og resultater på grundlag af reintegration
  - overholdelse af kravet om ikke-diskrimination i henhold til de afskedigede arbejdstageres kontraktmæssige forhold og med hensyn til arbejdstagere, der gør brug af deres ret til fri bevægelighed inden for EU
  - vilkårene for den sociale dialog, der eventuelt finder sted i forbindelse med forberedelsen af kandidaturer og overvågning af gennemførelsen
  - EGF's indvirkning på modtagernes netværk og på små og mellemstore virksomheder, som potentielt rammes af afskedigelsesplanen, og hvis medarbejdere kunne modtage hjælp fra fonden
  - en analyse af de forskellige EGF-kandidaturs virkninger med hensyn til den nationale institution, der forvalter dem
  - den positive indvirkning på medlemsstater og sektorer af bidragene fra EGF fordelt på aldersgrupper;
4. opfordrer Kommissionen til i sin fornyede undersøgelse at evaluere bidragene ud fra et budgetmæssigt synspunkt, navnlig med hensyn til
- årsagerne til de store forskelle mellem de midler, der anmodes om fra EGF, og de beløb som de begunstigede medlemsstater betaler tilbage, når hjælpen allerede er besluttet
  - hvilke finansierede programmer og foranstaltninger det var, der ikke blev gennemført, i de tilfælde hvor medlemsstaterne har betalt tildelte midler tilbage
  - årsagerne til de store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til finansieringen pr. arbejdstager i de forskellige EGF-ansøgninger
  - en analyse af samordningen mellem de forskellige europæisk finansierede programmer (herunder ESF-støtte), som er tildelt til den region, hvor EGF-ansøgninger er under behandling og/eller er færdigbehandlet
  - en analyse af forholdet mellem de samlede bevillinger, som Kommissionen tegnede sig for, og andre nationale og virksomhedsspecifikke støtteforanstaltninger;

Tirsdag den 7. september 2010

5. mener, at der ved revisionen af forordningen bør der tages hensyn til resultaterne af evalueringen af EGF's funktion samt de indhøstede erfaringer, og at der skal inkorporeres foranstaltninger, der kan være med til at reducere varigheden af proceduren for anvendelse af fonden væsentligt;
6. opfordrer Kommissionen til at foreslå en tilføjelse til forordningen om Globaliseringsfonden, hvorved medlemsstaterne forpligtes til at støtte deltagelsen af en arbejdstagersammenslutning i gennemførelsesfasen; opfordrer Kommissionen til at organisere udveksling af erfaringer og god praksis vedrørende arbejdstageres inddragelse i gennemførelsen af Globaliseringsfonden, så arbejdstagere i eksisterende og nye tilfælde kan drage nytte af den ekspertise, der er opnået fra tidligere tilfælde;
7. understreger, at den tid, der er nødvendig for at tilvejebringe midler fra EGF, kan reduceres med 50 %, hvis følgende foranstaltninger udarbejdes og vedtages:
  - a) ansøgningerne om anvendelse af fonden bør udarbejdes af medlemsstaterne umiddelbart efter offentliggørelsen af planen om kollektiv afskedigelse og ikke efter dens gennemførelse
  - b) Kommissionen bør oplyse medlemsstaterne om, at en ansøgning kan indgives fra første dag, når interventionskriterierne er opfyldt
  - c) alle midler bør stilles til rådighed for at sikre hurtigere og bedre kommunikation med de pågældende medlemsstater i denne proces
  - d) medlemsstaterne bør indgive deres ansøgning på deres eget sprog og på et af EU-institutionernes arbejdssprog, således at det organ inden for Kommissionen, der skal evaluere dem, kan komme i gang med arbejdet uden forsinkelse
  - e) Kommissionen bør have de fornødne menneskelige og tekniske ressourcer til hurtigt og effektivt at behandle ansøgninger fra medlemsstaterne, samtidig med at den respekterer principperne for budgetneutralitet
  - f) Kommissionen bør træffe beslutning om mobilisering af EGF inden for 3-4 måneder efter, at den har modtaget ansøgningen, inklusive de nødvendige oplysninger, fra medlemsstaten; hvis behandlingen af en ansøgning tager længere end fire måneder, bør Kommissionen informere Parlamentet hurtigst muligt og give en begrundelse for forsinkelsen;
8. opfordrer Kommissionen til at give medlemsstaterne et sæt retningslinjer for udformning og gennemførelse af ansøgninger om støtte fra Globaliseringsfonden, der tager sigte på en hurtig ansøgningsprocedure og en bred konsensus blandt interessenterne om den påtænkte strategi og de foranstaltninger, der forventes at blive indført for at sikre en effektiv reintegration af arbejdstagerne på arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde proceduren ved at forfinansiere de foranstaltninger, der skal iværksættes på datoen for ansøgningen, for at udnytte Globaliseringsfondens gennemførelsesperiode mest muligt til de berørte arbejdstageres fordel;
9. minder medlemsstaterne om, at de er forpligtede til på den ene side at inddrage arbejdsmarkedets parter fra begyndelsen af forberedelsen af ansøgningerne i overensstemmelse med artikel 5 i forordningen om Globaliseringsfonden og til på den anden side at overholde forordningens artikel 9, der pålægger medlemsstaterne at informere og orientere om de støttede foranstaltninger, idet oplysningerne også skal være henvendt til de berørte arbejdstagere, lokale og regionale myndigheder og arbejdsmarkedets parter, og ligeledes til at standardisere procedurene; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at samarbejdsudvalg inddrages inden påbegyndelsen af ethvert program for at sikre, at arbejdsmarkedets parter reelt hjælper med at udarbejde omstillingsplaner, der opfylder de ansattes og ikke virksomhedernes behov;
10. anmoder medlemsstaterne om at indføre en kommunikations- og administrationsstruktur for Globaliseringsfonden på nationalt plan i samarbejde med alle interessenter, navnlig arbejdsmarkedets parter, og udveksle bedste praksis på europæisk plan, hvilket vil sikre, at Globaliseringsfonden hurtigt og effektivt kan gribe ind i tilfælde af masseafskedigelser;

Tirsdag den 7. september 2010

11. minder om, at forordning (EF) nr. 1927/2006 giver mulighed for, at flere medlemsstater i fællesskab kan indgive ansøgning om støtte fra Globaliseringsfonden, hvis de berørte arbejdstagere i et geografisk område eller en given sektor ikke er koncentreret i én medlemsstat;
12. mener, at en mere effektiv samordning mellem Kommissionen og Parlamentet vil fremskynde og forenkle procedurerne, hvorved beslutningsprocessens varighed kan reduceres, uden at det går ud over de relevante udvalgs behandling af ansøgningerne, og derfor:
- skal Kommissionen tage behørigt hensyn til Parlamentets mødekalender, både med hensyn til udvalgsmøderne og mødeperioderne, og stille sine forslag i god tid for at fremskynde beslutningsprocessen
  - skal Kommissionen underrette Parlamentet rettidigt om vanskeligheder og/eller hindringer under behandlingen af medlemsstaternes ansøgninger
  - skal Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Budgetudvalget samtidig gøre alt for at sikre, at der træffes en afgørelse på det første plenarmøde efter vedtagelsen i udvalget;
13. mener, at disse foranstaltninger, der umiddelbart ville forenkle og lette proceduren for anvendelse af EGF, kunne indføres i forordningen i forbindelse med revisionen, hvis de hidtidige erfaringer berettiger til noget sådant; er af den opfattelse, at ingen af disse foranstaltninger på nogen måde bør begrænse Parlamentets beføjelser som den ene af budgetmyndighedens parter, når der træffes beslutning om mobilisering af fonden;
14. mener ikke, at det er tilstrækkeligt at forbedre proceduren, men at det er nødvendigt at forlænge den aktuelle undtagelsesordning, der blev indført i juni 2009, indtil udløbet af den flerårige finansielle ramme for at hjælpe arbejdstagere, der mister deres job på grund af den økonomiske og finansielle krise, og derfor bibeholde samfinansieringssatsen på 65 %, da de problemer, der ligger til grund for godkendelsen, langt fra er afhjulpet;
15. konstaterer, at der for første gang inkluderes betalingsbevillinger til EGF i Kommissionens budgetforslag for 2011, og mener, at dette er et vigtigt element i det samlede oplæg til forvaltningen og synligheden af denne fond; mener imidlertid, at disse betalingsbevillinger muligvis ikke er tilstrækkelige til at dække de beløb, der er nødvendige til EGF-ansøgningerne i 2011; gentager derfor sit krav om ikke udelukkende at finansiere EGF-ansøgningerne gennem overførsler fra ESF-poster og opfordrer Kommissionen til at finde og anvende forskellige budgetposter til dette formål uden yderligere forsinkelse;
16. understreger, at fremtiden for EGF vil blive afgjort inden for rammerne af forhandlingerne om den næste flerårige finansielle ramme; mener, at der til dette formål kunne undersøges flere muligheder; mener, at det især bør overvejes at oprette en uafhængig fond med bevillinger til forpligtelse og til betaling, og opfordrer Kommissionen til at stille forslag til finansiering af en sådan fond; mener, at enhver fremtidig reform af EGF bør opretholde dens fleksibilitet, som på nuværende tidspunkt udgør en komparativ fordel i forhold til EU's strukturfonde;
17. understreger, at omdannelsen af de nuværende foranstaltninger under EGF til et permanent støtteinstrument for aktiv jobsøgning er udtryk for en politisk vilje til at opbygge en social EU-søjle, der kan supplere de sociale politikker i medlemsstaterne og forny den europæiske tilgang til faglig uddannelse; understreger på den baggrund, at EGF's mål bør være tydeligt adskilte i forhold til ESF og de europæiske programmer for livslang læring, idet EGF fokuserer på at forbedre den enkelte bistandsmodtagende arbejdstagers kvalifikationer og ikke på at opfylde erhvervslivets ønsker eller levere horisontale tjenester til uddannelsesinstitutioner;
18. opfordrer de medlemsstater, der anvender Globaliseringsfonden, til at skabe synergier mellem Globaliseringsfonden, ESF og mikrofinansiering med henblik på at finde frem til den foranstaltning, der passer bedst til det enkelte tilfælde;

Tirsdag den 7. september 2010

19. opfordrer medlemsstaterne til at anvende Globaliseringsfonden til at gennemføre EU's mål, fremme nye kompetencer til nye, bæredygtige og grønne job af høj kvalitet i en given region og fremme iværksætterånd og livslang læring, for således at give arbejdstagerne mulighed for at udvikle deres personlige karriere og bidrage til at forbedre konkurrenceevnen i EU i forbindelse med globaliseringen;

20. anmoder Kommissionen om at forbedre sin orientering om anvendelsen af EGF ved at gøre de årlige meddelelser mere indholdsrige og regelmæssigt fremsende oplysninger til Europa-Parlamentet om medlemsstaternes gennemførelse af de finansielle bidrag;

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

P7_TA(2010)0304

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om anvendelsen og revision af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (2009/2140(INI))

(2011/C 308 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (herefter »Bruxelles I-forordningen« eller »forordningen«),
- der henviser til Kommissionens rapport om anvendelsen af denne forordning (KOM(2009)0174),
- der henviser til Kommissionens grøn bog af 21. april 2009 om revision af Bruxelles I-forordningen (KOM(2009)0175),
- der henviser til Heidelberg-rapporten (JLS/2004/C4/03) om anvendelsen af Bruxelles I-forordningen i medlemsstaterne og reaktionerne på Kommissionens grøn bog,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste - Stockholmprogrammet ⁽²⁾, særligt afsnittene »Bedre domstolsadgang på det civilretlige område for borgere og virksomheder« og »Etablering af en europæisk retskultur«,
- der henviser til Unionens tiltrædelse af Haagerkonferencen om International Privatret den 3. april 2007,
- der henviser til undertegnelsen på Unionens vegne den 1. april 2009 af Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler,

⁽¹⁾ EUT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0090.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til Domstolens praksis, navnlig Gambazzi mod DaimlerChrysler Canada ⁽¹⁾, Lugano-udtalelsen ⁽²⁾, West Tankers ⁽³⁾, Gasser mod MISAT ⁽⁴⁾, Owusu mod Jackson ⁽⁵⁾, Shevill ⁽⁶⁾, Owens Bank mod Bracco ⁽⁷⁾, Denilauer ⁽⁸⁾, St Paul Dairy Industries ⁽⁹⁾ og Van Uden ⁽¹⁰⁾,
  - der henviser til Bruxelleskonventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager ⁽¹¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav ⁽¹²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure ⁽¹³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure ⁽¹⁴⁾, Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt ⁽¹⁵⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ⁽¹⁶⁾,
  - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) ⁽¹⁷⁾,
  - der henviser til udtalelse af 16. december 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0219/2010),
- A. der henviser til, at forordning (EF) nr. 44/2001, sammen med forgængeren, Bruxelleskonventionen, er et af de mest vellykkede stykker EU-lovgivning; den skabte grundlaget for et europæisk rets område og har været til gavn for borgere og virksomheder ved at fremme retssikkerheden og forudsigeligheden af afgørelserne gennem ensartede europæiske regler - suppleret med en omfattende retspraksis - og forhindre parallelle retssager, og den anvendes som reference og som et redskab for andre instrumenter,
- B. der henviser til, at forordningen ikke desto mindre er blevet kritiseret i kølvandet på en række afgørelser fra Domstolen og skal moderniseres,
- C. der henviser til, at en afskaffelse af eksekvaturproceduren - som er Kommissionens hovedmålsætning - ville fremskynde retsafgørelsernes frie bevægelighed og udgøre en vigtig milepæl i oprettelsen af et europæisk rets område,

⁽¹⁾ Sag C-394/07, Gambazzi mod DaimlerChrysler Canada, Sml. 2009 I, s. 2563.

⁽²⁾ Udtalelse 1/03, Sml. 2006 I, s. 1145.

⁽³⁾ Sag C-185/07, Allianz SpA mod West Tankers Inc., Sml. 2009 I, s. 663.

⁽⁴⁾ Sag C-116/02, Gasser GmbH mod MISAT Srl, Sml. 2003 I, s. 14693.

⁽⁵⁾ Sag C-281/02, Owusu mod Jackson, Sml. 2005 I, s. 1383.

⁽⁶⁾ Sag C-68/93, Shevill m.fl. mod Presse Alliance, Sml. 1995 I, s. 415.

⁽⁷⁾ Sag C-129/92, Owens Bank Ltd mod Fulvio Bracco og Bracco Industria Chimica SpA, Sml. 1994 I, s. 117.

⁽⁸⁾ Sag 125/79, Denilauer mod Couchet Frères, Sml. 1980, s. 1553.

⁽⁹⁾ Sag C-104/03, St Paul Dairy Industries mod Unibel, Sml. 2005 I, s. 3481.

⁽¹⁰⁾ Sag C-391/95, Van Uden mod Deco-Line, Sml. 1998 I, s. 7091.

⁽¹¹⁾ Konsolideret udgave i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15.

⁽¹³⁾ EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40.

Tirsdag den 7. september 2010

- D. der henviser til, at det er sjældent, at der gives afslag på en anmodning om eksekvtur: kun 1-5 % af afgørelserne om sådanne anmodninger appelleres, for det meste uden held; det er ikke desto mindre inden for det indre marked vanskeligt at retfærdiggøre den tid, det kræver, og de omkostninger, der er forbundet med at få anerkendt en udenlandsk retsafgørelse, hvilket kan være særligt besværligt, når en sagsøger vil anmode om fuldbyrdelse på grundlag af en domsskyldners aktiver i flere jurisdiktioner,
- E. der henviser til, at der ikke kræves eksekvtur i forbindelse med en række EU-instrumenter: det europæiske tvangsfuldbyrdesdokument, det europæiske betalingspåkrav, den europæiske småkravsprocedure og forordningen om underholdspligt ⁽¹⁾,
- F. der henviser til, at en afskaffelse af eksekvturproceduren bør gennemføres ved, at det bestemmes, at en retsafgørelse, der opfylder betingelserne for anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til forordningen, og som kan fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor den blev truffet, kan fuldbyrdes i hele EU; der henviser til, at dette bør kombineres med en særlig procedure for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, således at der sikres domsskyldnere en passende ret til at indbringe sagen for fuldbyrdesstatens domstole, hvis den pågældende part ønsker at anfægte fuldbyrdelsen af de i forordningen fastlagte grunde; der henviser til, at det vil skulle sikres, at fuldbyrdesforanstaltninger, der træffes inden udløbet af fristen for anmodning om prøvelse, ikke er uigenkaldelige,
- G. der henviser til, at minimumsgarantierne i forordning (EF) nr. 44/2001 skal opretholdes,
- H. der henviser til, at embedsmænd og fogeder i modtagelsesstaten skal kunne fastslå, at det dokument, der søges fuldbyrdet, er en autentisk, endelig afgørelse fra en national ret,
- I. der henviser til, at voldgift er reguleret på tilfredsstillende måde ved New York- konventionen fra 1958 og Genève-konventionen fra 1961 om international handelsvoldgift, som alle medlemsstaterne er part i, og at voldgift fortsat skal holdes uden for forordningens anvendelsesområde,
- J. der henviser til, at reglerne i New York-konventionen er minimumsregler, og at de kontraherende staters lovgivning kan være mere imødekommende over for voldgiftsretters kompetence og voldgiftskendelser,
- K. der desuden henviser til, at en regel om, at domstolene i den medlemsstat, hvor voldgiftsretten sættes, bør have enekompetence, kan give anledning til betydelige bekymringer,
- L. der henviser til, at den heftige debat, som er opstået i kølvandet på forslaget om at indføre en enekompetence for retsafgørelser, der stadfæster voldgiftskendelser, ved medlemsstaternes civile domstole, viser, at medlemsstaterne endnu ikke er nået frem til en fælles holdning hertil, og at det i betragtning af den globale konkurrence på området ville give bagslag, hvis man forsøger at tvinge dem til at nå frem til en sådan,
- M. der henviser til, at de forskellige nationale proceduremæssige anordninger, der er udviklet for at beskytte voldgiftsretters kompetence (forbud mod at anlægge retssag, så længe de er i overensstemmelse med den fri bevægelighed for personer og de grundlæggende rettigheder, fastslåelse af, at en voldgiftsklausul er gyldig, tilkendelse af erstatning for tilsidesættelse af en voldgiftsklausul, den negative virkning af »Kompetenz-Kompetenz-princippet« osv.), fortsat skal være til rådighed, og at virkningerne af sådanne procedurer og de deraf følgende domstolsafgørelser i de andre medlemsstater må afgøres efter lovgivningen i de pågældende medlemsstater, således som det var tilfældet forud for dommen i West Tankers-sagen,
- N. der henviser til, at partsautonomi er af afgørende betydning, og at anvendelsen af reglen om litispændens som godkendt af Domstolen (f.eks. i Gasser-sagen) gør, at værnetingsklausuler kan undermineres af illoyale »torpedoaktioner«.

⁽¹⁾ Se den 9. betragtning i præambelen.

Tirsdag den 7. september 2010

- O. der henviser til, at tredjemand kan være bundet af en værnetingsaftale (f.eks. i et konnossement), som de ikke specifikt har givet samtykke til, og at dette kan skade deres adgang til domstolene og være åbenbart urimeligt, hvorfor værnetingsaftalers virkning i forhold til tredjemand må reguleres i en særlig bestemmelse i forordningen,
- P. der henviser til, at det i grønbogen antydes, at mange af problemerne med forordningen kunne afhjælpes gennem bedre kommunikation mellem domstolene; der henviser til, at det nærmest ville være umuligt at lovgive om bedre kommunikation mellem domstolene ved et internationalprivatretligt instrument, men at kommunikationen kan fremmes som led i skabelsen af en europæisk retskultur gennem uddannelse og brug af netværk (Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere, Det Europæiske Netværk af Domstolsadministrationer, netværket af præsidenterne for de øverste domstole i EU, det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område),
- Q. der henviser til, at der med hensyn til individets rettigheder er behov for at begrænse muligheden for »forum shopping« ved at understrege, at domstolene principielt kun bør erklære sig kompetente i tilfælde, hvor der er tale om en tilstrækkelig, materiel eller betydelig tilknytning til det land, hvor der anlægges sag, da dette ville bidrage til at skabe en bedre balance mellem de interesser, der står på spil, navnlig mellem retten til udtryksfrihed og retten til beskyttelse af omdømme og privatliv; der henviser til, at spørgsmålet om lovvalg vil blive behandlet særskilt i et lovgivningsinitiativ om Rom II-forordningen; der bør ikke desto mindre gives de nationale domstole en vis vejledning i den ændrede forordning,
- R. der henviser til, at der i relation til foreløbige foranstaltninger bør ske en præcisering af Denilaulerdommen, således at det gøres klart, at foranstaltninger uden tilvarsling af den pågældende part kan anerkendes og fuldbyrdes på grundlag af forordningen, hvis sagsøgte har mulighed for at anfægte dem,
- S. der henviser til, at det er uklart, i hvilket omfang sikrende retskendelser, der tager sigte på at fremskaffe oplysninger og beviser, falder uden for anvendelsesområdet for forordningens artikel 31,

Samlet koncept for international privatret

1. opfordrer Kommissionen til at se nærmere på forholdet mellem de forskellige regler om retternes kompetence, fuldbyrdelse og lovvalg; mener, at det overordnede mål bør være at få skabt nogle retlige rammer, der har en konsekvent struktur og er let tilgængelige; finder, at der i dette øjemed bør ske en ensretning og harmonisering af terminologien på alle områder og af alle begreber og krav om lignende regler på alle områder (f.eks. litispændens, værnetingsklausuler osv.), og endemålet kunne være en omfattende kodificering af den internationale privatret;

Afskaffelse af eksekvaturproceduren

2. kræver, at kravet om eksekvaturprocedure afskaffes, men mener, at der til gengæld skal indføres passende garantier for at beskytte de rettigheder, der tilkommer den part, mod hvem der søges om fuldbyrdelse; er derfor af den opfattelse, at der skal indføres en særlig procedure, hvortil der skal være adgang i den medlemsstat, hvori der søges om fuldbyrdelse; mener, at der bør gives adgang til denne procedure efter anmodning fra den part, mod hvem der søges om fuldbyrdelse, til den på listen i forordningens bilag III anførte domstol; er af den opfattelse, at begrundelserne for indgivelse af en anmodning efter denne særlige procedure bør være følgende: a) at anerkendelse er i åbenbar modstrid med de grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, hvori der søges om anerkendelse, b) i tilfælde, hvor der er faldet udeblivelsesdom, at sagsøgte ikke har modtaget det dokument, hvorved der anlagdes sag, eller et tilsvarende dokument i tilstrækkelig god tid og således, at det gav sagsøgte mulighed for at forberede sit forsvar, medmindre sagsøgte undlod at foretage sig noget for at gøre indsigelse mod dommen, mens dette stadig var muligt, c) at dommen er uforenelig med en dom afsagt i en tvist mellem de samme parter i den medlemsstat, hvori der søges om anerkendelse, og d) at dommen er uforenelig med en tidligere dom afsagt i en anden medlemsstat eller i en tredjestat i en sag med samme genstand og mellem de samme parter, forudsat at den tidligere dom opfylder de nødvendige betingelser for anerkendelse i den medlemsstat, som anmodningen er rettet til; mener endvidere, at det bør være muligt at indgive en anmodning til en dommer, selv inden der er taget fuldbyrdelsestrin af nogen art, og at dommeren, hvis han/hun finder, at der er seriøse begrundelser for anmodningen, bør henvise sagen til den på listen i bilag II anførte domstol, således at denne kan prøve sagen ud fra de ovenfor anførte begrundelser; slår til lyd for, at der i præambelen indføres en betragtning om, at en national domstol skal kunne straffe en unødvendig eller urimelig anmodning, bl.a. i henseende til omkostninger;

Tirsdag den 7. september 2010

3. opfordrer Kommissionen til at indlede en offentlig debat om spørgsmålet om grundlæggende retsprincipper i forbindelse med internationalprivatretnlige instrumenter;
4. mener, at der skal være en harmoniseret proceduremæssig tidsramme for den i punkt 2 omhandlede særlige procedure, således at det sikres, at den gennemføres så hurtigt som muligt, og at det skal sikres, at de fuldbyrdelseskridt, der måtte blive taget, inden fristen for anmodning om anvendelse af den særlige procedure er udløbet, eller inden den særlige procedure er afsluttet, ikke er uigenkaldelige; det er navnlig vigtigt, at en udenlandsk retsafgørelse ikke bør fuldbyrdes, hvis den ikke er behørigt forkyndt for domsskyldneren;
5. mener ikke alene, at det er nødvendigt med et krav om en ægthedsattest som et proceduremæssigt hjælpemiddel til sikring af anerkendelse, men også, at der bør være en standardformular for attesten; mener med dette formål for øje, at attesten i bilag V bør omarbejdes for så vidt muligt at undgå behovet for oversættelse;
6. er af den opfattelse, at man ud fra besparelshensyn kan begrænse oversættelsen af den afgørelse, der skal fuldbyrdes, til den endelige afgørelse (den dispositive del og sammenfatningen af præmisserne), men at der bør kræves en fuldstændig oversættelse, hvis der indgives anmodning om anvendelse af den særlige procedure;

Officielt bekræftede dokumenter

7. finder, at officielt bekræftede dokumenter ikke bør kunne fuldbyrdes umiddelbart uden mulighed for indsigelse mod dem ved domstolene i det land, hvor der anmodes om fuldbyrdelse; den særlige procedure, der skal indføres, bør derfor ikke være begrænset til tilfælde, hvor en fuldbyrdelse af dokumentet åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, da man kan forstille sig en situation, hvor et officielt bekræftet dokument kan være uforeneligt med en tidligere retsafgørelse, og holdbarheden (i modsætning til ægtheden) af et officielt bekræftet dokument kan anfægtes ved domstolene i domsstaten under påberåbelse af fejl, afgivelse af urigtige oplysninger osv., selv under fuldbyrdelsessagen;

Forordningens anvendelsesområde

8. finder, at underholdsforpligtelser, der er omfattet af forordning (EF) nr. 4/2009, bør holdes uden for forordningens anvendelsesområde, men gentager, at endemålet bør være et omfattende regelsæt, der dækker alle områder;
9. modsætter sig på det bestemteste en (selv delvis) afskaffelse af udelukkelsen af voldgift fra forordningens anvendelsesområde;
10. mener, at det i forordningens artikel 1, stk. 2, litra d), bør præciseres, at ikke kun voldgiftssager, men også retssager, der i hovedsagen eller som et incidenspunkt eller et præjudicielt spørgsmål drejer sig om gyldigheden eller rækkevidden af voldgiftsretters kompetence, falder uden for forordningens anvendelsesområde; mener endvidere, at der bør tilføjes et stykke til artikel 31, hvori det fastslås, at en retsafgørelse ikke anerkendes, hvis retten i domsstaten i sin afgørelse om et spørgsmål vedrørende gyldigheden eller rækkevidden af en voldgiftsklausul har tilsidesat lovgivningen om voldgift i den medlemsstat, som anmodningen om fuldbyrdelse er rettet til, medmindre afgørelsen fra den pågældende medlemsstat fører til samme resultat, som hvis lovgivningen om voldgift i den medlemsstat, som anmodningen er rettet til, var blevet anvendt;
11. mener, at man også bør præcisere dette i en betragtning;

Værnetingsaftaler

12. støtter, at man som løsning på problemet med »torpedoaktioner« fritager den ret, der er udpeget ved en værnetingsaftale, fra forpligtelsen til at udsætte sagen i henhold til reglen om litispændens; mener, at dette bør kombineres med et krav om, at enhver kompetencetvist afgøres hurtigt som et præjudicielt spørgsmål af den valgte ret, og at dette bør bakkes op af en betragtning, hvori det understreges, at partsautonomien går forud for alt andet;

Tirsdag den 7. september 2010

13. mener, at forordningen bør indeholde en ny bestemmelse om muligheden for at påberåbe sig værnetingsaftaler over for tredjemand; det kunne i en sådan bestemmelse fastslås, at en person, der ikke er part i aftalen, kun er bundet af en eksklusiv værnetingsaftale indgået i overensstemmelse med forordningen, hvis a) aftalen er indeholdt i et skriftligt dokument eller en elektronisk registrering, b) den pågældende person rettidigt og på passende måde er blevet underrettet om, hvilken domstol sagen skal anlægges ved, c) den valgte domstol i godstransportaftaler er i) transportørens hjemsted, ii) det modtagelsessted, der er aftalt i transportaftalen, iii) det leveringssted, der er aftalt i transportaftalen, eller iv) den havn, hvor varerne først lastes på et skib, eller den havn, hvor varerne sidst losses fra et skib; det bør endvidere bestemmes, at tredjemand i alle andre tilfælde kan anlægge sag ved den domstol, der ellers ville være kompetent i henhold til forordningen, hvis det forekommer åbenbart urimeligt at pålægge den pågældende part at anlægge sag ved den valgte domstol;

Forum non conveniens

14. foreslår med henblik på at undgå problemer af den type, der opstod i sagen Owusu mod Jackson, en løsning på linje med artikel 15 i forordning (EF) nr. 2201/2003, således at der gives mulighed for, at en ret i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, kan udsætte sagen, hvis den finder, at en ret i en anden medlemsstat eller et tredjeland er bedre egnet til at behandle sagen eller en specifik del af sagen, således at parterne kan rette en anmodning til den pågældende ret, eller den ret, som sagen er anlagt ved, kan henvise sagen til den pågældende ret med parternes samtykke; glæder sig over det tilsvarende forslag i forslaget til forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv ⁽¹⁾;

Forordningens anvendelse i det internationale retssystem

15. mener på den ene side, at spørgsmålet om, hvorvidt forordningens regler bør tillægges refleksvirkning, ikke er blevet behandlet i tilstrækkelig grad, og at det ville være overilet at tage et sådant skridt uden nærmere undersøgelser, omfattende høringer og en politisk debat, hvor Parlamentet bør spille en ledende rolle, og opfordrer Kommissionen til at iværksætte denne proces; mener på den anden side, at der, eftersom der findes mange bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande, og under hensyn til spørgsmål om gensidighed og international høflighed, er tale om et globalt problem, som også bør løses parallelt på Haagerkonferencen ved genoptagelse af forhandlingerne om en international domskonvention; giver Kommissionen mandat til at gøre sit yderste for at genoplive dette projekt, som er international privatrets hellige gral; opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, i hvor stort et omfang Luganokonventionen fra 2007 ⁽²⁾ kunne tjene som model og inspiration for en sådan international domskonvention;

16. finder i mellemtiden, at fællesskabsreglerne om enekompetence med hensyn til tinglige rettigheder over fast ejendom eller leje og forpagtning af fast ejendom kan udvides til at omfatte sager anlagt i et tredjeland;

17. slår til lyd for, at forordningen ændres, således at eksklusive værnetingsklausuler til fordel for tredjelandes domstole kan gives refleksvirkning;

18. er af den opfattelse, at spørgsmålet om, hvorvidt der bør indføres en regel, der tilsidesætter afgørelsen i sagen Owens Bank mod Bracco, bør gøres til genstand for en særskilt undersøgelse;

Definition af fysiske og juridiske persons bopæl

19. er af den opfattelse, at en selvstændig europæisk definition (der i sidste instans ville finde anvendelse i alle EU-retsakter) af begrebet fysiske persons bopæl ville være ønskelig, navnlig for at undgå situationer, hvor personer kan have mere end en bopæl;

⁽¹⁾ KOM(2009)0154, artikel 5.

⁽²⁾ EUT L 147 af 10.6.2009, s. 5.

Tirsdag den 7. september 2010

20. er modstander af en fælles definition af selskabers hjemsted i Bruxelles I-forordningen, da en definition med så vidtrækkende konsekvenser bør drøftes og fastlægges inden for rammerne af den europæiske selskabsret, der er under udvikling;

Rentesatser

21. finder, at forordningen bør omfatte en regel om, at en fuldbyrdende ret ikke må afvise at anvende de regler om rentesatser, der automatisk gælder ved retten i domsstaten, og i stedet anvende sin nationale rentesats alene fra datoen for afgørelsen om fuldbyrdelsen i overensstemmelse med den særlige prøvelsesprocedure;

Industriel ejendomsret

22. mener, at man med henblik på at løse problemet med »torpedoaktioner« bør fritage den anden ret, ved hvilken sagen anlægges, for forpligtelsen at udsætte sagen i henhold til reglen om litispændens, når det er åbenbart, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, ikke er kompetent; forkaster imidlertid ideen om, at reglen om først i tid i det hele taget ikke bør finde anvendelse i tilfælde af negative anerkendelsessøgsmål, da sådanne søgsmål kan have et legitimt kommercielt formål; mener dog, at det ville være bedst at løse kompetencespørgsmålene i forbindelse med forslagene om indførelse af en fælles patentdomstolsordning;

23. mener, at de terminologiske uoverensstemmelser mellem forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I) ⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 44/2001 bør fjernes ved at medtage en definition af »den erhvervsdrivende« i Rom I-forordningens artikel 6, stk. 1, og ved at erstatte formuleringen »aftaler, hvorved der for en samlet pris ydes en kombination af rejse og ophold« i artikel 15, stk. 3, i Bruxelles I-forordningen med en henvisning til direktiv 90/314/EØF ⁽²⁾ om pakkerejser, som det er tilfældet i Rom I-forordningens artikel 6, stk. 4, litra b);

Kompetence med hensyn til arbejdsaftaler

24. opfordrer Kommissionen til under hensyntagen til Domstolens retspraksis at overveje, hvorvidt der kan findes en løsning, der skaber større retssikkerhed og yder passende beskyttelse for den mest sårbare part, til gavn for arbejdstagere, der ikke udfører deres arbejde i én enkelt medlemsstat (f.eks. langturschauffører og flypersonale);

Individets rettigheder

25. er af den opfattelse, at reglen i Shevill-dommen må modificeres; mener derfor, at der med henblik på at afbøde den påståede tendens hos retterne i visse jurisdiktioner til at erklære sig stedligt kompetente i sager, der kun har en ringe tilknytning til det land, hvor sagen er anlagt, bør tilføjes en betragtning, hvori det præciseres, at retterne i det pågældende land i princippet kun bør erklære sig kompetente, hvis sagen har en tilstrækkelig, materiel eller betydelig tilknytning til det pågældende land; mener, at dette vil være nyttigt med henblik på at skabe bedre balance mellem de berørte interesser;

Foreløbige retsmidler

26. mener, at retskendelser, der tager sigte på at fremskaffe oplysninger og beviser eller at sikre beviser, bør være omfattet af begrebet foreløbige og sikrende retsmidler for at sikre bedre adgang til domstolene;

27. finder, at forordningen bør tillægge domstolene i den medlemsstat, hvor de ønskede oplysninger eller beviser befinder sig, kompetence med hensyn til sådanne retsmidler, ud over kompetencen for de domstole, der er kompetente med hensyn til sagens realitet;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

⁽²⁾ Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59).

Tirsdag den 7. september 2010

28. finder, at »foreløbige, herunder sikrende, retsmidler« bør defineres i en betragtning med den formulering, der er anvendt i St Paul Dairy-sagen;

29. er af den opfattelse, at den sondring, der foretages i Van Uden-sagen mellem sager, hvor den domstol, der anvender retsmidlet, er kompetent til at påkende sagens realitet, og sager, hvor den ikke er det, bør erstattes med et kriterium om, hvorvidt der anmodes om retsmidler til støtte for søgsmål, der er anlagt eller skal anlægges i den pågældende medlemsstat eller i en ikke-medlemsstat (i hvilket tilfælde begrænsningerne i artikel 31 ikke bør finde anvendelse), eller til støtte for søgsmål i en anden medlemsstat (i hvilket tilfælde begrænsningerne i artikel 31 bør finde anvendelse);

30. opfordrer indtrængende til, at der indsættes en betragtning for at løse problemerne i forbindelse med det i Van Uden-dommen fastslåede krav om en »reel tilknytning« til den stedlige kompetence for den domstol i en medlemsstat, der anvender et sådant retsmiddel, for at gøre det klart, at domstolene i medlemsstaterne ved afgørelsen om, hvorvidt et foreløbigt retsmiddel anvendt til støtte for en sag i en anden medlemsstat skal anvendes, fornys, ændres eller ophæves, bør tage hensyn til alle omstændigheder, herunder i) eventuelle udtalelser fra den domstol i en medlemsstat, hvor hovedsagen er anlagt, om det omhandlede retsmiddel eller tilsvarende retsmidler, ii) om der er en reel tilknytning mellem det retsmiddel, der anmodes om, og den medlemsstats territorium, hvor anmodningen er fremsat, og iii) retsmidlets sandsynlige indflydelse på sager, der verserer eller skal anlægges i en anden medlemsstat;

31. forkaster Kommissionens idé om, at den domstol, hvor hovedsagen er anlagt, bør kunne ophæve, ændre eller tilpasse foreløbige retsmidler anvendt af en domstol i en anden medlemsstat, da dette ville stride mod ånden i forordningens princip om gensidig tillid; mener endvidere, at det er uklart, på hvilket grundlag en domstol skulle kunne ændre en afgørelse truffet af en domstol i en anden jurisdiktion, og hvilken lovgivning der ville finde anvendelse under sådanne omstændigheder, og at dette kunne skabe reelle praktiske problemer. f.eks. med hensyn til omkostningerne;

Kollektive søgsmål

32. understreger, at Kommissionen i forbindelse med sit kommende arbejde med retsakter om kollektive søgsmål eventuelt vil være nødt til at overveje at fastlægge særlige kompetenceregler for kollektive søgsmål;

Andre spørgsmål

33. mener på baggrund af de særlige vanskeligheder inden for international privatret, EU's lovvalgsreglers betydning for virksomheder, borgere og parter i internationale tvister og behovet for en konsekvent retspraksis, at tiden er inde til at oprette en særlig afdeling i Domstolen for anmodninger om præjudicielle afgørelser vedrørende international privatret;

*

* *

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 7. september 2010

Social integration af kvinder tilhørende etniske minoritetsgrupper

P7_TA(2010)0305

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om social integration af kvinder fra etniske minoritetsgrupper (2010/2041(INI))

(2011/C 308 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til anden del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastsætter EU's forpligtelse til at bekæmpe forskelsbehandling,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾, Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽³⁾ og Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽⁴⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 21,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder ⁽⁵⁾, FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW) ⁽⁶⁾ og FN's erklæring om rettigheder for personer, der tilhører nationale, etniske, religiøse eller sproglige mindretal ⁽⁷⁾,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til Stockholmprogrammet ⁽⁸⁾,
- der henviser til Lissabonstrategien og EU 2020-strategien, som for øjeblikket er under udvikling,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1350/2007/EF af 23. oktober 2007 om oprettelse af et andet EF-handlingsprogram for sundhed (2008-13) ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om romkvinders situation i EU ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽⁵⁾ Vedtaget ved generalforsamlingsbeslutning 217A (III) af 10. december 1948.

⁽⁶⁾ Vedtaget ved generalforsamlingsbeslutning 34/180 af 18. december 1979.

⁽⁷⁾ Vedtaget ved generalforsamlingsbeslutning 47/135 af 18. december 1992.

⁽⁸⁾ Rådet for Den Europæiske Union, dokument nr. 5731/10 af 3. marts 2010.

⁽⁹⁾ EUT L 301 af 20.11.2007, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 283.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til sin beslutning af 27. september 2007 om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2006 om kvinder og indvandring: indvandrerkvindernes rolle og placering i EU ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union - 2009 ⁽⁵⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0221/2010),
- A. der henviser til, at selv om traktaten om Den Europæiske Union og chartret om grundlæggende rettigheder fastsætter de værdier, som EU bygger på, er det ikke alle mennesker i EU, der i praksis har fuld gavn af chartret om grundlæggende rettigheder, navnlig kvinder fra etniske minoritetsgrupper, herunder dem der er ofre for vold, menneskehandel og fattigdom; der endvidere henviser til, at disse værdier er fælles for medlemsstaternes samfund, der er præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd,
- B. der henviser til, at artikel 21 i EU's charter om grundlæggende rettigheder forbyder enhver forskelsbehandling på grund af tilhørsforhold til et nationalt mindretal; der imidlertid henviser til, at mange grupper af etniske mindretal, der lever i EU, stadig er ofre for forskelsbehandling, social udstødelse og udsondring,
- C. der henviser til, at ligebehandling er en grundlæggende rettighed, og ikke et privilegium, for alle borgere, og der henviser til, at tolerance bør være en generel livsholdning og ikke en tjeneste, der ydes nogle personer; der henviser til, at alle former for forskelsbehandling skal bekæmpes med lige stor intensitet;
- D. der henviser til, at kvinder fra etniske minoriteter er ugunstigt stillet ikke kun i forhold til kvinder generelt, men også i forhold til mænd fra etniske minoriteter,
- E. der henviser til, at en fælles EU-indsats er forudsætningen for en sammenhængende politik til fremme af den sociale inklusion af kvinder fra etniske minoriteter, herunder foranstaltninger, som bekæmper diskrimination og forbedrer adgangen til boliger, beskæftigelse, uddannelse, sundhedsydelser og sociale ydelser, og som fremmer respekten for de grundlæggende rettigheder,
- F. der henviser til, at der ikke findes nogen universelt accepteret juridisk definition af etniske minoritetsgrupper, og at principperne om lige muligheder og ligebehandling baseret på gensidig respekt, forståelse og accept bør udgøre en hjørnesteen i EU's integrationspolitikker for alle indbyggere i EU uanset deres baggrund,

⁽¹⁾ EUT C 219 E af 28.8.2008, s. 317.

⁽²⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 118.

⁽³⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 48.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0371.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0021.

Tirsdag den 7. september 2010

- G. der henviser til, at lige adgang for alle til uddannelse af høj kvalitet fremmer inklusionen på arbejdsmarkedet og den generelle livskvalitet; der henviser til, at etniske minoriteter i visse medlemsstater imidlertid udelukkes fra at deltage fuldt ud og på lige vilkår i de almindelige uddannelsessystemer; der henviser til, at uddannelsessystemerne må formidle værdier som tolerance og lighed med henblik på at sikre udviklingen af et demokratisk og åbensindet samfund i EU,
- H. der henviser til, at integrationspolitikker for borgere fra tredjelande drager fordel af et stærkere køns-perspektiv, der er væsentligt til sikring af, at der tages særlige hensyn til behov hos kvinder fra etniske minoritetsgrupper,
- I. der henviser til, at politikker og lovgivning vedrørende indvandring og asyl bør fremme inklusionen af kvinder fra etniske minoritetsgrupper,
- J. der henviser til, at der er behov for en målrettet tilgang til den sociale inklusion af kvinder fra etniske minoriteter for at undgå mangesidet diskrimination, stereotype opfattelser, stigmatisering og etnisk udsondring,
- K. der henviser til, at forskelle i kultur, tradition og/eller religion ikke bør være en hindring for inklusionen af kvinder fra etniske minoritetsgrupper,
- L. der henviser til, at indsamling af kønsopdelte data er en forudsætning for at beskytte og fremme kvinders og etniske mindretals menneskerettigheder; der endvidere henviser til, at manglen på statistikker betyder, at mange problemer fortsat er umulige at identificere, hvilket betyder, at der ikke er vedtaget nogen målrettet politik,
- M. der henviser til, at der findes en lang række egnede instrumenter og politikker, der er tilgængelige med henblik på at sikre inklusionen af kvinder, der tilhører etniske mindretal, men at der mangler ved gennemførelsen på nationalt plan og mangel på koordinering på EU-plan,
- N. der henviser til, at kvinder fra etniske minoritetsgrupper i de fleste tilfælde udsættes for mangesidet diskrimination og er mere sårbare over for social udstødelse, fattigdom og ekstreme overtrædelser af menneskerettighederne, som f.eks. menneskehandel og tvangssterilisering, end kvinder fra det traditionelle samfund og mænd fra minoritetsgrupper,
- O. der henviser til, at den lavere socioøkonomiske status, som mange kvinder fra etniske minoriteter har, i praksis resulterer i en begrænsning af udøvelsen af deres grundlæggende rettigheder og manglende adgang til midler, herunder reproduktive og seksuelle sundhedsmidler, og vanskeliggør inklusionsprocessen,
- P. der henviser til, at kvinders sundhedstilstand både påvirker deres egen og deres børns sundhed,
- Q. der henviser til, at kvinders aktive deltagelse i samfundet og deres vellykkede inklusion vil have en positiv indvirkning på deres børn og de fremtidige generationer,
- R. der henviser til, at den sociale udstødelse af kvinder fra etniske minoriteter, kan føre til vanskeligheder med hensyn til økonomisk uafhængighed, hvilket kan resultere i direkte og indirekte udgifter for fællesskabet og de offentlige budgetter,
- S. der henviser til, at kvinder fra etniske minoritetsgrupper er mere sårbare over for de forskellige former for vold og udnyttelse fra mænds side, når de er mindre integreret end kvinder, der hører til det traditionelle samfund,
- T. der henviser til, at social inklusion ville drage fordel af øgede og regelmæssige høringer af kvinder fra etniske minoritetsgrupper på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på EU-plan,

Tirsdag den 7. september 2010

1. understreger, at der ikke findes nogen universelt accepteret juridisk definition af etniske minoritetsgrupper, og at dette begreb dækker over en bred vifte af forhold for forskellige etniske grupper i EU's medlemsstater;
2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med ngo'er og civilsamfundsgrupper regelmæssigt at indsamle og analysere data opdelt efter køn og etnisk tilhørsforhold i overensstemmelse med medlemsstaternes regler om beskyttelse af personoplysninger om spørgsmål, der vedrører social inklusion, som f.eks. adgang til uddannelse, arbejdsmarkedet, social sikring, sundhedssystemet og boliger;
3. mener, at det er af allerstørste vigtighed at gennemføre den eksisterende lovgivning rettidigt og dermed gennemføre direktiverne i medlemsstaterne; mener, at der er behov for en mere struktureret koordinering mellem EU's politikker, nationale samt lokale politikker vedrørende etniske minoritetsgrupper for at få en varig effekt og opnå bedre politikker på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt plan, og opfordrer politikerne på alle niveauer til at høre de kvinder, hvis rettigheder det vedrører, samt deres samfund og organisationer, der er aktive på området, om politikker og foranstaltninger, som sigter mod at forbedre den sociale inklusion af kvinder fra etniske minoriteter;
4. Understreger betydningen af undervisning i accept af forskellige kulturer og konsekvenserne af forskelsbehandling og fordomme; bemærker, at både de etniske minoriteter og det traditionelle samfund har ansvaret for en effektiv inklusion, og at begge må bestræbe sig på at integrere sig med hinanden, hvis der skal opnås social enhed;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger, der sigter mod at undgå, at kvinder fra etniske minoriteter mister deres færdigheder, ved at sikre bedre adgang til arbejdsmarkedet, herunder adgang til børnepasning til en rimelig pris og af høj kvalitet, og ved at sikre adgang til undervisning, uddannelse, og erhvervsuddannelse; opfordrer i denne forbindelse til en effektiv iværksættelse af politikker for kvinder, der tilhører etniske minoritetsgrupper, og som indfører klare og hurtige procedurer med hensyn til anerkendelse af færdigheder og kvalifikationer;
6. bemærker betydningen af rollemodeller for integrationen og støtter udvekslingen af bedste praksis fra de medlemsstater, der har bedre erfaring med at forhindre social udstødelse; opfordrer politikerne på EU-plan og på nationalt, regionalt og lokalt plan til at høre organisationer for kvinder fra etniske minoriteter om politikker og foranstaltninger, som sigter mod social inklusion af kvinder fra etniske minoriteter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå foranstaltninger til fremme af eksistensen af interkulturelle og sociokulturelle mæglere i EU;
7. mener, at inklusionsprocessen skal indledes på et tidligt stadium i livet for at have reel mulighed for at skabe alternativer til fattigdom og social udstødelse; fastholder derfor, at det er nødvendigt at etablere en institutionel ramme for lokalsamfundsbaseerede sociale og uddannelsesmæssige ydelser for børn og familier, som opfylder regionale og personlige behov og garanterer lige adgang til tjenesteydelser af høj kvalitet; opfordrer derfor Kommissionen til at yde særlig støtte til programmer for tidlig inklusion;
8. opfordrer Kommissionen, via Den Europæiske Socialfond, og medlemsstaterne, via nationale sociale fonde, til at fremme iværksættermuligheder med særligt med fokus på kvinder fra etniske minoritetsgrupper, ved at formidle iværksætterseminarer og workshopper og reklamere for udviklingsprojekter;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med ngo'er at gennemføre oplysningskampagner rettet mod kvinder fra etniske minoriteter og offentligheden og til at sikre fuld gennemførelse af de relevante bestemmelser med henblik på at bekæmpe diskriminerende kulturelle sædvaner og patriarkalske rollemodeller, undgå polarisering og tackle udbredte kønsstereotyper og social stigmatisering, der understøtter vold mod kvinder, og til at sikre, at der ikke findes nogen som helst begrundelse for vold på baggrund af sædvaner, traditioner eller religiøse hensyn;
10. understreger, at der er behov for mere tværgående forskning og flere indikatorer vedrørende indvirkningen af diskrimination og social udstødelse på kvinder, der tilhører etniske minoriteter, på EU's område for at udarbejde målrettede integrationspolitikker; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen, og særligt GD Forskning, til at finansiere sådanne forskningsprojekter;

Tirsdag den 7. september 2010

11. opfordrer kvinder fra etniske minoritetsgrupper til en aktiv politisk og social deltagelse på alle samfundsområder, herunder politisk lederskab, uddannelse og kultur, med henblik på at bekæmpe den nuværende underrepræsentation;
12. påpeger, at kvinders økonomiske uafhængighed og kapacitet er centrale faktorer i forbindelse med sikringen af deres fulde deltagelse i det traditionelle samfund;
13. opfordrer medlemsstaterne til at respektere de grundlæggende rettigheder for alle kvinder, herunder kvinder fra etniske minoriteter, navnlig med hensyn til deres adgang til sundhedspleje, domstolene, retshjælp, juridisk information og boliger;
14. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne samt regionale og lokale myndigheder til at gøre en aktiv indsats for at fremme og lette adgangen til uddannelse med særligt fokus på læring af sprog, særligt opholdslandets sprog, og adgang til livslang læring og videregående uddannelse for kvinder og piger fra etniske minoriteter med henblik på at undgå en kønsskævhed i uddannelsesniveauer, der kan føre til udelukkelse fra arbejdsmarkedet og fattigdom;
15. understreger, at kvinder fra etniske minoritetsgrupper har behov for adgang til oplysninger om sundhed på forskellige sprog, og at det er vigtigt, at udbydere af sundhedsydelser får en interkulturel uddannelse i samarbejde med grupper, der repræsenterer kvinder fra etniske minoriteter;

Ligestilling mellem mænd og kvinder

16. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til kønsaspektet, når den tager beslutninger om politikker og foranstaltninger, der sigter mod social inklusion;
17. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der skal sikre adgangen til støttetjenester, der skal forebygge kønsbestemt vold og beskytte kvinder mod denne vold, uanset deres juridiske status, race, alder, seksuelle orientering, etniske oprindelse eller religion;
18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den eksisterende ligestilling og lovgivningen mod forskelsbehandling gennemføres fuldt ud ved at stille ressourcer til rådighed for foranstaltninger til målrettet uddannelse i og oplysning om de rettigheder, som kvinder, der tilhører etniske minoriteter, allerede har, og om de måder, hvorpå de kan afhjælpe krænkelser af deres rettigheder;
19. opfordrer medlemsstaterne til at medtage direkte klausuler og bindende regler vedrørende mangesidet diskrimination i deres retssystemer for at sikre, at ofre for mangesidet diskrimination, hvoraf kvinder fra etniske minoriteter udgør en stor gruppe, beskyttes;
20. fastholder, at Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder skal inddrages aktivt i indsamlingen af data og undersøgelsen af spørgsmål om integration af kvinder fra etniske minoriteter, og at princippet om integration af ligestillingsaspektet og fremme af prioriteter på området for social inklusion skal anvendes konsekvent;
21. opfordrer EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder til at anlægge et tværgående perspektiv for ligestilling og kvinders rettigheder i forbindelse med alle aspekter af den flerårige ramme og de efterfølgende aktiviteter, herunder de aspekter, der vedrører etnisk diskrimination samt romaers grundlæggende rettigheder;
22. opfordrer Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder til systematisk at indsamle data, der er opdelt efter køn og etnisk tilhørsforhold samt andre årsager, og fremlægge resultater opdelt efter køn og etnisk tilhørsforhold; understreger, at det er nødvendigt med passende dataindsamling og databeskyttelsesmekanismer for at undgå misbrug af data til formål som f.eks. racerelateret profilering;

Tirsdag den 7. september 2010

23. fremhæver de nationale ligestillingsorganers afgørende rolle med hensyn til at støtte og hjælpe ofre for diskrimination og oplyse disse om deres rettigheder og forpligtelser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de nationale ligestillingsorganer er effektive og uafhængige, og til at give dem tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til hvert enkelt diskriminationsgrundlag samt til mangesidet diskrimination; opfordrer de nationale ligestillingsorganer til at udvikle værktøjer og uddannelse vedrørende mangesidet diskrimination, herunder vedrørende den særlige situation, der gælder for kvinder fra etniske minoriteter;

*

* *

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Kvindernes rolle i et aldrende samfund

P7_TA(2010)0306

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om kvindernes rolle i et aldrende samfund (2009/2205(INI))

(2011/C 308 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2009, »Konsekvenserne af befolkningsaldringen i EU (Rapport om befolkningsaldringen 2009)« (KOM(2009)0180),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 11. maj 2007 »Europas demografiske fremtid: fakta og tal« (SEK(2007)0638),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. maj 2007 om fremme af solidaritet mellem generationerne (KOM(2007)0244),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. oktober 2006, »Den demografiske udvikling i Europa - En udfordring, men også en chance« (KOM(2006)0571),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. marts 2006, »En køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd (2006-2010)« (KOM(2006)0092),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 23 og 25 om ligestilling mellem mænd og kvinder og ældres rettigheder, samt artikel 34, 35 og 36, som især indeholder definitioner på retten til social bistand og boligstøtte, et højt sundhedsbeskyttelsesniveau og adgang til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse,
- der henviser til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, der lægger vægt på værdier, der er fælles for medlemsstaterne, såsom pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd,
- der henviser til artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering,
- der henviser til den europæiske ligestillingspagt, som Det Europæiske Råd vedtog i marts 2006 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EU-Bulletin 3-2006, punkt I.13.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) anbefaling nr. R162 fra 1980 om ældre arbejdstagere,
  - der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
  - der henviser til sin beslutning af 3. februar 2009 ⁽¹⁾ om ikke-forskelsbehandling på grundlag af køn og solidaritet mellem generationerne,
  - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2009 om gennemførelse og anvendelse af direktiv 2002/73/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om den demografiske udvikling i Europa ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0237/2010),
- A. der henviser til, at samfundets aldring alt for ofte betragtes negativt, f.eks. i form af udfordringer til arbejdsstyrkens aldersstruktur og bæredygtigheden af social sikring og sundhedspleje, selvom ældre mennesker også udgør en økonomisk ressource samt en kilde til erfaring og yder vigtig støtte til samfundet og familien som plejere af afhængige og som beskæftigelsesrådgivere i kraft af deres brede erhvervs erfaring, og de bidrager også til bevarelsen af landdistrikterne,
- B. der henviser til, at køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 har sat fokus på mangler i opnåelsen af fuld ligestilling mellem kvinder og mænd og i visse tilfælde har drevet dagsordenen for ligestilling mellem kvinder og mænd fremad, men at der har været langt imellem de overordnede fremskridt,
- C. der henviser til, at den aktuelle økonomiske og sociale krise har særlig alvorlige konsekvenser for kvinder - navnlig for ældre kvinder - og for de tjenester, der ydes til dem, hvilket øger ulighederne og diskrimineringen ikke bare på grund af køn, men også alder og sundhedstilstand,
- D. der henviser til, at ældre risikerer fattigdom i højere grad end den brede befolkning, og at procentdelen i 2008 lå på omtrent 19 % af personer på 65 år og derover i EU-27, mens tallet for 2005 lå på 19 % og i 2000 på 17 %, og som henviser til, at kvinder på over 65 år har høj fattigdomsrisiko (den andel, der risikerer at blive ramt af fattigdom, er på 22 %, dvs. 5 procentpoint højere end for mænd),
- E. der henviser til, at befolkningen i EU-27 forventes at ældes, således at andelen på 65 år og derover vil vokse fra 17,1 % i 2008 til 30 % i 2060, og andelen på 80 år og derover i samme periode vil vokse fra 4,4 % til 12,1 %,
- F. der henviser til, at den erhvervsaktive del af befolkningen efter forudsigelserne bliver relativt mindre, og at integreringen af grupper, der for nuværende ikke er aktive på arbejdsmarkedet, bliver stadig vigtigere,
- G. der henviser til, at kønsaspektet er en væsentlig faktor i aldringen, da kvinders forventede levetid er ca. seks år længere end mænds, idet statistikker for EU-27 viser, at mænd gennemsnitligt bliver 76 år og kvinder 82, og der henviser til, at Eurostats tal derimod også viser, at forskellen mellem den raske levetid for henholdsvis mænd og kvinder er langt mindre: mænd kan påregne 61,6 år og kvinder 62,3 år,

⁽¹⁾ EUT C 67 E af 12.3.2010, s. 31.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 95.

⁽³⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 75.

Tirsdag den 7. september 2010

H. der henviser til, at kvinder traditionelt har højere fattigdomsrisiko og begrænsede pensioner, navnlig kvinder på over 65 år, der ofte modtager pensioner, der kun lige ligger over eksistensminimum, af forskellige årsager, såsom de store kønsbestemte lønforskelle, som direkte påvirker pensionsrettighederne, den omstændighed, at de har taget en pause fra arbejdsmarkedet eller er stoppet med at arbejde for at påtage sig familieansvar eller har arbejdet i deres mands virksomhed, navnlig inden for det private erhvervsliv og landbruget, uden aflønning og uden tilknytning til sociale sikringsordninger, og der henviser til, at risikoen for at blive offer for fattigdom i perioder med økonomisk tilbagegang er endnu højere for disse kvinder,

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om konsekvenserne af befolkningsaldringen i EU, men beklager imidlertid, at de definitioner, statistikker og situationer, der behandles, ikke i tilstrækkelig grad er baseret på opmærksomhed omkring kønsbestemte uligheder i alderdommen, hvilket navnlig skyldes akkumulerede kønsbestemte skævheder gennem hele livet;

2. støtter Kommissionens fokus på den strategi, Det Europæiske Råd vedtog i Stockholm i 2001 ⁽¹⁾ som en langsigtet mulighed for at tage fat på de udfordringer og muligheder, aldringen skaber i samfundene; støtter ligeledes Kommissionens forslag om, at der bør indtages en sammenhængende og bred holdning til aldring og til skabelse af muligheder, navnlig inden for markeder for produkter og tjenesteydelser, der sigter mod ældre menneskers behov og behovet for uformelle plejere af plejeafhængige personer; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på beskyttelsen af ældres forbrugerrettigheder, eftersom ældre ofte vildledes og snydes;

3. opfordrer institutionerne til at skabe en mere positiv holdning til aldring og til at øge EU-borgernes bevidsthed om aldersspørgsmål og disses faktiske virkninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hånd om den byrdeorienterede holdning til aldring ved f.eks. at iværksætte en undersøgelse af virkningen af og potentialet i økonomien omkring det grå guld, hvor ældre kvinder er aktive subjekter; glæder sig meget over Kommissionens initiativ til at gøre 2012 til året for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne;

4. betragter vedtagelse af en livscyklus-tilgang, hvor der tages hensyn til sammenhængen mellem aldring og køn, som vejen fremad i aldringspolitikken; betragter også vedtagelse af en alders- og kønsbaseret tilgang, hvor integrering af alders- og kønsaspektet bliver en uundværlig metode og instrument til udformningen af politikker på alle relevante områder (økonomi, socialområdet, beskæftigelse, folkesundhed, fødevarerikkerhed, forbrugerrettigheder, den digitale dagsorden, areal- og byplanlægning osv.) som vejen frem mod skabelse af mere social integration og social samhørighed;

Bekæmpelse af aldersdiskriminering

5. opfordrer til, at direktivet mod forskelsbehandling vedtages snarest muligt;

6. erkender, at aldersdiskriminering må bekæmpes med mere effektive juridiske instrumenter og mere tilgængelige procedurer, navnlig hvis der er tale om diskriminering på arbejdspladsen, hvor der findes specifik lovgivning, og hvor støtte til den enkelte og undersøgelse af omstændighederne er afgørende; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre effektiv gennemførelse af den nødvendige lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af alder og andre former for forskelsbehandling;

7. ønsker en mere rettighedsbaseret tilgang til aldring, således at ældre mennesker kan agere som stærke subjekter i stedet for objekter;

8. opfordrer til øget tilførsel af midler samt øget forskning og udvikling af eksisterende overvågningsmekanismer, da aldersdiskriminering sjældent anerkendes og bekæmpes; mener, at der er behov for en øget bevidsthed i medlemsstaterne, og vil glæde sig over forslag fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder;

⁽¹⁾ Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Stockholm den 23. og 24. marts 2001.

Tirsdag den 7. september 2010

9. understreger nødvendigheden af at anerkende den flerdobbelte diskriminering, som ældre kvinder udsættes for i samfundet, hvor de diskrimineres både på grundlag af alder, køn, sundhedstilstand og handicap;

10. er dybt bekymret over den grad, i hvilken de mest udsatte grupper af kvinder udsættes for flerdobbel diskriminering, herunder indvandrerkvinder, handicappede kvinder, homoseksuelle kvinder, kvinder tilhørende mindretal, kvinder med få kvalifikationer og ældre kvinder, idet de diskrimineres på grundlag af alder, køn, etnisk oprindelse og seksuel eller religiøs orientering etc., og opfordrer til positive foranstaltninger mod diskriminering;

11. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre egentlige oplysningskampagner for at oplyse om ældres fundamentale rolle i samfundet og behovet for at give ældre kvinder mulighed for at genfinde deres rolle ved bl.a. at fremme mindre håndværk;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage særlig højde for situationen for ældre lesbiske, biseksuelle og transseksuelle kvinder;

Kombinering af arbejde og pasning

13. opfordrer medlemsstaterne til at indføre nye former for orlov, der gør det muligt at tage betalt orlov til plejepgaver ud over barselorlov og fremme mere ligelig fordeling af ubetalt plejearbejde mellem kvinder og mænd, idet uofficiel pleje i hjemmet begrænser de plejende personers muligheder for at arbejde uden for hjemmet; mener, at en metode til nedbringelse af fattigdom blandt ældre kvinder i denne forbindelse er at støtte ordninger, som f.eks. deltidsarbejde og jobdeling, der muliggør fleksibelt arbejde; understreger i denne forbindelse, at de beskæftigelsesmæssige rettigheder for fleksible arbejdstagere imidlertid skal være de samme som for fuldtidsansatte; understreger, at arbejdsløsheden blandt ældre kvinder må bekæmpes, hvis beskæftigelsesmålene i EU 2020-strategien skal opfyldes;

14. anmoder medlemsstaterne om at udvikle mekanismer til at sikre, at akkumuleringen af pensionsrettigheder er tilstrækkelig i de perioder, hvor en persons indkomstniveau midlertidigt er lavere på grund af plejepgaver, en situation, der navnlig berører kvinder; anmoder Kommissionen om at iværksætte en undersøgelse af de forskellige virkninger, som medlemsstaternes pensionssystemer har for kvinder og mænd;

15. opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for kønsaspektet i forbindelse med reformer af pensionssystemerne og tilpasse pensionsalderen under hensyntagen til forskellene mellem kvinder og mænd i forhold til arbejds mønstre og ældre kvinders højere risiko for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet;

16. opfordrer medlemsstaterne til at fremme former for gensidig hjælp, der kan bygge bro mellem unge og ældre, og hvor unges entusiasme og ældres erfaring kan værdsættes;

Sundhed, pleje og sociale tjenester

17. ønsker en rettighedsbaseret tilgang for at gøre det muligt for ældre mennesker at spille en aktiv rolle, når der træffes afgørelse om valg og udformning af deres pleje og sociale tjenester samt behandlinger, når der foreligger valgmuligheder; opfordrer også til gennemførelse af en efterspørgselsbaseret tilgang for så vidt angår alle former for plejeydelser for at sætte ældre i stand til at leve autonomt, så længe de ønsker det;

18. opfordrer til, at der fremmes politikker vedrørende støtte inden for familien, som gør det muligt for borgerne at beslutte, hvorvidt de selv ønsker at tage sig af ældre familiemedlemmer eller benytte sig af supplerende sociale tjenester, og der bør udbetales ensartede godtgørelser for begge former for hjælp;

19. understreger, at offentlige og private tjenester skal være let tilgængelige, af høj kvalitet og økonomisk overkommelige for ældre mennesker, og at disse tjenesters struktur skal understøtte en så lang plejeperiode i hjemmet som muligt;

Tirsdag den 7. september 2010

20. mener, at der er behov for en sammenhængende støttepolitik for uformelle plejere, som for de fleste vedkommende er kvinder, som omfatter deres status, sociale ydelser og sociale sikringsrettigheder, tilrådgivningsstilstand af sociale tjenester og støttetjenester, tilstedeværelse af professionelle plejeydelser etc.;
21. understreger, at frivilligt arbejde og uformel pleje, som ofte hviler på skuldrene af kvinder, ikke må gøre det ud for manglende sociale plejeydelser, og anmoder om, at der træffes ordentlige sociale foranstaltninger, der gør, at kvinder kan hellige sig selvvalgte betalte aktiviteter;
22. opfordrer til, at der på medlemsstatsniveau etableres hjælpepakker, der omfatter programmer indeholdende foranstaltninger til fremme af beskæftigelsesegnetheden, afbødning af virkningerne af arbejdsløshed og højnelse af beskæftigelsesniveauet blandt borgere på over 50 år;
23. understreger, at plejens kvalitet bør sikres for at sikre kvalitet i alderdommen og for at hindre det fysiske, seksuelle, psykologiske og økonomiske misbrug, ældre ofte udsættes for; understreger, at beboere i offentlige eller private institutioner for ældrepleje bør have ret til at deltage i beslutningsprocessen i disse institutioner gennem bestyrelsesarbejde og administrative strukturer; mener, at medlemsstaterne bør sikre, at de personer, der plejer ældre mennesker inden for den offentlige og private sektor, løbende bliver uddannet, og at deres arbejde underkastes regelmæssig bedømmelse, og at deres arbejde tillægges større økonomisk værdi, herunder med hensyn til løn, forsikring og arbejdsforhold;
24. opfordrer medlemsstaterne til at fremme støtten til uddannelse inden for psykologisk og fysisk hjælp til ældre samt til at etablere passende faciliteter hertil;
25. opfordrer til, at plejehjem, der normalt fungerer som hospitaler, omdannes til indbydende steder, hvor en familiebaseret model anvendes til at undgå institutionalisering;
26. foreslår, at EU's handlingsplan om Alzheimers sygdom på behørig vis anerkender ældre kvinders rolle i forbindelse med pleje af demensramte og gennemføres snarest; mener desuden, at der er behov for nationale programmer til at kortlægge, hvilke foranstaltninger, der kan træffes for at forbedre ældre kvinders livskvalitet; foreslår, at alzheimerforeninger høres for at kortlægge og gennemføre disse foranstaltninger;
27. ønsker, at kønsperspektivet tages i betragtning i forbindelse med medicinske diagnoser for at sikre, at disse er nøjagtige, og at borgerne modtager den rette behandling og pleje; ønsker, at diagnoseinstrumenterne, sundhedstjenesterne og plejen ikke begrænses blot på grund af patienternes køn og alder, men at ældre kvinder f.eks. skal have mulighed for screening for bryst-, livmoderhals-, lunge- og tarmkræft og for hjerte-kar-sygdomme; anmoder ydermere om, at der ofres større opmærksomhed på forebyggelse og behandling af sygdomme, som ældre kvinder er særlig udsatte for at blive ramt af, som f.eks. osteoporose og reumatoid arthrit;
28. anmoder om, at køns- og aldersperspektivet anvendes i anbefalinger vedrørende ernæring; anmoder ligeledes om, at køns- og aldersperspektivet anvendes i henstillinger vedrørende fødevarsikkerhedsspørgsmål, såsom fødevareremærkning, sundhedsanprisninger, Reach-forordningen og nye levnedsmidler;
29. understreger, at både teknologien og de tekniske fremskridt kan være vigtige i forbindelse med tilpasning af samfundet til en aldrende befolknings behov; opfordrer til, at innovationer skabt i snævert samarbejde med ældre mennesker anvendes mere omfattende, f.eks. forenklede mobiltelefoner og internetforbindelser, smarte sensorer i specifikke produkter for at sænke antallet af ulykker, træning af hunde til at hjælpe personer, der f.eks. lider af sygdomme, der påvirker hukommelsen osv., og opfordrer til, at programmer, der er særlig udformede på grundlag af livslang læring for ældre, støttes af staten;
30. opfordrer til, at der i forbindelse med afprøvninger af medicinalprodukter, der er under udvikling, ikke blot foretages undersøgelser af deres virkning på mænds, men også på kvinders krop;

Tirsdag den 7. september 2010

31. stiller forslag om, at der foretages statistiske undersøgelser af stigningen i vold mod ældre med henblik på at kaste lys over dette alvorlige problem, som ældre normalt er ude af stand til at indberette, eftersom de måske accepterer dårlig behandling som del af det at blive ældre og afhængig af andre, og for at bekæmpe mishandling af ældre mere effektivt og med større indsats fra samfundet som helhed;

32. opfordrer med henblik på at forebygge udelukkelse af ældre kvinder fra samfundet til, at der etableres målrettede kulturelle ordninger og uddannelsesordninger for ældre kvinder, så de bliver inddraget i initiativer af lokal karakter;

Vejen frem

33. anmoder Kommissionen om inden udgangen af 2011 at foreslå en handlingsplan, der omfatter:

- en undersøgelse af nødvendigheden af flere ressourcer til forskning i aldring
- foranstaltninger til at sikre plejens kvalitet samt kvaliteten af plejeres arbejdsforhold
- ændringer i retning af øget sammenhæng inden for den sociale sikring, inklusive pensionsordninger, plejeorlov og deltidsarbejde
- det kønsfølsomme begreb om aldersrelaterede sygdomme og foranstaltninger til, hvordan de bedst kan anerkendes og behandles
- en årlig rapportering på grundlag af principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og forvaltet af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder på EU-institutionsniveau og af de nationale myndigheder i medlemsstaterne om krænkelse af ældre menneskers rettigheder og om de foranstaltninger, der bør træffes på EU-plan og på nationalt plan for at hindre direkte og skjult diskriminering
- ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af aldersdiskriminering, såsom bevidstgørelseskampagner
- integrering af aspektet vedrørende ældre migranter og lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle (LGBT)
- foranstaltninger til støtte af solidaritet mellem generationerne, såsom planer om støtte til kvinder, der tager sig af børnebørn, mens disses forældre er fraværende pga. arbejdsrelaterede forhold
- foranstaltninger rettet mod udnyttelse af ældres viden og faglige erfaring, f.eks. gennem oprettelse af foreninger for ældre, der rådgiver jobsøgende
- udveksling af bedste praksis;

34. opfordrer Kommissionen til at ajourføre og styrke kontrolmekanismerne vedrørende gennemførelsen af intentioner i forbindelse med de grundlæggende rettigheder inden udgangen ad 2012; opfordrer desuden til øget bevidsthed om disse, ofte for lidt anvendte, mekanismer, da ældre i almindelighed, og navnlig kvinder, ikke er bevidst om deres rettigheder;

35. bekræfter, at alle mænd og kvinder i EU skal have ret til hensigtsmæssige, passende og økonomisk overkommelige sociale og sundhedsmæssige tjenester af almen interesse alt afhængig af deres særlige behov og præferencer; opfordrer Kommissionen til at forelægge et direktivforslag om grundlæggende tjenester, der tager hensyn til de nationale forhold; understreger, at ældre kvinder er særlig sårbare og opfordrer Kommissionen til at overveje et system, hvor alle mænd og kvinder i EU får ret til en grundindtægt, der baseres på de respektive medlemsstaters levestandard;

Tirsdag den 7. september 2010

36. opfordrer Kommissionen til at bestræbe sig på at sikre, at der øremærkes EU-midler til projekter, der bl.a. omfatter socialt ugunstigt stillede enlige og ældre kvinder;

*

* *

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Journalistik og nye medier - dannelse af et offentligt rum i Europa

P7_TA(2010)0307

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om journalistik og nye medier - dannelse af et offentligt rum i Europa (2010/2015(INI))

(2011/C 308 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit II i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 11, 41 og 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med titlen »Partnerskab om formidling af EU«, underskrevet den 22. oktober 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. april 2008 med titlen »Debate Europe: udnyttelse af erfaringerne fra plan D for demokrati, dialog og debat« (KOM(2008)0158),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. april 2008 med titlen »Formidling af EU gennem audiovisuelle medier« (SEK(2008)0506),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. december 2007 med titlen »Formidling om EU via internettet - involvering af borgerne« (SEK(2007)1742),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 3. oktober 2007 med titlen »Forslag til Interinstitutionel aftale Partnerskab om formidling af EU« (KOM(2007)0569),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1904/2006/EF af 12. december 2006, hvorved programmet Europa for Borgerne til fremme af aktivt medborgerskab i Europa for perioden 2007-2013 oprettes ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. februar 2006 med titlen »Hvidbog om en europæisk kommunikationspolitik« (KOM(2006)0035),
- der henviser til sin beslutning af 16. november 2006 om hvidbogen om en europæisk kommunikationspolitik ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT C 13 af 20.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 369.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2005 med titlen »Kommissionens bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat« (KOM(2005)0494),
  - der henviser til sin beslutning af 12. maj 2005 om gennemførelsen af den Europæiske Unions informations- og kommunikationsstrategi ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0223/2010),
- A. der henviser til, at information til borgerne og kommunikation mellem politiske beslutningstagere og de stemmeberettigede udgør vigtige elementer i vore repræsentative demokratiske samfund og er en grundlæggende forudsætning for borgernes udøvelse af deres ret til fuldstændig og oplyst demokratisk deltagelse i det nationale og EU's offentlige liv,
- B. der henviser til, at borgerne har ret til at blive oplyst om EU og dets konkrete projekter, give udtryk for deres tanker om EU og blive lyttet til; der henviser til, at den kommunikative udfordring netop ligger i at fremme denne dialog,
- C. der henviser til, at det sidste valg til Europa-Parlamentet ikke fik vendt udviklingen med en faldende valgdeltagelse, hvilket understreger behovet for fortsat at bestræbe sig på at få bugt med afstanden mellem EU og dets borgere,
- D. der henviser til, at der er klare beviser for, at borgerne er underinformeret om EU's politikker og spørgsmål og samtidig har et ønske om at blive bedre informeret, hvilket afspejler sig i resultaterne fra diverse opinionsundersøgelser fra Eurobarometer; der henviser til, at det af disse opinionsundersøgelser fremgår, at denne mangel på information er en af de vigtigste årsager til, at borgere beslutter sig for ikke at stemme og tøver med at stole på EU's institutioner,
- E. der henviser til, at Lissabontraktaten har givet Parlamentet mere magt i forhold til EU's beslutningsproces, hvilket gør det endnu vigtigere, at EU-borgerne kender til de valgte repræsentanternes arbejde,
- F. der henviser til, at der med Lissabontraktaten indføres en ny form for inddragelse af offentligheden i udformningen af EU's politikker, nemlig det europæiske borgerinitiativ; der henviser til, at borgernes adgang til og kritiske forståelse af information er af central betydning for, at det europæiske borgerinitiativ bliver vellykket,
- G. der henviser til, at et offentligt rum kan forstås som et rum, hvori de offentlige politikker bedre kan forstås og deles med alle EU-borgere og alle dele af befolkningen i hele dens mangfoldighed, så de svarer bedre til disses forventninger, og at det skal være et sted for både formidling af oplysninger og for vidtrækkende høringer, der går på tværs af de nationale grænser og bidrager til udviklingen af et interessefællesskab i EU,
- H. der henviser til at begrebet »nye medier« anvendes til at beskrive netværksbaserede digitale informations- og kommunikationsteknologier; der henviser til, at disse nye teknologier fremmer informationsformidling og en mangfoldighed af udtryk og giver mulighed for opbygning af demokrati, der er mere baseret på meningsudvekslinger, der henviser til, at de elektroniske sociale medier skaber nye former for offentlighed, som er fysisk adskilte, men holdt sammen af en fælles interesse for samme emne, og har potentiale for at skabe transnationale offentlige rum,
- I. der henviser til, at Parlamentets vellykkede brug af sociale medieplatforme i kampagnen op til valget til Europa-Parlamentet i 2009 øgede antallet af aktive brugere, særligt blandt de unge,

⁽¹⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 403.

Tirsdag den 7. september 2010

- J. der henviser til, at der er sket en ændring af den måde, hvorpå unge mennesker opfatter, anvender og udnytter medierne; der henviser til, at unge i vid udstrækning anvender nye teknologier som kommunikationsmiddel,
- K. der henviser til, at skabelsen af et europæisk offentligt rum hænger tæt sammen med tilstedeværelsen af paneuropæiske eller transnationale mediestrukturer, der henviser til, at der ikke er noget overordnet europæisk offentligt rum på nuværende tidspunkt, men der henvises til, at der er meget livlige nationale offentlige rum, hvorimellem der bør udvikles synergier, f.eks. i stil med den fransk-tyske tv-kanal Arte,
- L. der henviser til, at det ifølge protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten ⁽¹⁾ er op til medlemsstaterne at definere og tilrettelægge opgaverne for public service radio- og fjernsynsforetagender,
- M. der henviser til, at de lovbestemmelser, der regulerer mediemarkedet, er vidt forskellige i de enkelte medlemsstater og skal respekteres,
- N. der henviser til, at nationale medier og navnlig public service radio- og tv-selskaber har et særligt ansvar for at informere offentligheden udførligt om den politiske beslutningsproces og ledelse, hvilket også bør gælde for EU-anliggender,
- O. der henviser til, at man for at øge befolkningens viden om EU er nødt til at gøre EU til en del af skolernes læseplan,
- P. der henviser til, at journalistikken er en vigtig målepind for demokratiet, og at det skal give fri adgang til en mangfoldighed af meninger, der henviser til, at journalister og medierne spiller en central rolle i den europæiske integrationsproces,
- Q. der henviser til, at Unionen i sin søgen efter folkelig legitimitet i medlemsstaterne skal fremme etableringen af tværnationale medier, der kan forlene Europa med en ny demokratisk og uafhængig dimension, samtidig med at reglerne til beskyttelse af mangfoldighed og bekæmpelse af koncentration af medieejerskab strammes,
- R. der henviser til, at fremkomsten af nye kommunikationsredskaber har ændret alle dele af journalistfaget og medieindustrien og fået den til at gentænke fagets traditionelle metoder og derved gøre alle i stand til at skabe og dele indhold i blogs; der henviser til, at sociale netværk er blevet en uomgængelig del af Web 2.0 og har ændret praksis og føjet en ny dimension til nyhedsformidling, idet stadig flere journalister anvender disse netværke som kilde til information eller som middel til spredning heraf; der henviser til, at sociale medier har en vis betydning i forbindelse med research til og udarbejdelse af forskellige former for artikler, og at journalister anvender dem til at offentliggøre, dele og promovere deres artikler,
1. går ud fra, at det må være EU-institutionernes mål sammen at skabe et europæisk offentligt rum, der karakteriseres ved alle EU-borgeres mulighed for at deltage, og hvis grundlag er fri og gratis adgang til alle offentlige informationer fra Kommissionen, Rådet og Parlamentet på alle EU-sprog;
  2. tager med glæde imod den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med titlen »Partnerskab om formidling af EU« og henstiller indtrængende EU-institutionerne til at respektere og vedstå denne erklæring;
  3. mener, at EU's nyhedsdækning skal leveres af alle former for medier, navnlig massemedier, og at den skal være upartisk, faktuel og uafhængig, hvilket er en vigtig forudsætning for at fremkalde en paneuropæisk debat og skabe et europæisk offentligt rum;

⁽¹⁾ EFT C 340 af 10.11.1997, s. 109.

Tirsdag den 7. september 2010

4. bemærker, at manglen på onlinenyheder og information om EU og dens institutioner ikke er problemet, men at dette snarere ligger i en mangfoldighed af informationer uden nogen egentlig prioriteret rækkefølge, der kan føre til, at for megen information bliver til slet ingen information; bemærker, at alle institutionerne har lanceret deres egne nyhedsplatforme, som dog ikke interesserer et bredt udsnit af befolkningen, eftersom de ofte ikke er klare, attraktive og forståelige, hvilket ofte skyldes, at der anvendes for teknisk en sprogbrug, der afskrækker personer, der ikke er vidende om europæiske emner; mener, at der bør etableres en letforståelig portal til platformene, der gør EU-institutionernes mekanismer lettere at forstå;

5. mener, at kommunikationen bør baseres på en reel dialog mellem borgerne og de politikansvarlige samt på en fredelig politisk debat mellem borgerne; ønsker at se en mere interaktiv dialog, der i mindre grad er baseret på institutionel kommunikation, der ofte er uinspirerende og for forskellig fra folks hverdag;

6. mener, at en kommunikation for at være effektiv skal understrege den direkte sammenhæng, der er mellem politiske beslutninger truffet på europæisk niveau og borgernes hverdag, eftersom disse er af den opfattelse, at EU stadig er for langt væk og næsten ingen indflydelse har, hvad angår løsningen af deres konkrete problemer;

7. anmoder Kommissionen om at styrke sin kommunikationspolitik og sætte det højt på prioriteringslisten, når genforhandlingen af den flerårige finansielle ramme efter 2013 skal begynde;

Medlemsstaterne

8. Minder om, at de nationale parlamenter i medfør af EU-traktatens nye artikel 12 inddrages i udformningen af EU-politikker på et tidligere tidspunkt end før, og tilskynder til denne inddragelse med henblik på at øge graden af politisk debat på nationalt niveau; understreger vigtigheden af at involvere medlemmerne af de nationale parlamenter i EU's udarbejdelse af sin politik og tager med glæde imod initiativer, som når medlemmerne af nationale parlamenter deltager live i EP-udvalgsmøder via webstreaming;

9. understreger den vigtige rolle de politiske partier indtager i forbindelse med opinionsdannelsen vedrørende europæiske spørgsmål; påpeger, at de spiller en førende rolle i forhold til at fremme debatten og bidrage til det europæiske offentlige rum; mener, at partierne burde lade europæiske spørgsmål få mere plads i deres programmer;

10. mener, at civilsamfundsorganisationer har en vigtig rolle at spille i den europæiske debat; er af den opfattelse, at deres rolle bør styrkes gennem målrettede samarbejdsprojekter inden for den offentlige kommunikation;

11. understreger behovet for, at de enkelte medlemsstater har en særlig tjeneste for EU-anliggender med en person, der er ansvarlig for at forklare EU-politikkers implikationer på lokalt, regionalt og nationalt niveau, og som kan fungere som et referencegrundlag, folk kan rette deres opmærksomhed mod i EU-anliggender;

12. understreger, hvor vigtigt det er, at pressemedarbejdere i Kommissionens repræsentationer og Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne er medieprofessionelle, hvis opgave det er at spille en aktiv og synlig rolle i den nationale debat om EU-spørgsmål;

13. påpeger, at det er nødvendigt at bringe den europæiske integrationsproces tættere på unge mennesker, og opfordrer derfor medlemsstaterne og regionerne til for at give eleverne kendskab til EU-institutionerne at overveje at inkludere EU i enhver læseplan som et specifikt, obligatorisk fag, der koncentrerer sig om EU's historiske baggrund, formal og funktionsmåde, og opfordrer dem til at udveksle bedste praksis inden for dette område på EU-plan; mener, at fuld inddragelse af skolerne er af afgørende betydning for EU's kommunikationspolitik for at nå ud til og engagere de unge;

Tirsdag den 7. september 2010

Medier og EU

14. bifalder Kommissionens og Parlamentets ordninger for uddannelse i EU-spørgsmål for journalister og opfordrer til, at de udvides for at imødekomme den voksende efterspørgsel; udtrykker sin bekymring over nedskæringerne i Kommissionens budgetposter for kommunikation, navnlig budgettet for information til medierne;
15. anerkender vigtigheden af, at Euronews udvider sit udbud af sprog til at omfatte alle EU's medlemsstater (og flere til) og fortsat er et foregangseksempel for uafhængig tv-journalistik, der fremmer objektivitet i nyhedsformidlingen, kvalitet i politikken og gennemsigtighed i reklamerne;
16. understreger, at det er af afgørende betydning, at mediernes frihed og redaktionelle uafhængighed respekteres på både EU-plan og nationalt plan, navnlig public service radio- og tv-selskabers ret til at programlægge frit, eftersom denne ret er en grundlæggende værdi i EU og dets medielandskab og er overordentlig væsentlig for at et frit, åbent og demokratisk samfund kan blomstre;
17. gør opmærksom på, at de sociale medier har et enormt potentiale for at nå unge mennesker, og opfordrer derfor Kommissionen og Parlamentet til at styrke redaktionelt uafhængig medieredækning, der udføres under fravær af statslig indflydelse;
18. understreger i betragtning af mediernes særlige formidlerrolle i den demokratiske vilje- og opinionsdannelse nødvendigheden af pålidelige politiske informationer, også i de nye medier; understreger betydningen af at fremme partnerskaber mellem public service og private medier for at nå ud til et bredere udsnit af befolkningen;
19. opfordrer Kommissionen og Parlamentet til yderligere at styrke deres forpligtelse til at uddanne og oplære personale i kommunikationsfærdigheder og dermed gøre dem i stand til at kommunikere med medierne og offentligheden for at forbedre EU-institutionernes informations- og kommunikationsindsats; betragter øget rekruttering af professionelle mediefolk med henblik på at opfylde disse krav som afgørende;
20. opfordrer Kommissionen til at være åben over for alle kommunikationsformer, have flere kontakter til journalister og medierne og støtte alle projekter og initiativer, der er rettet mod bedre information af offentligheden om EU-spørgsmål;
21. foreslår, at Kommissionen fremmer og finansierer udvekslinger mellem radio- og tv-selskaber og andre professionelle mediefolk fra forskellige medlemsstater i overensstemmelse med bedste praksis i forbindelse med EU-dækning, herunder kurser for public service-medier og private medier;
22. finder det nyligt faldende antal af akkrediterede journalister i Bruxelles dybt bekymrende og mener, at denne udvikling ikke er til gavn for hverken EU-institutionernes eller den akkrediterede presse i Bruxelles; anmoder derfor EU-institutionerne om at samarbejde tættere med pressens udsendinge i Bruxelles for at støtte dem, der for øjeblikket er i Bruxelles, og udvise dem større åbenhed; foreslår i denne forbindelse, at der træffes foranstaltninger til at gøre akkrediteringen af journalister lettere;
23. glæder sig over, at mange medier, og navnlig public service radio- og tv-virksomheder, har investeret betragteligt i nye interaktive, ikke-lineære medietilbud, navnlig i forbindelse med dækning af nyheder og aktuelle begivenheder, især på internettet, der omfatter europæisk indhold, og derved først og fremmest når ud til et yngre publikum;
24. anerkender, at public service radio- og tv-selskaber ikke er det eneste redskab til at få EU's budskaber ud til dets borger, eftersom empiriske data viser, at private radio- og tv-selskaber også er en nøgleressource for nyhedsdækningen af EU og kan bidrage til at udvikle og fremme et europæisk offentligt rum;

Tirsdag den 7. september 2010

25. glæder sig over pilotprojektet om europæiske forskningslegater til grænseoverskridende undersøgende journalistik; mener, at jurydeltagernes uafhængighed er afgørende for at sikre den redaktionelle uafhængighed;

26. tilskynder til et EU-initiativ rettet mod etablering af efteruddannelsesprogrammer om EU-spørgsmål, især for unge journalister; mener, at der bør træffes foranstaltninger, der kan opmuntre journalister til at producere regelmæssige nyheder om EU-institutionernes virke; opfordrer medlemsstaterne til at lade kurser i journalistik med anvendelse af nye medier indgå i deres læseplaner;

Public service medier:

27. understreger, at det ifølge den såkaldte Amsterdamprotokol henhører under medlemsstaternes kompetence at definere, tilrettelægge og finansiere public service radio- og tv-virksomhed; tilskynder derfor medlemsstaterne til at medtage dækning af EU-anliggender, når det er passende i overensstemmelse med principperne om redaktionel uafhængighed og journalistisk etik;

28. understreger, at nationale og regionale public service radio- og tv-selskaber har et særligt ansvar for at informere offentligheden om politik og udformningen af politik på EU-plan; understreger i denne sammenhæng, at public service-selskaberne er nødt til at se kritisk og med absolut redaktionel uafhængighed på deres egen dækning af EU og sætte ambitiøse mål for denne;

29. understreger, at medlemsstaterne bør sikre public service radio- og tv-selskabernes uafhængighed, og at sidstnævnte har et ansvar for at dække EU-stof i forbindelse med deres offentlige servicefunktion med at formidle information og understøtte borgerne og civilsamfundet;

30. understreger behovet for, at public service-medier integrerer kommunikationspraksisser, der støtter sig til de nye medier, så de styrker deres troværdighed gennem åben, offentlig deltagelse; opfordrer f.eks. public service radio- og tv-selskaber til at skabe online-fora, der anvender webstreaming, hvor offentligheden kan følge debatterne i de nationale parlamenter og i Europa-Parlamentet og udveksle synspunkter herom;

EU/lokalt

31. understreger betydningen af at sikre, at EU's institutioner arbejder sammen om at forbedre kommunikationen; er af den opfattelse, at EU-institutionerne bør bidrage til at decentralisere EU's kommunikation for at forlene den med en lokal og regional dimension for at bringe forskellige kommunikationsniveauer nærmere til hinanden, og at de bør opmuntre medlemsstaterne til at være mere aktive med hensyn til at give offentligheden mere information om EU-relaterede emner;

32. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med »Going Local«-strategien med henblik på at gøre EU mere synligt på lokalt niveau;

33. noterer sig Kommissionens arbejde med og finansiering af lokale kæder af radio- og tv-stationer; pointerer, at radio- og tv-selskaberne skal have absolut redaktionel frihed;

Europa-Parlamentet

34. foreslår, at der nedsættes en midlertidig arbejdsgruppe i Europa-Parlamentet, som foretager en undersøgelse af de eksisterende nye medieløsninger og kommer med forslag til, hvordan man kan skabe interparlamentariske forhold mellem nationale eller regionale parlamenter og Europa-Parlamentet;

35. anerkender de nationale parlameters styrkede rolle og dermed vigtigheden af Europa-Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne; gør dog opmærksom på, at for at blive mere synlige må de tilpasse beskrivelsen af medarbejdernes arbejdsopgaver, så disse også omfatter en styrkelse af forbindelsen til de nationale parlamenter, lokale og regionale myndigheder samt repræsentanter for civilsamfundet;

Tirsdag den 7. september 2010

36. understreger behovet for, at EP-informationskontorerne agerer lokalt og stiller målrettede oplysninger om Parlamentets beslutninger og aktiviteter til rådighed for offentligheden; foreslår, at man overvejer muligheden af at give informationskontorerne større uafhængighed til at beslutte, hvordan de skal kommunikere med offentligheden;
37. er af den opfattelse, at Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne bør spille en mere aktiv rolle i inddragelsen af de nationale, regionale og lokale medier; foreslår en forøgning af budgetposten til Parlamentets informationskontorer med særligt henblik på forbedring af kommunikationen;
38. mener, at der bør foretages en evaluering af den nytteværdi EuroparlTV leverer for pengene på grundlag af en omfattende analyse af seertal og seertække; mener, at EuroparlTV's effektivitet bør forbedres ved at integrere det yderligere i Parlamentets internetstrategi, idet der bør foretages passende ændringer af dets status for at sikre dets redaktionelle uafhængighed og ved i så høj grad som muligt at gøre dets indhold tilgængeligt for tv-kanaler og onlinemedier, som ønsker at benytte sig af det;
39. bifalder, at Europa-Parlamentets Journalistpris bør omfatte kategorien nye medier;

Journalistik og nye medier

40. opfordrer journalister og andre professionelle mediefolk til sammen at diskutere og overveje fremtidens europæiske journalistik;
41. understreger, at medlemsstaterne skal finde frem til egentlige principper for EU's medier, der går ud over blot at videreformidle information, og som sætter dem i stand til fuldt ud at bidrage til EU's kulturelle og sproglige mangfoldighed;
42. understreger, at selv om sociale netværk er en relativt effektiv metode til hurtig spredning af information, kan den troværdighed, som kan forventes af dem, ikke altid garanteres tilstrækkeligt, og de kan ikke betragtes som professionelle medier; understreger, at den måde, hvorpå informationer behandles på platforme for sociale netværk, i mange tilfælde kan være farlig og give anledning til alvorlige brud på den journalistiske etik, og at det er hensigtsmæssigt at udvise forsigtighed i omgangen med disse nye redskaber; understreger betydningen af udarbejdelsen af en etisk kodeks, der skal gælde for de nye medier;
43. påpeger, at ændringerne i journalistfaget baner vejen for mere åbne og mere engagerede medier, som tjener stadig mere velinformerede samfund, men at der skal træffes foranstaltninger for at sikre, at dette sker i journalistikkens overordnede interesse og ikke berører journalisters status;
44. understreger behovet for, at journalister og professionelle mediefolk forbliver årvågne over for den stadige udvikling af deres fag og drager nytte af fordelene ved de sociale netværk, der antagelig giver dem mulighed for at udvide deres vidennet og gør det muligt at gennemføre en form for overvågning af internettet; iagttager med interesse, at journalistikken, på trods af den uafvendelige fremkomst af sociale netværk, bevarer sin nøglerolle i nyhedsformidlingen, eftersom journalister i samarbejde med disse mange-facetterede netværk kan udføre dybdegående research og kontrollere fakta, hvilket giver anledning til en ny model for journalistik, der er åben for deltagelse, og fremmer informationsformidlingen;
45. understreger journalisters afgørende rolle i det moderne samfund, der står over for en overvældende mængde informationer, eftersom kun de gennem anvendelse af deres professionalisme, etik, evner og troværdighed kan bibringe disse informationer betydelig merværdi, fordi de kan gøre nyhederne mere letforståelige; minder om, at mediernes kvalitet og uafhængighed kun kan sikres gennem høje faglige og sociale standarder;

*

* *

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 8. september 2010

Menneskerettigheder i Iran, særlig sagerne Sakineh Mohammadi-Ashtiani og Zahra Bahrami

P7_TA(2010)0310

Europa-Parlamentets beslutning af 8. september 2010 om menneskerettighedssituationen i Iran, navnlig sagerne om Sakineh Mohammadi Ashtiani og Zahra Bahrami

(2011/C 308 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, navnlig beslutningerne om menneskerettigheder og især beslutningerne af 22. oktober 2009 ⁽¹⁾ og 10. februar 2010 ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringen af 9. oktober 2009 fra Europa-Parlamentets formand i anledning af den europæiske dag mod dødsstraf samt erklæringen af 11. august 2010 om domfældelsen imod Baha'ilerne,
- der henviser til erklæringerne af 14. juni 2010 og 6. juli 2010 fra Næstformand i Kommissionen/EU's højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,
- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær af 23. september 2009 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran og erklæringen af 4. marts 2010 om Iran fra FN's højkommissær for menneskerettigheder,
- der henviser til resolutionerne fra FN's Generalforsamling, navnlig resolutionerne 62/149 og 63/168 om et moratorium for henrettelser i forventning om afskaffelsen af dødsstraf,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for racediskrimination og konventionen om barnets rettigheder, som Den Islamiske Republik Iran alle har tilsluttet sig,
- der henviser til Wienerkonventionen fra 1963 om diplomatiske og konsulære forbindelser,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Iran stadig har den triste rekord at være det land i verden, der henretter flest unge lovovertrædere, og at der alene i 2010 er blevet eksekveret omkring 2 000 dødsdomme,
- B. der henviser til, at over hundrede indsatte i Vahil Abad-fængslet i Mashad ifølge beretninger er blevet henrettet på grund af narkotikarelaterede anklager alene i de sidste få uger, og at hundrede andre afventer deres henrettelse i de kommende dage, der henviser til, at disse massehenrettelser, der er blevet beordret og tilmed i dybeste hemmelighed, udgør et åbenlyst brud på de internationale bestemmelser,
- C. der henviser til, at Iran i strid med, hvad der hævdes af de mest fremtrædende medlemmer af det iranske retsvæsen, stadig anvender stening som straf for forbrydelsen »utroskab« som i tilfældet med Sakineh Mohammadi-Ashtiani, hvilket blev fremhævet i hendes tv-transmitterede »tilståelser« den 11. august 2010,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0060.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0016.

Onsdag den 8. september 2010

- D. der henviser til, at Sakineh Mohammadi-Ashtiani, der blev anklaget for at have haft to udenomsægteskabelige seksuelle forhold efter sin mands død, i 2006 i Iran blev idømt 99 piskeslag, der blev eksekveret samme år,
- E. der henviser til, at hun ligeledes blev anklaget for meddelagtighed i mordet på sin mand og senere frifundet, før hun blev anklaget for utroskab i sit ægteskab og dømt til døden ved stening,
- F. der henviser til, at steningen, der skulle have fundet sted den 9. juli 2010, blev udsat af de iranske myndigheder »af humanitære grunde« som reaktion på internationalt pres,
- G. der henviser til, at steningsdommen udgør et klart brud på Irans forpligtelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; der henviser til, at Iran for ganske nylig i forbindelse med FN's Menneskerettighedsråds generelle periodiske status accepterede i det mindste at overholde mindstenormerne og bestemmelserne om dødsstraf i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, så længe denne straf opretholdes,
- H. der henviser til, at den attenårige Ebrahim Hamidi i august blev idømt dødsstraf, anklaget for sodomi, som han hævdes at have gjort sig skyldig i i en alder af kun 16 år – en dom, der blev afsagt efter en tilståelse, der ifølge ham selv blev opnået under tortur,
- I. der henviser til, at forsvarsadvokaten i begge sager, Mohammad Mostafaei, der forsøgte at bevidstgøre offentligheden om de sigtedes situation, måtte flygte ud af landet af frygt for at blive anholdt, og at stadig flere menneskerettighedsadvokater, herunder Mohammed Ali Dadkah, Mohammad Oliyifard og Mohammad Seifzadeh og selv så prominente personligheder som nobelprisvinderen Shirin Ebadi, udsættes for statslig forfølgelse, der rækker fra ekstraordinære skattekrav til trusler på livet og imod deres familier,
- J. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh, en fremtrædende menneskerettighedsadvokat, der er respekteret i vide kredse for sin indsats til fordel for unge, der er idømt dødsstraf, og for sit forsvar for samvittighedsfanger, den 4. september 2010 blev anholdt og anklaget for »propaganda mod staten« og »konspiration og mødeaktiviteter til skade for nationens sikkerhed«,
- K. der henviser til, at i hundredvis af protesterende, journalister og borgerrettighedsforkæmpere eller selv almindelige borgere, der nægter at have forbindelse til demonstrationerne, som den hollandske statsborger Zahra Bahrami, et år efter det svindelprægede præsidentvalg og de efterfølgende masseprotester stadig sidder fængslet,
- L. der henviser til, at Zahra Bahrami, der var rejst til Iran for at besøge sin familie, blev arresteret efter ashura-protesterne den 27. december 2009 og er blevet tvunget til at fremsætte tv-transmitterede tilståelser af anklagerne mod hende,
- M. der henviser til, at hverken internationale menneskerettighedsorganisationer eller de nederlandske myndigheder har fået tilladelse til at besøge Bahrami,
- N. der henviser til, at fremtvungne tilståelser, tortur og mishandling af fængslede, søvnberøvelse, isolationsfængsling, hemmelig tilbageholdelse, udsættelse for grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling, fysisk mishandling, herunder seksuel vold, samt straffrihed for statslige funktionærer fortsat er udbredt i Iran, hvilket giver anledning til alvorlig tvivl, hvad angår retfærdigheden og gennemsigtigheden i de retlige procedurer i Iran,
- O. der henviser til, at der er stadig flere tilfælde, hvor fredelige borgerrettighedsforkæmpere anklages for »moharabeh« (fjendskab mod Gud), hvilket kan føre til dødsstraf som i tilfældet med Shiva Nazar Ahari, et medlem af Committee of Human Rights Reporters (CHRR), der har været tilbageholdt siden den 20. december 2009, og hvis rettergang vil blive gennemført i nær fremtid,

Onsdag den 8. september 2010

- P. der henviser til, at forfølgelsen af religiøse og etniske mindretal i Iran fortsætter med uformindsket styrke; der henviser til, at de syv Baha'i-ledere, Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rezaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli og Vahid Tizfahm, som har siddet fængslet siden 2008 alene som følge af deres trosoverbevisning, i august 2010 blev idømt 20 års fængsel for beskyldninger om propaganda mod staten og spionage,
- Q. der henviser til, at chikanen imod oppositionspolitikere Mir-Hossein Mousavi og Mehdi Karrubi og andre fremtrædende medlemmer af politiske partier fortsætter, der henviser til, at den tidligere præsidentkandidat Mehdi Karrubis bopæl i begyndelsen af september blev angrebet af dusinvis af bevæbnede civilklædte styrker med graffiti, hærværk, knuste ruder og skyderi i Karrubis hus til følge, og at disse angreb fandt sted, efter at revolutionsgardens kommandør, Mohammad Ali Jafari havde udtalt, at det iranske folk ville dømme »oprørslederne«, hvormed han mente oppositionens ledere; der henviser til, at politiet ikke gjorde noget forsøg på at stoppe angrebene,
- R. der henviser til, at personer, der er under beskyldning for at have begået forbrydelser, er blevet kædet sammen med den politiske opposition i Iran, og personer, der tilhører den politiske opposition, er blevet kædet sammen med forbrydelser, så der sættes lighedstegn mellem politisk opposition og kriminalitet,
1. hylder modet hos alle de iranske mænd og kvinder, som kæmper for at forsvare grundlæggende frihedsrettigheder, respekten for deres menneskerettigheder og de demokratiske principper, som aktivt protesterer imod stening og andre former for grusom straf, og som ønsker at leve i et samfund uden undertrykkelse og trusler;
  2. fordømmer kraftigt dommen til døden ved stening af Sakineh Mohammadi Ashtiani og mener, at en dom til døden ved stening uanset, hvad fakta består i, ikke kan retfærdiggøres eller accepteres;
  3. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at genoverveje de domme, der er fældet imod Sakineh Mohammadi Ashtiani, og til at indlede en gennemgribende revision af hendes sag;
  4. insisterer kraftigt på, at den iranske regering genovervejer Zahra Bahramis sag, omgående giver hende adgang til en advokat og konsulær bistand, løslader hende eller giver hende en behørig rettergang; opfordrer Catherine Ashton, næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, til at tage Zahra Bahramis tilbageholdelse op med de iranske myndigheder;
  5. opfordrer den iranske regering til at forhindre henrettelsen af Ebrahim Hamidi, en attenårig, der er dømt for sodomi, og opfordrer Den Islamiske Republik Iran til endelig at afskaffe brugen af dødsstraf for lovovertrædelser begået af personer under atten år og ændre sin lovgivning for at bringe den i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedskonventioner, som Iran har ratificeret, herunder konventionen om barnets rettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
  6. udtrykker stor bestyrtelse over, at Iran fortsat befinder sig i den gruppe af meget få lande – bestående af Afghanistan, Somalia, Saudi-Arabien, Sudan og Nigeria – der stadig praktiserer stening som straf; opfordrer det iranske parlament til at vedtage lovgivning, der forbyder den grusomme og umenneskelige praksis med stening;
  7. gentager sin modstand imod dødsstraf og opfordrer de iranske myndigheder til i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution 62/149 og 63/168 at indføre et moratorium imod henrettelser, mens afskaffelse af dødsstraffen afventes;
  8. opfordrer til fremlæggelse af en resolution på FN's næste generalforsamling med krav til alle lande, som opretholder dødsstraf, om at de skal give FN's generalsekretær og offentligheden adgang til alle oplysninger om dødsstraf og henrettelser, for at få bugt med statens hemmeligholdelse vedrørende dødsstraf, som er en faktor i et stort antal henrettelser;

Onsdag den 8. september 2010

9. er imod enhver form for kriminalisering af konsensuelle seksuelle forbindelser mellem voksne og opfordrer de iranske myndigheder til at afkriminalisere »utroskab« og homoseksualitet;
10. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til i lovgivning og praksis at afskaffe alle former for tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende straf eller behandling, til at sikre retfærdig sagsbehandling og til at sætte en stopper for straffrihed for krænkelser af menneskerettighederne;
11. opfordrer Den Islamiske Republik Iran til at undertegne og ratificere FN-konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW);
12. udtrykker dyb beklagelse over manglen på retfærdighed og gennemsigtighed i rettergangen og opfordrer de iranske myndigheder til at sikre en retfærdig og åben ankeprocedure;
13. anmoder de iranske myndigheder om at give Den Røde Halvmåne adgang til alle fængslede og give de internationale menneskerettighedsorganisationer tilladelse til at overvåge situationen i landet;
14. anmoder de iranske myndigheder om omgående at løslade alle de personer, der tilbageholdes alene på grund af deres deltagelse i fredelige protester og deres ønske om at gøre brug af ytringsfriheden som en grundlæggende menneskerettighed, og gentager specielt sin anmodning om frifindelse af de syv Baha'iledere;
15. understreger, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed er grundlæggende og ubestridelige rettigheder, som til enhver tid skal garanteres i overensstemmelse med artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Den Islamiske Republik Iran er part i og har ratificeret;
16. opfordrer til omgående løsladelse af alle menneskerettighedsadvokater, som er blevet arresteret;
17. udtrykker alvorlig bekymring over, at de iranske myndigheder misbruger deres juridiske beføjelser til at forfølge medlemmer af menneskerettighedsbevægelsen og civile aktivister som bl.a. deltagere i ligestillingskampagnen »One Million Signatures« og medlemmer af centralrådet for studenterorganisationen ADVAR;
18. opfordrer Kommissionen og Rådet til at iværksætte yderligere foranstaltninger i forbindelse med Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) med henblik på aktivt at beskytte de iranske menneskerettighedsforkæmpere og opfordrer medlemsstaterne til at støtte »European Shelter City Programme«;
19. opfordrer til, at der skabes et FN-mandat til en særlig rapportør, som skal varetage undersøgelse af krænkelser af menneskerettigheder og sørge for, at de, der begår menneskerettighedskrænkelser i Iran, drages til ansvar for deres handlinger;
20. opfordrer til, at den eksisterende liste over personer og organisationer, der er omfattet af EU's rejseforbud og indefrysning af aktiver, udvides til at omfatte dem, der bærer ansvaret for menneskerettighedskrænkelserne, undertrykkelsen og begrænsning af friheden i landet;
21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Sikkerhedsråd, FN's Menneskerettighedskommission, præsidenten for den iranske Højesteret samt den Islamiske Republik Irans regering og parlament.

Torsdag den 9. september 2010

Bedre lovgivning

P7_TA(2010)0311

Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om bedre lovgivning – Kommissionens 15. årsrapport i overensstemmelse med artikel 9 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (2009/2142(INI))

(2011/C 308 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle fælles fremgangsmåde for konsekvensanalyse fra november 2005,
- der henviser til sin beslutning af 9. februar 2010 om en revideret rammeaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen for den næste valgperiode ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om »Bedre lovgivning 2006« i overensstemmelse med artikel 9 i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (14. årsrapport) ⁽³⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 21. oktober 2008 og 24. april 2009 om Kommissionens 24. og 25. årsrapport om kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport om subsidiaritet og proportionalitet (15. rapport om bedre lovgivning, 2007) (KOM(2008)0586),
- der henviser til Kommissionens rapport om subsidiaritet og proportionalitet (16. rapport om bedre lovgivning for 2008) (KOM(2009)0504),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Tredje strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union« (KOM(2009)0015),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument »Reduktion af administrative byrder i Den Europæiske Union«, en rapport om fremskridt i 2008 og perspektiverne for 2009 (KOM(2009)0016),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument »Tredje statusrapport om strategien til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer« (KOM(2009)0017),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i EU - planer for reduktion af byrder i sektorer samt aktioner i 2009« (KOM(2009)0544),
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyse (SEK(2009)0092),
- der henviser til rapporten for 2008 fra Udvalget for Konsekvensanalyse (SEK(2009)0055),

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0009.

⁽³⁾ EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 16.

⁽⁴⁾ EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 21 og EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 114.

Torsdag den 9. september 2010

- der henviser til rapporten for 2009 fra Udvalget for Konsekvensanalyse (SEK(2010)1728),
  - der henviser til rapport af 17. september 2009 fra Gruppen af Højtstående Uafhængige Interesserede Parter vedrørende Administrative Byrder,
  - der henviser til Rådets (konkurrenceevne) konklusioner af 4. december 2009,
  - der henviser til slutrapporten fra Arbejdsgruppen om Reform af Parlamentet 2007-2009,
  - der henviser til Udvalgsformandskonferencens arbejdsdokument »Impact Assessment: The European Parliament's Experience«,
  - der henviser til Kommissionens forslag til forordning om borgerinitiativer (KOM(2010)0119),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0215/2010),
- A. der henviser til, at den korrekte anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er afgørende for, at EU kan fungere efter hensigten, og for, at EU-institutionernes virksomhed kan opfylde forventningerne hos borgerne, hos virksomheder, der driver forretning på det indre marked, og hos nationale og lokale myndigheder, samt for at sikre, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt,
- B. der henviser til, at bedre lovgivning er blevet en forudsætning for, at EU kan fungere effektivt og yde et væsentligt bidrag til at bringe den økonomiske krise til ophør og skabe økonomisk vækst,
- C. der henviser til, at spørgsmålet om bedre lovgivning ikke blot skal behandles på baggrund af Kommissionens program for bedre lovgivning, men også, i et bredere perspektiv, på baggrund af Lissabontraktatens ikrafttrædelse,
- D. der henviser til, at Lissabontraktaten ligestiller Europa-Parlamentet med Rådet for så vidt angår lovgivning efter den almindelige lovgivningsprocedure,
- E. der henviser til, at Lissabontraktaten indeholder bestemmelser om en formel inddragelse af de nationale parlamenter i kontrollen med anvendelsen af nærhedsprincippet,
- F. der henviser til, at bedre lovgivning var et prioriteret anliggende for den foregående Kommission og også bør være en primær opgave for den nye Kommission,
- G. der henviser til, at bedre lovgivning i Unionen omfatter en række spørgsmål såsom gennemførelse af konsekvensanalyser, begrænsning af administrative byrder samt forenkling og kodificering af eksisterende lovgivning,
- H. der henviser til, at høringer af alle berørte parter, navnlig arbejdsmarkedets parter, har afgørende betydning for udarbejdelsen af forslag til retsakter (herunder konsekvensanalyser),
- I. der henviser til, at Parlamentet i henhold til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten) kan anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en EU-retsakt til gennemførelse af traktaterne,
- J. der henviser til, at der i 2005 iværksattes et program, som tager sigte på at begrænse de administrative byrder som følge af EU-lovgivningen med 25 % senest i 2012,

Torsdag den 9. september 2010

- K. der henviser til, at et af programmets væsentlige elementer er en basisopgørelse af de administrative omkostninger baseret på en standardomkostningsmodel,
- L. der henviser til, at anvendelsen af omarbejdning og kodificering til at forenkle og kodificere allerede eksisterende lovgivning sikrer større klarhed og konsekvens for så vidt angår de foretagne ændringer,
- M. der henviser til, at det med hensyn til EU-direktiver er særdeles vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører dem korrekt og rettidigt, og at der findes en løsning på det vedvarende problem med overregulering, dvs. medlemsstaternes indførelse af strengere forpligtelser end krævet i EU-lovgivningen,
- N. der henviser til, at Lissabontraktaten har erstattet den tidligere komitologiordning med en ny sondring mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter,
- O. der henviser til, at Lissabontraktaten har indført det europæiske borgerinitiativ, der er et nyt instrument, som giver borgerne mulighed for at øve indflydelse på EU-lovgivningen,
- P. der henviser til, at de i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsatte borgerlige rettigheder omfatter retten til god forvaltning, som ikke kan sikres uden klare lovbestemmelser, som borgerne kan forstå,

Generelle bemærkninger

1. understreger den vitale betydning af at fastsætte enkle og gennemsigtige love, som EU-borgerne kan forstå.
2. understreger, at EU-institutionerne skal overholde nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, når de udarbejder forslag, og efterleve kravene i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der er knyttet til EUF-traktaten som bilag;
3. understreger, at alle udkast til lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med ovennævnte protokol skal indeholde en begrundelse for at fastslå, at målet bedre kan nås gennem EU-aktion, og at denne begrundelse skal være underbygget af kvalitative og om muligt kvantitative indikatorer;
4. støtter fuldt ud processen med bedre lovgivning, der har til formål at øge EU-lovgivningens gennemsigtighed, effektivitet og sammenhæng; understreger, at Kommissionen som institution med beføjelse til at tage lovgivningsmæssige initiativer spiller en central rolle for udarbejdelsen af lovgivningsmæssige forslag af høj kvalitet; forpligter sig til at gøre alt for at behandle sådanne forslag hurtigt og i overensstemmelse med den rette lovgivningsprocedure; understreger desuden betydningen af at samarbejde med medlemsstaterne for at sikre en korrekt gennemførelse af lovgivningen;
5. noterer sig Kommissionens engagement i denne proces, således som dette er kommet til udtryk i en række dokumenter, navnlig i den tredje strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union og i Kommissionens løbende aktiviteter; konstaterer samtidig, at programmet stadig ikke kendes af et bredere publikum, og opfordrer Kommissionen til at fremme det på mere effektiv vis;
6. er enig i bemærkningerne i punkt 3 og 15 i Rådets konklusioner af 4. december 2009 vedrørende det fælles ansvar for bedre lovgivning og overdragelse af øget ansvar til alle de organer og personer, der er involveret i denne proces;
7. noterer sig Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets deltagelse i drøftelserne om bedre lovgivning og begrænsning af de administrative byrder og håber at se et frugtbart samarbejde på dette område;

Torsdag den 9. september 2010

8. mener, at det med henblik på at forbedre det interinstitutionelle samarbejde på dette uhyre omfattende område er nødvendigt at revidere den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2003; henleder med hensyn hertil opmærksomheden på de relevante punkter i sin beslutning af 9. februar 2010 om en revideret rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, navnlig punktet om en forpligtelse for de to institutioner til at nå til enighed om centrale ændringer som forberedelse til fremtidige forhandlinger med Ministerrådet om tilpasning af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning til de nye bestemmelser i Lissabontraktaten;

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til med udgangspunkt i den politiske aftale, der indgås på grundlag af Europa-Parlamentets beslutning af 9. februar 2010 om en revideret rammeaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, at gøre alt for at sikre, at Parlamentet og Rådet behandles som ligeværdige i lovgivningsprocessen for på denne måde at gennemføre det i Lissabontraktaten forankrede princip om ligebehandling af Europa-Parlamentet og Rådet, navnlig ved samtidigt og udførligt at informere begge institutioner om enhver begivenhed og udvikling, der berører denne proces, og ved at give dem lige adgang til møder og til forslag eller andre oplysninger;

10. understreger, at processen med at forenkle lovgivningen ikke må føre til en sænkning af standarderne i gældende lovgivning, hvorfor processen nødvendigvis må omfatte høringer af alle berørte parter, herunder arbejdsmarkedets parter;

11. glæder sig over de nationale parlamenters øgede inddragelse i EU-lovgivningsprocessen, navnlig i arbejdet med at kontrollere lovgivningsmæssige forslags overensstemmelse med nærhedsprincippet; understreger behovet for, at de nationale parlamenter overholder tidsfristen på otte uger til at indgive deres udtalelser;

12. glæder sig over, at Kommissionen har taget initiativ til at sikre en effektiv udveksling af oplysninger med de nationale parlamenter og til at holde Parlamentet og Rådet orienteret herom; opfordrer de nationale parlamenter til at skelne klart mellem udtalelser om nærhedsprincippet og udtalelser om væsensindholdet i Kommissionens forslag;

Konsekvensanalyser

13. fremhæver Kommissionens grundlæggende ansvar for at foretage konsekvensanalyser; kræver, at der udvikles mekanismer til sikring af de foretagne analysers uafhængighed og troværdighed; forpligter sig samtidig til fortsat at foretage konsekvensanalyser af sine egne vigtige ændringer af Kommissionens forslag;

14. opfordrer med henblik herpå Kommissionen til i forbindelse med forelæggelsen af et lovgivningsmæssigt forslag systematisk at forelægge Parlamentet og Rådet et to til fire sider langt resumé af sin konsekvensanalyse sammen med den fuldstændige konsekvensanalyse;

15. opfordrer alle Parlamentets udvalg til forud for enhver drøftelse af et lovgivningsmæssigt forslag fra Kommissionen først at drøfte konsekvensanalysen med Kommissionen;

16. erkender på baggrund af de hidtidige erfaringer, at det er nødvendigt at revidere den interinstitutionelle fælles fremgangsmåde for konsekvensanalyse, og opfordrer alle institutioner til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til konsekvensanalyser; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på konklusionerne i Udvalgsformandskonferencens arbejdsdokument om dette spørgsmål; glæder sig over, at Parlamentets udvalg har taget initiativ til at anmode Kommissionen om at forelægge alle konsekvensanalyser tidnok til, at de relevante udvalg kan undersøge dem til bunds allerede inden den første drøftelse;

17. minder samtidig Kommissionen om, at alle nye forslag i overensstemmelse med princippet om en integreret tilgang bør bedømmes med hensyn til det fulde omfang af deres indvirkning, hvilket betyder, at der må foretages en analyse af alle deres økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser;

Torsdag den 9. september 2010

18. understreger navnlig behovet for at undersøge de sociale følger af lovgivningsmæssige forslag, herunder deres indvirkning på det europæiske arbejdsmarked og på levestandarder; understreger atter behovet for omhyggeligt at undersøge, hvilken indvirkning lovgivning har på erhvervslivet;
19. foreslår, at Kommissionen foretager konsekvensanalyser af alle forslag om begrænsning af de administrative byrder for på denne måde at gøre det muligt at undersøge eventuelle bivirkninger ved sådanne forslag;
20. påpeger, at Kommissionen, for at der kan være tale om objektive konsekvensanalyser, systematisk må høre alle berørte parter, herunder små og mellemstore virksomheder; erkender behovet for at sikre, at berørte parter i højere grad informeres om muligheden for at deltage i høringer, og kræver, at den otte uger lange høringsperiode forlænges; opfordrer Kommissionen til at udarbejde og offentliggøre en præcis liste over de konsekvensanalyser, den har planlagt for det kommende år, således at de berørte parter får mulighed for at forberede sig til dem;
21. er af den opfattelse, at objektive konsekvensanalyser er et særdeles vigtigt redskab til vurdering af Kommissionens forslag, og opfordrer derfor til, at metoden til gennemførelse af konsekvensanalyser undersøges grundigt af et uafhængigt organ, som dog skal aflægge beretning til Parlamentet;
22. understreger, at kvaliteten af konsekvensanalyser hele tiden bør kontrolleres; glæder sig over udtalelsen fra Udvalget for Konsekvensanalyse om den generelle forbedring af konsekvensanalyseres kvalitet; konstaterer, at udvalget anvender skærpede bedømmelseskriterier; bemærker samtidig, at de mange konsekvensanalyser (over 30 %), der i første omgang forkastes af udvalget, vidner om behovet for, at Kommissionens relevante tjenestegrene forbedrer kvaliteten yderligere; kræver, at der afsættes mere personale til udvalget;
23. glæder sig over Kommissionens nye retningslinjer for gennemførelse af konsekvensanalyser og navnlig over medtagelsen heri af et sæt spørgsmål om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; håber, at de nye retningslinjer vil føre til en betydelig forbedring i gennemførelsen af konsekvensanalyser og en efterfølgende kvalitetsmæssig forbedring af lovgivningsmæssige forslag;
24. glæder sig navnlig over, at der i henhold til Kommissionens nye retningslinjer for konsekvensanalyse skal foretages en analyse af kommende lovgivningsmæssige og administrative initiativers konsekvenser for SMV'er (SMV-testen) og tages hensyn til resultaterne af sådanne analyser ved udarbejdelsen af forslag; understreger, at systematisk anvendelse af SMV-testen i Kommissionens konsekvensanalyser er et vigtigt element i gennemførelsen af »Small Business Act« og i væsentlig grad bidrager til SMV-venlige lovgivningsmæssige rammer; opfordrer medlemsstaterne til at anvende SMV-testen på nationalt plan;
25. opfordrer Kommissionen til at gøre nærmere rede for den dagsorden vedrørende intelligent lovgivning, der er skitseret i formanden José Manuel Barrosos politiske retningslinjer, navnlig for så vidt angår intensivering af bestræbelserne med hensyn til ex post-evalueringer, og til i denne dagsorden også at medtage kvantitative indikatorer, navnlig sådanne, som er forbundet med hensigten om at begrænse de administrative byrder;
26. opfordrer Kommissionen til systematisk at foretage ex post-evalueringer af vedtaget lovgivning, bl.a. med henblik på så vidt muligt at undersøge de relevante konsekvensanalyseres nøjagtighed;
27. konstaterer, at Revisionsretten er i færd med at foretage en evaluering af konsekvensanalysesystemet, og ser med interesse hen til resultaterne heraf;

Begrænsning af de administrative byrder

28. understreger betydningen af at begrænse omkostningerne for virksomheder, der driver forretning i Den Europæiske Union, for at sætte dem i stand til at fungere effektivt under vanskelige økonomiske forhold og konkurrere i international sammenhæng; understreger behovet for at forenkle offentlige administrative procedurer; understreger endvidere, at en begrænsning af den administrative byrde skal fokusere på unødvendige informationskrav, og støtter således fuldt ud det i »Small Business Act« fastsatte princip om, at SMV'er kun skal anmodes om de samme oplysninger én gang; påpeger, at en begrænsning af de administrative byrder for virksomheder ikke må få negative sociale eller miljømæssige følger;

Torsdag den 9. september 2010

29. glæder sig over resultaterne af Kommissionens hidtidige arbejde med at udarbejde forslag, der efter vedtagelsen vil gøre det muligt at begrænse de administrative byrder med helt op til 33 % senest i 2012, hvilket er en forbedring i forhold til det tidligere tilsagn om en begrænsning på 25 %; konstaterer, at de på denne måde opnåede besparelser vil kunne beløbe sig til over 40 mia. EUR ⁽¹⁾;
30. henleder navnlig opmærksomheden på de fremskridt, der er gjort i arbejdet med de kommissionsforslag, der er forbundet med det største sparepotentiale (dvs. mikrovirksomheders fritagelse fra at skulle opfylde EU-kravene om regnskabsførelse og ændringen af momsdirektivet for at fremme elektronisk fakturering); opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde konstruktivt i Rådet og til at sikre en effektiv gennemførelse af vedtagne retsakter i national lovgivning;
31. konstaterer, at basisopgørelsen af de administrative omkostninger har vist sig at være en nyttig, men dyr metode; opfordrer Kommissionen til at overveje alternative metoder til opgørelse af de administrative byrder, f.eks. høring af berørte parter, som ville muliggøre en hurtig fjernelse af byrderne i specifikke tilfælde;
32. understreger, at standardomkostningsmodellen til opgørelse af de administrative byrder ikke har været underkastet nogen uafhængig evaluering;
33. bemærker samtidig, at der kun opslås forholdsvis få onlineforslag (148 i 2008) på den særlige webside; mener, at Kommissionen bør gøre det offentligt kendt, at berørte parter kan henlede opmærksomheden på for høje administrative omkostninger som følge af EU-lovgivning eller national lovgivning;
34. deler Kommissionens holdning om, at elektronisk kommunikation udgør et fortrinligt redskab til begrænsning af de administrative byrder, og opfordrer den til at virkeliggøre idéerne i rammerne for e-Kommissionen 2006-2010 og i i2010-strategien, hvormed formålet er at modernisere forvaltningen i EU;
35. opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at gennemføre sektorplanforanstaltninger til begrænsning af de administrative byrder; forpligter sig til hurtigt at behandle lovgivningsmæssige forslag herom;
36. konstaterer, at Gruppen af Højtstående Uafhængige Interesserede Parter vedrørende Administrative Byrder har ydet et positivt bidrag til det program til begrænsning af disse byrder, som Kommissionen er i færd med at gennemføre; understreger dog, at gruppen bør gives en mere afbalanceret sammensætning og udvides til at omfatte flere eksperter, som repræsenterer civilsamfundet, og eksperter fra andre medlemsstater; kræver, at den således udvidede gruppes kommissorium forlænges indtil 2013;
37. påpeger, at borgerne ikke er i stand til at skelne mellem de administrative byrder, der følger af EU-lovgivning, og de administrative byrder, der er et resultat af national lovgivning, og at de nationale administrative byrder er med til at give Den Europæiske Union et negativt image;
38. gør opmærksom på, at det for at sikre, at programmet til begrænsning af byrderne får et heldigt udfald, er nødvendigt med et aktivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at undgå fortolkningsmæssige forskelle og overregulering;
39. opfordrer medlemsstaterne til konsekvent at bestræbe sig på at nå deres egne nationale mål for begrænsning af de administrative byrder og håber på et frugtbart samarbejde med de nationale parlamenter på dette område;
40. opfordrer Kommissionen til at udvide handlingsprogrammet for reduktion af administrative byrder i EU til at omfatte nye prioriterede områder og andre lovgivningsmæssige retsakter på grundlag af en høring af alle berørte parter, herunder arbejdsmarkedets parter, og en ex post-evaluering af eksisterende lovgivning; opfordrer Kommissionen til at videreføre dette handlingsprogram også efter 2012;

⁽¹⁾ Se side 6 i Kommissionens meddelelse »Handlingsprogram for reduktion af administrative byrder i EU - planer for reduktion af byrder i sektorer samt aktioner i 2009« (KOM(2009)0544).

Torsdag den 9. september 2010

Institutionelle og proceduremæssige bemærkninger

41. glæder sig over Kommissionens hidtidige bestræbelser på at definere og udarbejde forslag til forenkling og kodificering af EU-lovgivning; understreger behovet for at bevare et godt interinstitutionelt samarbejde på dette område, navnlig for så vidt angår Kommissionens tilbagetrækning af lovgivningsmæssige forslag, der anses for unødvendige;
42. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at kodificere retsakter og til at forelægge den rapport, der var berammet til 2009, og som skal indeholde en detaljeret beskrivelse af resultaterne af kodificeringsprogrammet som helhed ⁽¹⁾;
43. understreger, at fremgangsmåden med omarbejdning altid bør anvendes ved ændring af lovgivningen; anerkender og respekterer samtidig Kommissionens rettigheder i lovgivningsproceduren;
44. påpeger, at de øvrige initiativer til forenkling af lovgivningen er underlagt den almindelige lovgivningsprocedure og de i denne forbindelse gældende tidsfrister; forsikrer, at det gør alt for at behandle Kommissionens forslag så hurtigt som muligt;
45. gør opmærksom på, at EUF-traktaten ⁽²⁾ udtrykkeligt forbyder Parlamentet og Rådet at vedtage retsakter, der ikke er omhandlet i den lovgivningsprocedure, der gælder på det pågældende område;
46. advarer mod at give afkald på den nødvendige lovgivning til fordel for selvregulering, samregulering eller andre ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger; mener, at konsekvenserne af sådanne valg i hvert enkelt tilfælde bør undersøges omhyggeligt i overensstemmelse med traktatens bestemmelser og institutionernes forskellige roller;
47. understreger samtidig, at de såkaldte soft law-instrumenter bør anvendes med den allerstørste forsigtighed og på et behørigt begrundet grundlag for ikke at skade retssikkerheden og gennemsigtigheden af eksisterende lovgivning samt efter høring af Parlamentet som understreget i dets beslutning om en revideret rammeaftale;
48. glæder sig over den forenkledte udveksling af oplysninger og dokumenter i forbindelse med gennemførelsesretsakter (udvalgsproceduren) og navnlig over den nye forskriftsprocedure med kontrol; håber, at overgangen til det nye system, der er indført med Lissabontraktaten, vil forløbe glat og uden unødige forsinkelser;
49. henleder endvidere opmærksomheden på en række andre institutionelle ændringer, som er indført med Lissabontraktaten, og som vil påvirke EU-lovgivningen; fremhæver især betydningen af det europæiske borgerinitiativ, som har potentialet til at blive et centralt element i den offentlige debat i EU, og glæder sig over Kommissionens forslag til forordning om dette spørgsmål; understreger, at der er behov for et snævert samarbejde mellem Parlamentet og Kommissionen for at skabe et effektivt og forståeligt instrument, for hvilket der gælder klare kriterier for opfyldelse af betingelserne for fremsættelse, og som er i overensstemmelse med god praksis i EU's lovgivningsproces;
50. støtter Kommissionens forslag om, allerede når et foreslået borgerinitiativ har opnået en tredjedel af de krævede støttetilkendegivelser, at foretage en forudgående kontrol af, om det opfylder betingelserne for at kunne fremsættes, hvilket vil gøre det muligt at undgå at skuffe borgerne, hvis det konstateres, at initiativer ikke opfylder disse betingelser;
51. opfordrer Kommissionen til at fastlægge ikke blot den frist, den har til at undersøge et officielt fremsat borgerinitiativ, men også den frist, den har til at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag, hvis initiativet opfylder betingelserne for at kunne fremsættes;

⁽¹⁾ Se del 5 i tredje statusrapport om strategien til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer (KOM(2009)0017).

⁽²⁾ Artikel 296, stk. 3, i EUF-traktaten.

Torsdag den 9. september 2010

52. opfordrer indtrængende Kommissionen til at afgive et tilsagn vedrørende de frister, inden for hvilke den vil imødekomme anmodninger fremsat af Parlamentet i henhold til EUF-traktatens artikel 225, og navnlig til at give tilsagn om, at den vil opfylde den i rammeaftalen fastsatte forpligtelse til at aflægge rapport om opfølgningen af alle anmodninger om lovgivningsmæssige initiativer inden for en frist på tre måneder efter vedtagelsen af en lovgivningsmæssig initiativbetænkning, og at den senest et år efter vil forelægge et forslag til retsakt;

53. opfordrer Kommissionen til på baggrund af Parlamentets hidtidige beslutninger om kontrol med anvendelsen af EU-retten at gøre fuld brug af sine rettigheder i henhold til EUF-traktatens artikel 258 og 260, navnlig i tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke har overholdt deres forpligtelse til at meddele gennemførelsesforanstaltninger til et direktiv;

54. påpeger, at spørgsmålet om bedre lovgivning er direkte forbundet med spørgsmålet om kontrol med gennemførelsen af EU-retten;

55. følger nøje gennemførelsen af EU-pilotprojektet vedrørende en sådan kontrol; er bekymret for, at den foreslåede metode til behandling af klager skal medføre, at Kommissionen bliver for afhængig af medlemsstaterne;

*

* *

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Romaernes situation i Europa

P7_TA(2010)0312

Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om situationen for romaerne og retten til fri bevægelighed i EU

(2011/C 308 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder, især artikel 1, 8, 20, 21, 19, 24, 25, 35 og 45,
- der henviser til den internationale menneskeretslovgivning, navnlig den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder samt FN-konventionen om barnets rettigheder,
- der henviser til de europæiske konventioner til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dertil hørende retspraksis, den europæiske socialpakt og de dermed forbundne henstillinger fra Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder samt Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal,
- der henviser til EU-traktatens artikel 2 og 3, som fastlægger de grundlæggende rettigheder og principper i Den Europæiske Union, herunder principperne om ikke-forskelsbehandling og fri bevægelighed,
- der henviser til artikel 8, 9, 10, 16, 18, 19, 20, 21, 151, 153 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Torsdag den 9. september 2010

- der henviser til sin beslutning af 28. april 2005 om romaernes situation i Den Europæiske Union ⁽¹⁾, af 1. juni 2006 om romakvindens situation i EU ⁽²⁾, af 15. november 2007 om anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ⁽³⁾, af 31. januar 2008 om en europæisk strategi for romaer ⁽⁴⁾, af 10. juli 2008 om oprettelse af en database i Italien med fingeraftryk fra romaer ⁽⁵⁾, af 11. marts 2009 om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU ⁽⁶⁾ og af 25. marts 2010 om det andet EU-topmøde om romaer ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽⁸⁾, Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽⁹⁾, Rådets rammeafgørelse 2008/913/JHA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen ⁽¹⁰⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ⁽¹¹⁾ og direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹²⁾,
- der henviser til de rapporter om romaer, racisme og fremmedhad i EU's medlemsstater i 2009, som Agenturet for Grundlæggende Rettigheder har offentliggjort ⁽¹³⁾, og til rapporterne fra Europarådets kommissær for menneskerettigheder, Thomas Hammarberg,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2007 og juni 2008, Rådets (almindelige anliggender) konklusioner fra december 2008 og Rådets (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugspolitik) konklusioner om romaernes integration, vedtaget i Luxembourg den 8. juni 2009,
- der henviser til, at en række EU-medlemsstater, kandidatlande og andre lande, hvor EU-institutionerne er repræsenteret i betydeligt omfang, i 2005 bekendtgjorde tiåret for integration af romaer og oprettede en uddannelsesfond for romaer,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2006 om kvinder og indvandring: indvandrerkvindernes rolle og placering i EU ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til konklusionerne fra det første EU-topmøde om romaer (Bruxelles, den 16. september 2008) og det andet EU-topmøde om romaer (Córdoba, den 8. april 2010),
- der henviser til den kommende betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om EU's strategi for integration af romaerne, der forventes forelagt i slutningen af 2010,

⁽¹⁾ EUT C 45 E af 23.2.2006, p. 129.

⁽²⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 283.

⁽³⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 428.

⁽⁴⁾ EUT C 68 E af 21.3.2009, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT C 294 E af 3.12.2009, s. 54.

⁽⁶⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 60.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2010)0085.

⁽⁸⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽⁹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 55.

⁽¹¹⁾ EFT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

⁽¹²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽¹³⁾ Rapport om racisme og fremmedhad i EU's medlemsstater i 2009; European Union Minorities and Discrimination Survey, Data in Focus Report: The Roma in 2009; The Situation of Roma EU Citizens Moving to and Settling in Other EU Member States; og Housing Conditions of Roma and Travellers in the European Union: Comparative Report.

⁽¹⁴⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 118.

Torsdag den 9. september 2010

- der henviser til henstillingerne vedtaget af FN's Racediskriminationskomité på dens 77. møde (den 2.-27. august 2010),
  - der henviser til den fjerde rapport om Frankrig fra Europarådets Kommission mod Racisme og Intolerance (ECRI), der blev offentliggjort den 15. juni 2010,
  - der henviser til de ti fælles grundprincipper for romaernes integration,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union bygger på principperne i EU's charter og EU-traktaterne, herunder principperne om ikke-forskelsbehandling, de specifikke rettigheder, der karakteriserer EU-borgerskabet, og retten til beskyttelse af personoplysninger,
- B. der henviser til, at disse principper gennemføres ved hjælp af ovennævnte direktiver 2000/43/EF, 2000/78/EF, 2004/38/EF og 95/46/EF,
- C. der henviser til, at de 10-12 millioner europæiske romaer fortsat udsættes for alvorlig systematisk diskrimination i forbindelse med undervisning (især segregation), boliger (især tvangsudsættelser og uværdige levevilkår, ofte i ghettoer), beskæftigelse (særlig lav beskæftigelsesfrekvens) og lige adgang til sundhedssystemer og andre offentlige tjenester, og der henviser til, at de har en utrolig lav grad af politisk deltagelse,
- D. der henviser til, at størstedelen af de europæiske romaer blev unionsborgere efter udvidelserne i 2004 og 2007 og således blev omfattet af unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,
- E. der henviser til, at mange romaer og romagrupper, som har besluttet at slå sig ned i en anden medlemsstat end den, hvori de er statsborgere, befinder sig i en særlig udsat position,
- F. der henviser til, at der har fundet hjem- og tilbagesendelser af romaer sted i flere medlemsstater, og for nylig i Frankrig, hvor regeringen enten har udsendt eller »frivilligt« tilbagesendt i hundredvis af EU-borgere af romaafstamning mellem marts og august 2010,
- G. der henviser til, at de franske myndigheder har indbudt indenrigsministrene fra Italien, Tyskland, Det Forenede Kongerige, Spanien, Grækenland, Canada og USA, og senere indenrigsministeren fra Belgien og repræsentanter fra Kommissionen, til et møde i Paris i september for at drøfte »indvandring« og spørgsmål om fri bevægelighed, der hører under EU's kompetence, medens andre medlemsstater ikke blev indbudt til dette møde, og der henviser til, at den italienske indenrigsminister har bebudet, at han agter at presse på for at få strengere EU-regler om indvandring og om fri bevægelighed, navnlig for romaer,
- H. der henviser til, at denne adfærd har været ledsaget af en stigmatisering af romaerne og en generel sigøjnerfjendtlighed i den politiske debat,
- I. der henviser til, at forvaltningsdomstolen i Lille har stadfæstet en tidligere retsafgørelse af 27. august 2010 ved at omstøde de udsendelsesafgørelser, der var truffet vedrørende syv romaer, under henvisning til, at myndighederne ikke havde bevist, at de udgjorde »en trussel mod den offentlige orden«,
- J. der henviser til, at det gentagne gange har opfordret Kommissionen til at udvikle en EU-strategi for romaerne og fremme principperne om lige muligheder og social integration i hele Europa,

Torsdag den 9. september 2010

- K. der henviser til, at EU råder over en række instrumenter, der kan anvendes til at bekæmpe udelukkelsen af romaer, som f.eks. den nye mulighed, der findes i strukturfondene, nemlig at afsætte op til 2 % af den samlede bevilling fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til boligudgifter til fordel for marginaliserede lokalsamfund, og som vil blive taget i anvendelse i løbet af 2010, eller de eksisterende muligheder under Den Europæiske Socialfond,
- L. der henviser til, at der kun er gjort ujævne og langsomme fremskridt med hensyn til bekæmpelse af forskelsbehandlingen af romaer ved at garantere deres ret til uddannelse, beskæftigelse, sundhed, bolig og fri bevægelighed i medlemsstaterne, og der henviser til, at Roma-repræsentationen i statslige strukturer og den offentlige forvaltning i medlemsstaterne bør øges,
1. minder om, at Den Europæiske Union først og fremmest er et fællesskab baseret på værdier og principper, der har til formål at opretholde og fremme et åbent og rummeligt samfund og EU-borgerskab, især ved at forbyde alle former for forskelsbehandling;
  2. understreger alle EU-borgeres og deres familiers ret til fri bevægelighed og ophold i hele EU, en ret, der er et grundlæggende aspekt ved EU-borgerskabet, som defineret i traktaterne og gennemført ved direktiv 2004/38/EF, som alle medlemsstater skal anvende og overholde;
  3. er dybt bekymret over de foranstaltninger, som de franske myndigheder og andre medlemsstaters myndigheder har truffet, og som er rettet mod romaer og omrejsende og giver mulighed for at udsende dem; opfordrer indtrængende disse myndigheder til omgående at indstille enhver udsendelse af romaer og opfordrer samtidig Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at fremsætte samme anmodning;
  4. understreger, at masseudsendelser er forbudt ifølge charteret om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention, og at sådanne foranstaltninger krænker EU-traktaterne og EU-retten, idet de er udtryk for forskelsbehandling på grund af race og etnisk tilhørsforhold og udgør en overtrædelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiers frie bevægelighed i EU;
  5. er dybt bekymret især over den opflammende og åbent diskriminerende retorik, der har været kendetegnede for den politiske debat under hjemsendelserne af romaer, og som skaber grobund for racistiske udtalelser og aktioner fra ekstreme højreorienterede gruppers side; minder derfor de politiske beslutningstagere om deres ansvar og tager afstand fra enhver form for udsagn, der kæder minoriteter og indvandring sammen med kriminalitet og skaber diskriminerende stereotyper;
  6. minder i den forbindelse om, at direktiv 2004/38/EF kun som en undtagelse giver mulighed for begrænsninger af den frie bevægelighed og for udsendelse af EU-borgere og indeholder specifikke og klare grænser for sådanne foranstaltninger; erindrer navnlig om, at udsendelsesafgørelser skal vurderes og besluttes på et individuelt grundlag, idet der tages hensyn til personlige omstændigheder, og der sikres proceduremæssige garantier og administrativ prøvelse (artikel 28, 30, 31);
  7. understreger også, at i henhold til direktiv 2004/38/EF, kan manglende økonomiske midler under ingen omstændigheder begrunde automatisk udsendelse af EU-borgere (betragtning 16, artikel 14), og at begrænsninger i udøvelsen af retten til fri bevægelighed og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed kun kan indføres med begrundelse i personlig adfærd og ikke i generelle betragtninger om forebyggelse eller etnisk eller national oprindelse;
  8. understreger desuden, at det er ulovligt at tage fingeraftryk af udsendte romaer og i modstrid med EU's charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21, stk. 1 og 2), EU-traktaterne og EU-retten, navnlig direktiv 2004/38/EF og 2000/43/EF og udgør forskelsbehandling på grund af etnisk eller national oprindelse;

Torsdag den 9. september 2010

9. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til nøje at overholde deres forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen og undgå inkonsekvens i gennemførelsen af kravene i direktivet om fri bevægelighed; gentager sine tidligere opfordringer til medlemsstaterne om at gennemgå og ophæve lovgivning og politikker, der indebærer direkte eller indirekte forskelsbehandling af romaer på grundlag af race og etnisk oprindelse, og til Rådet og Kommissionen om at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af traktaterne og direktiverne om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling og om fri bevægelighed, navnlig i relation til romaerne, og til i modsat fald at træffe de nødvendige foranstaltninger, navnlig ved at indlede overtrædelsesprocedurer;
10. finder, at romaernes situation i Europa på ingen måde kan påvirke Rumæniens og Bulgariens kommende tiltrædelse af Schengenområdet eller deres borgers rettigheder;
11. beklager dybt Europa-Kommissionens sene og begrænsede reaktion i sin egenskab af traktaternes vogter, med hensyn til nødvendigheden af at kontrollere, at medlemsstaternes foranstaltninger opfylder EU's primære ret og EU-lovgivningen, især ovennævnte direktiver om ikke-forskelsbehandling, fri bevægelighed og retten til beskyttelse af personoplysninger; gentager sin bekymring over konsekvenserne af den nuværende fordeling af ansvarsområder vedrørende romapolitikker blandt medlemmerne af Kommissionen, og opfordrer til en stærk horisontal koordinering for at garantere en rettidig og effektiv reaktion i fremtiden;
12. opfordrer Kommissionen til at stå fast på værdier og principper i EU's charter om grundlæggende rettigheder og traktaterne og til at reagere omgående med en fuld analyse af situationen i Frankrig og i alle medlemsstater, for så vidt angår romapolitikkers overensstemmelse med EU-lovgivningen, herunder på grundlag af de oplysninger, der gives af ngo'er og repræsentanter for romaerne;
13. udtrykker dyb bekymring over, at Kommissionen på trods af sagens hastende karakter hidtil ikke har reageret på dets anmodninger fra januar 2008 og marts 2010 om at udforme en europæisk strategi for romaer i samarbejde med medlemsstaterne; opfordrer igen Kommissionen til at udarbejde en omfattende europæisk strategi for integration af romaerne;
14. mener, at EU og alle medlemsstaterne deler et ansvar for at fremme integrationen af romaer, og at dette kræver en samlet tilgang på EU-plan i form af en EU-strategi for romaer, der bygger på de tilsagn, der blev givet på det andet topmøde om romaer i Córdoba:
- mainstreaming af roma-spørgsmålet i EU's og de nationale politikker om grundlæggende rettigheder samt beskyttelse mod racisme, fattigdom og social udstødelse
  - forbedret udformning af køreplanen for den integrerede platform for integration af romaer og prioritering af centrale målsætninger og resultater
  - sikring af, at midlerne fra EU's eksisterende finansielle instrumenter når ud til romaerne, og hjælp til at forbedre deres sociale integration gennem kontrol med anvendelsen af ressourcer; indførelse af en ny konditionalitet for at sikre, at midlerne bliver anvendt mere målrettet til at tackle romaernes situation;
15. beklager dybt den mangel på politisk vilje, som medlemsstaterne udviste under det andet EU-topmøde om romaer, som kun tre ministre deltog i, og opfordrer medlemsstaterne til at give deres støtte til konkrete foranstaltninger, der kan virkeliggøre de tilsagn, der blev givet i formandskabstrioens fælleserklæring fra EU-topmødet om romaer;
16. anser det for nødvendigt at udarbejde et omfattende udviklingsprogram, der samtidig tager sigte på alle beslægtede politikområder og muliggør øjeblikkelig indgriben i ghettoområder, der kæmper med alvorlige strukturelle problemer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at bestemmelser om lige muligheder overholdes strengt, når de operationelle programmer gennemføres, således at projekter ikke direkte eller indirekte styrker segregation og udstødelse af romaer; understreger, at det den 10. februar 2010 vedtog en betænkning om støtteberettigelse for boligtiltag for marginaliserede befolkningsgrupper, som giver mulighed for boligtiltag på sårbare gruppers vegne inden for rammerne af EFRU, og opfordrer til hurtig gennemførelse af den reviderede forordning, således at medlemsstaterne kan gøre aktivt brug af denne mulighed;

Torsdag den 9. september 2010

17. opfordrer til en effektiv iværksættelse af politikker for roma-kvinder, der er udsat for dobbelt diskrimination som både roma og kvinde; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med ngo'er at gennemføre oplysningskampagner rettet mod roma-kvinder og offentligheden som helhed og til at sikre fuld gennemførelse af de relevante bestemmelser med henblik på at bekæmpe diskriminerende kulturelle sædvaner og patriarkalske rollemodeller, undgå polarisering og tackle udbredte kønsstereotyper og social stigmatisering, der understøtter vold mod kvinder, og til at sikre, at vold ikke på nogen måde kan begrundes med sædvaner, traditioner eller religiøse hensyn;
18. udtrykker bekymring i forhold til tvangshjemsendelse af romaer til lande på det vestlige Balkan, hvor de kan komme til at stå over for hjemløshed og diskrimination; opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at sikre, at romaernes grundlæggende rettigheder respekteres, f.eks. ved at tilvejebringe passende bistand og kontrol;
19. opfordrer indtrængende Rådet til at vedtage en fælles holdning om finansiering via strukturfondene og førtiltrædelsesfondene, der afspejler den europæiske politiske vilje til at fremme integrationen af romaer, og sikre, at der tages hensyn til de fælles grundprincipper for romaernes integration i forbindelse med eventuelle revisioner af de relevante operationelle programmer, også med henblik på den næste programmeringsperiode; opfordrer Kommissionen til at undersøge og evaluere den hidtidige sociale effekt af investeringerne via førtiltrædelses- og strukturfondene, der er målrettet mod sårbare grupper, for at drage konklusioner og opstille nye strategier og regler, hvis det anses for nødvendigt på dette område;
20. opfordrer EU og medlemsstaterne til at anvende passende finansiering til projekter vedrørende integration af romaer, til kontrol med bevillingen af disse midler til medlemsstaterne, anvendelsen af midlerne og behørig gennemførelse af projekter og til evaluering af projekternes effektivitet, og opfordrer Kommissionen og Rådet til at udarbejde en rapport om dette emne samt passende forslag i forbindelse hermed;
21. tilskynder EU-institutionerne til at involvere romasamfund, fra græsrodsniveau op til internationale ngo'er, i processen med udvikling af en samlet EU-politik om romaer og i alle aspekter af planlægning, gennemførelse og tilsyn samt til at trække på erfaringerne fra tiåret for integration af romaer 2005-2015, OSCE-handlingsplanen og Europarådets, FN's og Parlamentets egne henstillinger;
22. opfordrer sit kompetente udvalg til efter høring af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, som skal udarbejde en rapport, samt høring af ngo'er og organer, der beskæftiger sig med menneskerettigheds- og romaspørgsmål, at følge sagen op og udarbejde en betænkning om situationen for romaer i Europa med udgangspunkt i Parlamentets tidligere beslutninger og betænkninger; mener, at der bør etableres en mekanisme for peerevaluering på EU-niveau sammen med Europa-Parlamentet og nationale parlamenter til at overvåge og sikre, at medlemsstaterne opfylder bestemmelserne;
23. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til nøje at overholde deres forpligtelser i medfør af den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination ved omgående at godkende de henstillinger, som FN's Racediskriminationskomité vedtog på sit 77. møde;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse Europarådet og OSCE.

Torsdag den 9. september 2010

Langtidspleje af ældre

P7_TA(2010)0313

Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om langtidspleje af ældre

(2011/C 308 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
  - der henviser til direktivforslaget om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (KOM(2008)0426),
  - der henviser til forespørgsel af 30. juni 2010 til mundtlig besvarelse til Kommissionen om langtidspleje af ældre (O-0102/2010 – B7-0457/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
1. opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til den demografiske udvikling i de seneste år, navnlig befolkningens aldring, som har ført til øget pres på budgetterne og stor efterspørgsel efter bedre infrastruktur for sundhedsydelser og sociale ydelser; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe de ældres sociale udstødelse og enhver form for forskelsbehandling på grund af alder;
  2. minder medlemsstaterne om, at adgangen til tilfredsstillende sundheds- og plejeydelser er et grundlæggende princip i den europæiske solidaritetsmodel;
  3. anerkender betydningen af både kvaliteten og kontinuiteten af plejen; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre, lette og fremme foranstaltningerne for specialiseret faglig og almen uddannelse og reaktivering for alle, herunder uformelle plejere og dem, der har brug for professionelle kvalifikationer, med ansvar for langtidspleje af ældre; mener, at en sådan uddannelse også kan bidrage til at give dette vigtige arbejde en højere status. Opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at løse problemerne vedrørende dårlig betaling af plejearbejde, mangel på personale, mangel på uddannelse eller utilstrækkelig uddannelse, hvilket alt sammen belaster udbuddet af pleje. Bemærker det vigtige bidrag fra civilsamfundet samt kirkelige og velgørende organisationer i udbuddet af pleje;
  4. bemærker betydningen af en videreudvikling af »e-sundhed« for at forbedre produktiviteten og effektiviteten af udbuddet af pleje og også for at støtte de uformelle plejere og de ældre;
  5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hensyn til de uformelle plejeres behov, da disse står for en stor del af ældreplejen, og træffe konkrete foranstaltninger til at støtte og beskytte denne ressource gennem faglig uddannelse, aflastningsordninger og foranstaltninger til at forene arbejde og familieliv;
  6. fastholder, at der bør stilles garantier i alle medlemsstaterne for at beskytte de grundlæggende rettigheder for personer, der modtager langtidspleje, og opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at lægge mere vægt end hidtil på at sætte ind over for håndhævelse og efterlevelse af kvalitetskriterierne for tjenesteydelser;
  7. opfordrer medlemsstaterne til at støtte ældre på alle nødvendige måder for at sikre, at de kan klare sig selv i deres eget hjem og stille hjælpemidler til disposition, der gør dem i stand til at klare sig bedre i dette miljø, da dette er det bedste alternativ til institutionel pleje;

Torsdag den 9. september 2010

8. opfordrer medlemsstaterne til, i deres nationale lovgivning, at regulere kvalifikationskravene for socialarbejdere, der tager sig af ældre, og udarbejde og implementere videreuddannelsessystemer for at hæve uddannelsesniveaue for dem, der arbejder i ældreplejesystemet, og dermed forbedre kvaliteten af de tilbudte tjenesteydelser;
9. konstaterer med beklagelse, at finansieringen og udbuddet af specialiseret geriatri i mange medlemsstater er blevet reduceret i årenes løb, og at andre specialister inden for ældreområdet har fået en utilstrækkelig uddannelse; bemærker, at dette i mange tilfælde har ført til en forringelse af kvaliteten i ældreplejen, hvilket undertiden udgør en uretfærdig forskelsbehandling af dem; opfordrer medlemsstaterne til at holde øje med situationen med henblik på at øge ressourcerne på dette område, hvis det skulle blive nødvendigt;
10. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere at yde støtte til indførelsen af hjemmeplejeenheder for lindrende behandling;
11. anmoder Kommissionen om at indsamle oplysninger om og udarbejde en sammenfattende rapport over infrastrukturen for den institutionelle pleje, den lokalt baserede pleje og hjemmeplejen for ældre i alle medlemsstaterne;
12. opfordrer til, at der bliver indført minimumsstandarder for alle kontrakter i plejesektoren, inklusive en minimumsløn;
13. opfordrer Kommissionen til at foretage flere undersøgelser for at fastsætte antallet af dødsfald blandt ældre i langtidspleje, som skyldes fejlnæring eller dehydrering;
14. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte en informations- og forebyggelsespolitik med ældre som målgruppe, der navnlig fokuserer på ernæringsmæssige valg og forebyggelse af dehydrering;
15. bemærker at EU's ældrepolitik er baseret på princippet »et samfund for alle«, hvilket stiller krav til medlemsstaterne om at sikre, at personer i forskellige aldre har alle muligheder for at deltage aktivt i samfundslivet uanset deres alder;
16. går ind for indførelsen af programmer, der yder social bistand og sundhedspleje for ældre i hjemmet, eller en fortsættelse heraf i de lande, hvor sådanne ordninger allerede findes, som skal administreres af de kommunale eller lokale myndigheder inden for deres kompetenceområder;
17. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en grønbog om overgreb mod ældre og beskyttelse af ældre i samfundet og i alle plejesituationer, hvor der fokuseres på patientmobilitet og eksempler på bedste praksis, som allerede findes i de 27 medlemsstater;
18. opfordrer Kommissionen til at forberede en undersøgelse, som vil give et klarere billede af de voksende krav til ældreplejen og en vurdering af det forventede udbud af specialister for perioden indtil 2020;
19. opfordrer medlemsstaterne til, gennem den åbne koordinationsmetode, at udveksle informationer, politikideer og bedste praksis vedrørende udbuddet af langtidspleje af ældre, navnlig foranstaltninger og mindstenormer for faglig dygtighed, med henblik på at:
  - a) begrænse ulighederne på sundhedsområdet og beskytte ældre i samfundet og i plejesituationer
  - b) bekæmpe overgreb mod ældre
  - c) vedtage strategier vedrørende menneskelige ressourcer for at bekæmpe personalemangel og
  - d) formidle oplysninger og kommunikationsteknologier for at fremme (pleje inden for familiens rammer og) ældres uafhængighed;

Torsdag den 9. september 2010

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sætte alt ind på at garantere acceptable standarder for sundhedspleje for alle EU-borgere, uanset deres materielle situation;
21. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til, med tanke på at indbyggerne i EU ældes over hele linjen, at tilstræbe enhver form for samarbejde med henblik på at udarbejde holdbare finansieringssystemer for udbuddet af langtidspleje for at sikre, at et holdbart system er på plads i fremtiden til at finansiere ældrepleje, og at de nødvendige plejeydelser vil være tilgængelige;
22. opfordrer til udveksling af bedste praksis for at finde de mest effektive metoder til at udvikle forbindelserne mellem generationerne med henblik på at øge familiemedlemmernes involvering i langtidsplejeordninger, hvilket medfører et antal fordele, som gør det muligt bedre at imødekomme plejemodtagernes individuelle behov;
23. opfordrer til, at der udvikles en integreret strategi for aktiv aldring med det formål at involvere ældre i sociale og kulturelle aktiviteter;
24. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger som svar på den betydelige stigning i antallet af ældre med henblik på at sikre, at de har den samme adgang til velfærdsydelser;
25. opfordrer medlemsstaterne til at mindske byrden for dem, der tager sig af ældre eller handicappede og indføre integrerede plejeordninger for at give plejerne mulighed for at arbejde;
26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Jordanflodens tilstand, herunder navnlig området omkring Jordanflodens nedre løb

P7_TA(2010)0314

Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om situationen ved Jordanfloden, især vedrørende flodens nedre løb

(2011/C 308 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Mellemøsten,
- der henviser til fredstraktaten af 1994 mellem Staten Israel og Det Hashemitiske Kongerige Jordan,
- der henviser til fælleserklæringen fra Middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008,
- der henviser til den israelsk-palæstinensiske midlertidige aftale om Vestbredden og Gazastriben af 1995 (Oslo II-aftalen) og især artikel 12 og 40 i bilag III hertil,
- der henviser til den fjerde Genèvekonvention af 1949,
- der henviser til UNESCO-konventionen om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, der undertegnedes den 16. november 1972,

Torsdag den 9. september 2010

- der henviser til henstillingen af 14. marts 2010 om situationen i Jordandalen fra ad hoc-udvalget for energi, miljø og vand under Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet, som vedtoges på Den Parlamentariske Forsamlings sjette plenarforsamling i Amman den 12.-14. marts 2010,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at Jordanfloden og særlig flodens nedre løb er et kulturlandskab af universel interesse og med stor historisk, symbolsk, religiøs, miljømæssig, landbrugsmæssig og økonomisk betydning både i og uden for Mellemøsten,
- B. der henviser til, at Jordanfloden er blevet ødelagt ved overudnyttelse, forurening, dårlig forvaltning og fravær af regionalt samarbejde; der henviser til, at ca. 98 % af flodens ferskvandsressourcer er blevet omdirigeret af Israel, Jordan og Syrien med et deraf følgende tab af biodiversitet på 50 %,
- C. der henviser til, at nye rensningsanlæg, der er beregnet til at fjerne det forurenede spildevand, der på nuværende tidspunkt strømmer gennem flodens nedre løb, ifølge planen skal påbegynde driften i slutningen af 2011; der henviser til, at hvis der ikke indføres en fornuftig og bæredygtig vandforvaltningspraksis, og der ikke ledes ferskvandskilder ud i flodens nedre løb i forbindelse med disse anlægsfunktion, vil lange strækninger af floden formentlig tørre ud frem til udgangen af 2011,
- D. der henviser til, at en genopretning af Jordanfloden, i særdeleshed flodens nedre løb, er af den største betydning for israelske, jordanske og palæstinensiske lokalsamfund, der står over for ensartede udfordringer vedrørende vandbehov, og kan resultere i enorme fordele, hvad angår økonomi og opbygning af tillid; der henviser til, at aktivt samarbejde mellem statsmagt, civilsamfundsorganisationer og lokalsamfund kan yde et betydeligt bidrag til fredsbestrebelse i regionen,
- E. der henviser til, at den palæstinensiske befolkning på Vestbredden er ramt af alvorlig vandmangel; der henviser til, at palæstinensiske landmænd er alvorligt ramt af manglen på vand til kunstvanding, eftersom størstedelen af det pågældende vand anvendes af Israel og af israelske bosættere på Vestbredden; der henviser til, at tilgængeligheden af tilstrækkelige vandressourcer er afgørende for, at en fremtidig palæstinensisk stat kan blive levedygtig,
- F. der henviser til, at EU-midler har bidraget til forsøg på at imødegå de miljømæssige udfordringer i området omkring Jordanflodens nedre løb,
1. opfordrer til opmærksomhed på og giver udtryk for sin bekymring over ødelæggelsen af Jordanfloden, og flodens nedre løb i særdeleshed;
  2. opfordrer myndighederne i alle de lande, som Jordanfloden gennemløber, til at samarbejde og genoprette flodens økologiske balance ved at udarbejde og gennemføre politiske tiltag, der sigter mod håndgribelige resultater inden for forvaltningen af vandbehov i bolig og landbrug, vandbevaring og forvaltning af spildevand fra kloaker, landbrug og industri, samt til at sikre at tilstrækkelige mængder ferskvand ledes ud i flodens nedre løb;
  3. glæder sig over samarbejdet mellem israelske, jordanske og palæstinensiske lokalsamfund, der er fælles om at skulle håndtere de vandrelaterede udfordringer ved flodens nedre løb; opfordrer Israel og Jordan til i fuld udstrækning at efterleve de forpligtelser, de har indgået gennem fredsftalen vedrørende genopretningen af Jordanfloden;
  4. glæder sig over, at den israelske miljøminister har taget initiativ til udarbejdelse af en generalplan for landskabsudvikling omkring Jordanflodens nedre løb; opfordrer indtrængende den jordanske regering og Den Palæstinensiske Myndighed til at tage lignende initiativer med det formål at vedtage generalplaner for genopretningen af de dele af floden, som flyder gennem deres respektive territorier; understreger betydningen af, at alle berørte parter har adgang til floden, og bemærker, at sådanne generalplaner kan danne grundlag for en altomfattende regional plan for genopretning og beskyttelse af området omkring flodens nedre løb;

Torsdag den 9. september 2010

5. glæder sig over Israels anvendelse af avancerede vandforvaltningsmetoder og -teknologier og opfordrer til en rimelig anvendelse af disse metoder og udbredelse af teknologierne til alle landene i regionen; opfordrer det internationale samfund, heriblandt EU, til at intensivere indsatsen for at tilvejebringe yderligere finansiell og teknisk støtte til samarbejdsprojekter inden for dette område;
6. opfordrer den israelske og jordanske regering og Den Palæstinensiske Myndighed til at samarbejde om at redde flodens nedre løb, og tilskynder dem til med hjælp fra EU at oprette en Kommission for Jordandalen, der skal være åbent for andre lande, som floden gennemløber;
7. opfordrer Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater til at opfordre til og støtte en omfattende plan til at genoprette Jordanfloden, og til at fortsætte med at give finansiell og teknisk støtte til genopretning af floden, især dens nedre løb, også inden for rammerne af initiativet om Middelhavsunionen;
8. understreger atter, at spørgsmålet om vandforvaltning, og især en rimelig fordeling af vandet i overensstemmelse med behovene hos alle befolkningerne i regionen, er af afgørende betydning for varig fred og stabilitet i Mellemøsten;
9. mener samtidig, at der i den europæiske naboskabspolitik's handlingsplaner, der udarbejdes i fællesskab med Israel, Jordan og Den Palæstinensiske Myndighed, bør henvises klart og konkret til genopretningsprocessen i dette område; opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en fælles undersøgelse af Jordanfloden;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Kvartettens særlige udsending til Mellemøsten, Knesset og den israelske regering, Jordans parlament og regering, Libanons parlament og regering, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd og Syriens parlament og regering.

Kenya: manglende pågribelse af Sudans præsident Omar al-Bashir

P7_TA(2010)0315

Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om Kenya: manglende pågribelse af Sudans præsident Omar al-Bashir

(2011/C 308 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Darfur-krisen i Sudan,
- der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol (ICC) har udstedt arrestordre mod den sudanesiske præsident Omar al-Bashir for forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1593/2005,
- der henviser til erklæringerne fra EU's højtstående repræsentant, Catherine Ashton, af henholdsvis 22. juli 2010 og 20. august 2010, hvori Tchad og Kenya indtrængende opfordres til at samarbejde med ICC,
- der henviser til afgørelse nr. ICC-02/05-01/09 fra ICC's forundersøgelseskammer af 27. august 2010, hvori UNSC og forsamlingen af stater, der deltager i Romstatutten, oplyses om Omar al-Bashirs tilstedeværelse på Republikken Kenyas område,

Torsdag den 9. september 2010

- der henviser til Romstatutten,

- der henviser til de forskellige partnerskabsaftaler, såsom Cotonouaftalen mellem EU og afrikanske stater, hvori det fastsættes, at handel og bistand er afhængig af betingelser vedrørende retsstatsprincipperne,

- der henviser til artikel 4 i akten om oprettelse af Den Afrikanske Union, hvori straffrihed afvises,

- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,

- A. der henviser til, at Kenyas regering inviterede og tog imod Sudans præsident Omar al-Bashir, så han kunne deltage i højtidelighederne den 27. august 2010 i forbindelse med bekendtgørelsen af Kenyas forfatning, velvidende at han var blevet tiltalt af ICC,

- B. der henviser til, at ICC den 4. marts 2009 udstedte en international arrestordre mod præsident al-Bashir for forbrydelser mod menneskeheden (mord, udryddelse, deportation, tortur og voldtægt) og krigsforbrydelser (planlægning af angreb på civile og plyndring), og at præsident al-Bashir også er genstand for en arrestordre af 12. juli 2010, hvori han tiltales for folkedrab ved drab, folkedrab ved tilføjelse af alvorlig skade på legeme eller sjæl og folkedrab ved bevidst at påføre hver målgruppe levevilkår beregnet på at befordre gruppens fysiske tilintetgørelse,

- C. der henviser til at Kenya sammen med 31 andre afrikanske lande har undertegnet Romstatutten, hvori der pålægges dem en forpligtelse til at pågribe personer, der er eftersøgt af ICC, og udlevere dem til ICC eller nægte sådanne personer adgang til deres område,

- D. der henviser til, at lande, som har ratificeret FN's konvention om folkedrab fra 1948, er forpligtede til at samarbejde med ICC, selv om de ikke har undertegnet Romstatutten,

- E. der henviser til, at Sudan, som er medlem af De Forenede Nationer, til stadighed afviser at samarbejde med ICC, hvorved landet nægter millioner af ofre for krigsrelaterede grusomheder, navnlig i Darfur-området, adgang til sandhed og retfærdighed,

- F. der henviser til, at Kenyas premierminister har indrømmet, at det var en fejl at invitere præsident al-Bashir, og at de kenyanske myndigheders manglende pågribelse af ham udgør et alvorligt brud på Kenyas internationale forpligtelser, ikke blot i henhold til Romstatutten, men også i forhold til national lovgivning, herunder landets nye forfatning, hvori folkerettens direkte gyldighed anerkendes,

- G. der henviser til, at Kofi Annan, FN's tidligere generalsekretær og nuværende mægler i forbindelse med krisen i Kenya, har stillet krav til Kenya om, at landet skal præcisere sin holdning til ICC og bekræfte sit tilsagn om at respektere ICC,

- H. der henviser til, at Kenya har en klar forpligtelse til at samarbejde med ICC i forbindelse med håndhævelsen af sådanne arrestordre, hvilket både har udgangspunkt i FN's Sikkerhedsråds resolution 1593, hvori Sikkerhedsrådet indtrængende opfordrer alle stater og involverede regionale og andre internationale organisationer til fuldt ud at samarbejde med ICC, og artikel 87 i ICC's statut, som Republikken Kenya som stat har tilsluttet sig,

- I. der henviser til, at præsident al-Bashir har aflagt besøg i Tchad, som ligeledes har undertegnet Romstatutten, men som alligevel ikke opfylder sine forpligtelser,

- J. der henviser til, at Sudans præsident, siden tiltalen blev rejst mod ham, også har aflagt besøg i Egypten, Libyen, Saudi-Arabien, Eritrea, Qatar, Zimbabwe og Etiopien,

Torsdag den 9. september 2010

- K. der henviser til, at Den Afrikanske Union (AU) i juli 2009 rent faktisk bekendtgjorde, at dens medlemsstater ville nægte at samarbejde, som påkrævet i henhold til Romstatuttens artikel 98, samt at den gentog sin holdning efter tiltalen for folkedrab mod Omar al-Bashir med en beslutning, som blev vedtaget ved konsensus den 27. juli 2010 på AU's topmøde i Kampala, hvori FN's Sikkerhedsråd blev opfordret til at ophæve retsforfølgelsen af Sudans præsident i henhold til Romstatuttens artikel 16,
- L. der beklager, at AU afviser at give tilladelse til oprettelse af et ICC-kontor ved AU og dennes trusler om at indføre sanktioner mod afrikanske stater, der ikke overholder AU's beslutning,
- M. der henviser til, at det ikke må tillades, at folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser forbliver ustraffet, og at håndteringen af sagen om præsident al-Bashir danner en vigtig præcedens i bestræbelserne på at bekæmpe straffrihed for siddende statsoverhoveder,
1. udtrykker sin beklagelse over Kenyas beslutning om at invitere præsident Omar al-Bashir til at overvære undertegnelsen af den nye forfatning, som giver landet en ny tidsalder med demokratisk styre;
  2. opfordrer medlemmerne af det internationale samfund, herunder alle afrikanske lande, til at sikre, at alle stilles til ansvar for forbrydelser, der er i strid med folkeretten, navnlig i Sudan;
  3. opfordrer alle de afrikanske stats- og regeringschefer, som har undertegnet Romstatutten, til at leve op til deres forpligtelser og samarbejde med ICC i forbindelse med dennes undersøgelser af krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab;
  4. understreger, at ICC har pligt til at udøve sin jurisdiktion upartisk og overalt, herunder i lande i den vestlige verden, samt at respekt for dens afgørelser er af central betydning for dens troværdighed og fremtidige foranstaltninger;
  5. beklager, at visse medlemsstater af FN's Sikkerhedsråd ikke har undertegnet Romstatutten, hvormed ICC blev oprettet;
  6. beklager den holdning, som Den Afrikanske Union og Den Arabiske Liga har givet udtryk for ved at nægte at samarbejde med ICC, og opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at tage de nødvendige skridt til at sikre, at dette emne sættes på dagsordenen for det næste AU/EU-topmøde;
  7. opfordrer Den Afrikanske Union til at genoverveje sin holdning og vende sig mod straffrihed, uretfærdighed, krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab;
  8. opfordrer til, at der sættes en stopper for straffriheden i forbindelse med alle forbrydelser begået under krigen i Sudan, og håber, at præsident al-Bashir snart vil blive bragt for ICC i Haag - hvor han vil nyde godt af sine rettigheder i henhold til folkeretten - som led i den nødvendige genetablering af retfærdighed, retsstatsprincipperne og respekt for ofrene for disse forbrydelser;
  9. opfordrer Kenyas præsident og regering til at bekræfte deres tilsagn om at respektere ICC og samarbejde med denne, herunder med hensyn til voldshandlingerne efter valget i 2007 og 2008;
  10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Afrikanske Unions institutioner, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, Den Internationale Straffedomstol, Kenyas regering samt alle parlamenter og regeringer i IGAD.
-

Torsdag den 9. september 2010

Menneskerettigheder i Syrien, særlig sagen Haythan Al-Maleh

P7_TA(2010)0316

Europa-Parlamentets beslutning af 9. september 2010 om menneskerettigheder i Syrien, særlig sagen Haythan Al-Maleh

(2011/C 308 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Syrien, navnlig dem af 8. september 2005 om politiske fanger i Syrien ⁽¹⁾, 15. juni 2006 om Syrien ⁽²⁾, 24. maj 2007 om menneskerettighederne i Syrien ⁽³⁾ og 17. september 2009 om Syrien: sagen om Muhannad al-Hassani ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin betænkning med Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om indgåelsen af en Euro-Middelhavs-associeringsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Syriske Arabiske Republik på den anden side, der blev vedtaget den 10. oktober 2006,
  - der henviser sin betænkning om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget den 17. juni 2010,
  - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 1948,
  - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som Syrien er part i,
  - der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling af 1975, som ratificeredes af Syrien den 18. september 2004,
  - der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998,
  - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
  - der henviser til fælleserklæringen fra Middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008,
  - der henviser til erklæringen af 27. juli 2010 fra den højtstående repræsentant Catherine Ashton om menneskerettighedssager,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til betydningen af de politiske, økonomiske og kulturelle bånd mellem Den Europæiske Union og Syrien,
- B. der henviser til, at Haythan Al-Maleh, en 80-årig menneskerettighedsadvokat, blev arresteret af embedsmænd fra den generelle efterretningstjeneste den 14. oktober 2009, blev tilbageholdt i isolation indtil hans forhør af den militære anklager den 20. oktober 2009 og blev dømt den 4. juli 2010 af Anden Militærdomstol i Damaskus til tre års fængsel for »at have overført urigtige og overdrevne oplysninger, som svækker nationalfølelsen«, i henhold til artikel 285 og 286 i den syriske straffelov, til trods for at militærdomstole ikke bør have beføjelse til at stille civile for retten,

⁽¹⁾ EUT C 193 E af 17.8.2006, s. 349.

⁽²⁾ EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 519.

⁽³⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 485.

⁽⁴⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 32.

Torsdag den 9. september 2010

- C. der henviser til, at retssagen med Al-Maleh ifølge indberetninger fra overvågninger af retssagen, der var organiseret af internationale civilsamsfundsorganisationer, ikke levede op til internationale normer for retfærdig rettergang, herunder retten til at blive anset for uskyldig og ret til forsvar,
- D. der henviser til, at Al-Maleh, som lider af arthritis, diabetes og problemer med skjoldbruskkirtlen ikke har regelmæssig adgang til medicinsk behandling, der henviser til, at hans sundhedstilstand forværredes betydeligt i løbet af sommeren 2010,
- E. der henviser til, at andre fremtrædende syriske menneskerettighedsforkæmpere, herunder Muhannad Al-Hassani og Ali Al-Abdullah stadig holdes fængslet i landet,
- F. der henviser til, at forfølgelsen og domsfældelsen af Al-Maleh for anklager i forbindelse med offentlige erklæringer, han fremsatte om de retlige og politiske systemer i Syrien, og af Al-Hassani for anklager i forbindelse med hans erhvervsaktiviteter som advokat, herunder hans overvågning af og rapportering om offentlige høringer fra Statssikkerhedsrådet, udgør en form for sanktion for udøvelse af deres legitime ret til ytringsfrihed, som er foreskrevet i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Syrien er part i,
- G. der henviser til, at praksis med chikane, begrænsning af retten til at færdes frit og vilkårlig tilbageholdelse regelmæssigt anvendes af de syriske myndigheder mod menneskerettighedsforkæmpere i landet, der henviser til, at denne praksis ikke passer til Syriens vigtige rolle i området,
- H. der henviser til, at den fortsatte undtagelsestilstand reelt begrænser borgerne i deres udøvelse af ytringsfriheden, foreningsfriheden og forsamlingsfriheden,
- I. der henviser til, at associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Syriske Arabiske Republik på den anden side, endnu ikke er undertegnet, der henviser til, at undertegnelsen af aftalen er blevet forsinket efter Syriens anmodning siden oktober 2009, der henviser til, at respekt for menneskerettighederne udgør et væsentligt element i aftalen,
- J. der henviser til, at partnerskabet mellem de deltagende lande i Middelhavsunionen er baseret på forpligtelsen til fuldt ud at respektere demokratiske principper, menneskerettigheder og grundlæggende friheder som fastsat i den internationale menneskerettighedslovgivning,
1. udtrykker sin dybeste bekymring over situationen for Haythan Al-Maleh og opfordrer de syriske myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade ham og sikre hans fysiske og psykiske integritet under alle forhold;
  2. opfordrer den syriske regering til på ny at behandle alle sager med samvittighedsfanger i overensstemmelse med den nationale forfatning og landets internationale forpligtelser og omgående løslade alle samvittighedsfanger, herunder Muhannad Al-Hassani, Ali Al-Abdullah, Anour Al-Bunni og Kamal Labwani;
  3. opfordrer de syriske myndigheder til at standse forfølgelse og chikane af menneskerettighedsforkæmpere og deres familier og sikre, at menneskerettighedsforkæmpere frit kan udøve deres aktiviteter uden hindringer eller intimidering;
  4. opfordrer de syriske myndigheder til at stå ved internationale menneskerettighedsnormer og internationale forpligtelser, som landet frivilligt indgik, og som sikrer meningsfrihed, ytringsfrihed og retten til en retfærdig rettergang, samt til at sikre, at de tilbageholdte behandles godt og ikke underkastes tortur eller anden mishandling, og at de får omgående, regelmæssig og ubegrænset adgang til deres familier, advokater og læger;
  5. opfordrer de syriske myndigheder til at sikre gennemsigtighed i retssystemet, navnlig hvad angår den syriske højesteret for statens sikkerhed;

Torsdag den 9. september 2010

6. gentager sit krav om ophævelse af den undtagelsestilstand, der blev indført i Syrien for mere end 40 år siden;
7. ser frem til undertegnelse af associeringsaftalen som en betydelig mulighed for at tage fat på de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne og for at styrke reformprocessen i Syrien; opfordrer Rådet og Kommissionen til fuldt ud at bruge denne afgørende mulighed ved at vedtage en bilateral handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, som klart fastsætter de særlige forbedringer i menneskerettighederne, som den forventer af de syriske myndigheder;
8. understreger, at Parlamentet i henhold til artikel 218 i EUF-traktaten fuldt ud bør underrettes om alle faser af forhandlinger om internationale aftaler; opfordrer derfor Kommissionen til at rapportere tilbage til Parlamentet om udviklingen i drøftelserne med de syriske myndigheder i forbindelse med undertegnelse af associeringsaftalen;
9. glæder sig over den vedvarende dialog mellem Den Europæiske Union og Syrien og håber, at de vedvarende bestræbelser vil føre til forbedringer ikke kun af den økonomiske og sociale situation i Syrien, hvilket allerede er tilfældet, men også politisk og på menneskerettighedsområdet;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Kommissionens næstformand/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Den Syriske Arabiske Republiks regering og parlament.

Manglen på en gennemsigtig procedure og potentielt anstødeligt indhold i forbindelse med antipiratkopieringsaftalen (ACTA)

P7_TA(2010)0317

Europa-Parlamentets erklæring af 9. september 2010 om manglen på en gennemsigtig procedure og potentielt anstødeligt indhold i forbindelse med antipiratkopieringsaftalen (ACTA)

(2011/C 308 E/17)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 123,

- A. der henviser til de igangværende forhandlinger om antipiratkopieringsaftalen (ACTA),
- B. der henviser til Europa-Parlamentets rolle på det handelsretlige område i den fælles beslutningsprocedure og dets adgang til forhandlingsdokumenter, som er garanteret i Lissabontraktaten,
  1. mener, at den foreslåede aftale ikke indirekte bør pålægge en harmonisering af EU's lovgivning om ophavsrettigheder, patenter og varemærker, og at nærhedsprincippet bør overholdes;
  2. erklærer, at Kommissionen straks bør gøre alle dokumenter vedrørende de igangværende forhandlinger offentligt tilgængelige;
  3. mener, at den foreslåede aftale hverken bør gennemtvinge begrænsninger af retten til en retfærdig rettergang eller svække de grundlæggende rettigheder så som ytringsfrihed og privatlivets fred;
  4. understreger, at der i de tilfælde, hvor der allerede er iværksat civile foranstaltninger, skal ske en vurdering af de økonomiske og innovationsmæssige risici, inden der indføres strafferetlige sanktioner;

Torsdag den 9. september 2010

5. mener, at internettjenesteudbydere ikke skal være ansvarlige for de data, som de via deres tjeneste overfører eller hoster, i et omfang der ville kræve forudgående tilsyn eller filtrering af sådanne data;
6. påpeger, at enhver foranstaltning, som har til formål at styrke beføjelserne for grænseoverskridende inspektion og beslaglæggelser af varer, ikke bør skade den globale adgang til lovlige, overkommelige og sikre lægemidler;
7. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til Kommissionen, Rådet og til medlemsstaternes parlamenter.

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 9. september 2010 (P7_PV(2010)09-09(ANN1)).

Et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder

P7_TA(2010)0318

Europa-Parlamentets erklæring af 9. september 2010 om et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder

(2011/C 308 E/18)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 123,

- A. der henviser til, at udtrykket »vold imod kvinder« dækker alle former for kønsbaserede voldshandlinger, som giver eller kan give kvinderne fysiske, seksuelle eller psykiske mén eller lidelser, og herunder også trusler om sådanne handlinger, indskrænkning eller vilkårlig berøvelse af frihed, det være sig i det offentlige rum eller i privatlivet,
  - B. der henviser til, at vold mod kvinder udgør en væsentlig hindring for ligestilling mellem mænd og kvinder og er en af de mest udbredte krænkelse af menneskerettighederne uden geografiske, økonomiske, kulturelle eller sociale skel eller begrænsninger,
  - C. der henviser til, at den er et kritisk problem i EU, hvor 20-25 % af kvinderne udsættes for fysisk vold i deres voksenliv, og hvor mere end 10 % af dem er ofre for seksuelle overgreb,
  - D. der henviser til, at Parlamentet har anmodet flere gange om etablering af et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder, bl.a. ved vedtagelsen af beslutningen om ligestilling mellem mænd og kvinder i 2009,
1. påpeger, at det er nødvendigt at bekæmpe vold mod kvinder for at virkeliggøre ligestillingen mellem kvinder og mænd;
  2. anmoder Kommissionen om at udpege et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder inden for de næste fem år;
  3. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til Kommissionen.

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 2 til mødeprotokollen af 9. september 2010 (P7_PV(2010)09-09(ANN2)).

Tirsdag den 7. september 2010

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Anmodning om ophævelse af Victor Uspaskichs immunitet

P7_TA(2010)0296

Europa-Parlamentets afgørelse af 7. september 2010 om anmodning om ophævelse af Victor Uspaskichs immunitet (2009/2147(IMM))

(2011/C 308 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 14. juli 2009 fra de litauiske retsmyndigheder om ophævelse af Victor Uspaskichs immunitet, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 7. oktober 2009,
- der har hørt Victor Uspaskich, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter vedføjet traktaterne,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 12. maj 1964 og 10. juli 1986 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 62 i Republikken Litauens forfatning,
- der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0244/2010),

A. der henviser til, at der er anlagt straffesag mod Viktor Uspaskich, medlem af Europa-Parlamentet, som er anklaget i den verserende retssag i Vilnius' regionale straffedomstol under artikel 24, stk. 4, i forbindelse med artikel 222, stk. 1, artikel 220, stk. 1; artikel 24, stk. 4, i forbindelse med artikel 220, stk. 1, artikel 205, stk. 1 og artikel 24, stk. 4 i forbindelse med artikel 205, stk. 1, i den litauiske strafferet,

⁽¹⁾ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, og sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391.

Tirsdag den 7. september 2010

- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter under Parlamentets mødeperioder på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling, og at immunitet ikke kan påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet,
- C. der henviser til, at anklagerne imod Uspaskich ikke har forbindelse med synspunkter, han har tilkendegivet, eller stemmer, han har afgivet, under udøvelsen af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet,
- D. der henviser til, at et medlem af det nationale parlament (Seimas) i henhold til artikel 62 i Republikken Litauens forfatning ikke kan holdes strafferetligt ansvarlig, arresteres eller på anden vis udsættes for frihedsberøvelse uden Seimas' samtykke,
- E. Der henviser til, at det i artikel 62 endvidere er fastlagt, at et medlem af Seimas ikke kan retsforfølges for sin stemmeafgivelse eller sine taler i Seimas, selvom han kan drages til ansvar i overensstemmelse med den generelle procedure for personlige injurier eller bagvaskelse,
- F. der henviser til, at Uspaskich i det væsentlige er anklaget for overtrædelser i forbindelse med falsk bogføring i forbindelse med finansiering af et politisk parti i en periode, inden han blev valgt til Europa-Parlamentet,
- G. der henviser til, at der ikke er blevet forelagt noget klart bevis på, at der foreligger »fumus persecutionis« (tendentøs forfølgelse fra myndigheders side), og at de overtrædelser, som Uspaskich sigtes for, ikke har noget at gøre med hans aktiviteter som medlem af Europa-Parlamentet,
- H. der henviser til, at det derfor er passende at ophæve hans immunitet;
1. vedtager at ophæve Viktor Uspaskich' immunitet;
  2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Litauens kompetente myndigheder.
-

Tirsdag den 7. september 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen ***I

P7_TA(2010)0291

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (kodifikation) (KOM(2010)0204 - C7-0112/2010 - 2010/0110(COD))

(2011/C 308 E/20)

(Almindelig lovgivningsprocedure - kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0204),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0112/2010),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i TEUF,
  - der henviser til de begrundede udtalelser, som de nationale parlamenter har sendt til formanden om, hvorvidt udkastet til retsakt overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til udtalelse af 14. juli 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
  - der henviser til aftale mellem institutionerne af 20. december 1994 om en hurtig arbejds metode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 86 og 55,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0222/2010),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag den 7. september 2010

P7_TC1-COD(2010)0110

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandling den 7. september 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (kodifikation)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. .../2011).

Autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb ***I

P7_TA(2010)0292

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (KOM(2009)0459 - C7-0207/2009 - 2009/0128(COD))

(2011/C 308 E/21)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0459),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 123, stk. 4, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0207/2009),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665) og addendummet hertil (KOM(2010)0147),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 133, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 16. november 2009 ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0212/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 25.11.2009, s. 6.

Tirsdag den 7. september 2010

P7_TC1-COD(2009)0128

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. september 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 1210/2010).

Makrofinansiel bistand til Republikken Moldova ***I

P7_TA(2010)0293

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Republikken Moldova (KOM(2010)0302 - C7-0144/2010 - 2010/0162(COD))

(2011/C 308 E/22)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0302),
  - der henviser til EUF-traktatens artikel 294, stk. 2, og artikel 212, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0144/2010),
  - der henviser til EUF-traktatens artikel 294, stk. 3,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A7-0242/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0162

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. september 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om makrofinansiel bistand til Republikken Moldova

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 938/2010/EU).

Tirsdag den 7. september 2010

Midlertidig suspension af den fælles toldtarif for Madeira og Azorerne *

P7_TA(2010)0294

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Rådets forordning om midlertidig suspension af de autonome satser i den fælles toldtarif for import af visse industriprodukter til de selvstyrende regioner Madeira og Azorerne (09109/2010 - C7-0106/2010 - 2009/0125(CNS))

(2011/C 308 E/23)

(Særlig lovgivningsprocedure - fornyet høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (09109/2010),
  - der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0370),
  - der henviser til sin beslutning af 20. januar 2010 ⁽¹⁾,
  - der henviser til artikel 349 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, som danner grundlag for Rådets fornyede høring af Parlamentet (C7-0106/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 59, stk. 3,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0232/2010),
1. godkender Rådets tekst som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet høres om, i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 1**Udkast til forordning
Artikel 6a – stk. 2**

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den **Europa-Parlamentet og** Rådet meddelelse herom.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2010)0002.

Tirsdag den 7. september 2010

RÅDETS TEKST

ÆNDRING

Ændring 2**Udkast til forordning
Artikel 6b – stk. 2**

2. Når Rådet har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber det sig på at give Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.

2. Når Rådet har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber det sig på at give **Europa-Parlamentet og** Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der eventuelt vil blive tilbagekaldt, samt den mulige begrundelse herfor.

Ændring 3**Udkast til forordning
Artikel 6c – stk. 1**

1. Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen.

1. Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. **Hvis Rådet agter at gøre indsigelse, bestræber det sig på at give Europa-Parlamentet meddelelse herom i rimelig tid, inden det træffer den endelige afgørelse, og angiver samtidig hvilken delegeret retsakt, det agter at gøre indsigelse mod, samt den mulige begrundelse herfor.**

Forslag til ændringsbudget nr. 2/2010: BERIC (Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation)

P7_TA(2010)0295

Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 2/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion III - Kommissionen (12583/2010 - C7-0194/2010 - 2010/2046(BUD))

(2011/C 308 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 314, og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106 A,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, særlig artikel 37 og 38,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, endeligt vedtaget den 17. december 2009 ⁽²⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
- der henviser til forslaget til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 2/2010 for regnskabsåret 2010, forelagt af Kommissionen den 19. marts 2010 (KOM(2010)0108),

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 64 af 12.3.2010.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag den 7. september 2010

- der henviser til skrivelse fra kommissær Lewandowski til Europa-Parlamentets formand, Buzek, af 9. juli 2010,
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 2/2010, vedtaget af Rådet den 26. juli 2010 (12583/2010 - C7-0194/2010)
- der henviser til forretningsordenens artikel 75b og 75e,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0240/2010),
- A. der henviser til, at Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 2/2010 dækker stillingsfortegnelsen for BEREC-kontoret (Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation),
- B. der henviser til, at formålet med forslag til ændringsbudget nr. 2/2010 formelt er at opføre denne budgetmæssige tilpasning i 2010-budgettet,
- C. der henviser til, at Rådet vedtog sin holdning den 26. juli 2010,
  1. noterer sig forslag til ændringsbudget nr. 2/2010;
  2. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 2/2010 uden ændringer og pålægger sin formand at bekendtgøre, at Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 3/2010 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Atale mellem EU og Japan om gensidig retshjælp i straffesager ***

P7_TA(2010)0297

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager (05308/2010 - C7-0029/2010 - 2009/0188(NLE))

(2011/C 308 E/25)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05308/2010),
- der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager (15915/2009),
- der henviser til EUF-traktatens artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0029/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
- der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0209/2010),

Tirsdag den 7. september 2010

1. godkender indgåelsen af aftalen;
2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Japans regeringer og parlamenter.

Bilateral beskyttelsesklause i frihandelsaftalen mellem EU og Korea ***I

P7_TA(2010)0301

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklause i frihandelsaftalen mellem EU og Korea (KOM(2010)0049 - C7-0025/2010 - 2010/0032(COD))

(2011/C 308 E/26)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Forslaget blev den 7. september 2010 ændret således ⁽¹⁾:

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

**Forslag til forordning
Betragtning 3 a (ny)**

(3a) Handelshindringer på en handelspartners hjemmemarked støtter ofte eksporten fra det pågældende marked til udlandet, og hvis det er til EU, risikerer de således at skabe betingelserne for anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger.

Ændring 2

**Forslag til forordning
Betragtning 5**

(5) Beskyttelsesforanstaltninger kan kun komme på tale, hvis det pågældende produkt importeres til EU i så forhøjede mængder og under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage alvorlig skade for EU-producenter af lignende eller direkte konkurrerende produkter, jf. artikel 3.1 i kapitel tre i aftalen.

(5) Beskyttelsesforanstaltninger kan kun komme på tale, hvis det pågældende produkt importeres til EU i så forhøjede mængder, **eller hvis den pågældende økonomiske aktivitet øges så meget**, og under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage alvorlig skade for EU-producenter af lignende eller direkte konkurrerende produkter **eller økonomiske aktiviteter**, jf. artikel 3.1 i kapitel tre i aftalen.

Ændring 3

**Forslag til forordning
Betragtning 5 a (ny)**

(5a) Alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for producenter i Unionen kan også forårsages af, at enkelte forpligtelser i kapitel 13 i aftalen, især de deri fastlagte sociale standarder og miljøstandarder, ikke overholdes, og at det derfor bliver nødvendigt at indføre beskyttelsesforanstaltninger.

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0210/2010).

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 4**Forslag til forordning
Betragtning 5 b (ny)**

(5b) *Alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for producenter eller enkelte erhvervsgrene i Unionen bestemmes også af, hvorvidt de regler vedrørende ikketoldmæssige handelshindringer, der er indeholdt i aftalen, overholdes. På den baggrund kan det blive nødvendigt at indføre beskyttelsesforanstaltninger.*

Ændring 5**Forslag til forordning
Betragtning 6 a (ny)**

(6a) *Opfølgning på og kontrol af aftalen og om nødvendigt iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger bør ske med så stor gennemsigtighed som muligt og med deltagelse af civilsamfundet. Derfor er det nødvendigt at involvere den nationale rådgivende gruppe og civilsamfundsforummet under hele processen.*

Ændring 6**Forslag til forordning
Betragtning 6 b (ny)**

(6b) *Kommissionen bør en gang om året fremlægge en rapport om anvendelsen og gennemførelsen af aftalen og om anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger. Hvis det viser sig, at beskyttelsesforanstaltningerne ikke er tilstrækkelige, bør Kommissionen fremsætte forslag om mere vidtgående beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. kvantitative begrænsninger, kvoter, importtilladelser eller andre afhjælpende foranstaltninger.*

Ændring 7**Forslag til forordning
Betragtning 7 a (ny)**

(7a) *Det er således afgørende for at fastslå, hvorvidt der er fare for alvorlig skade for en hel EU-erhvervsgræn eller forskellige sektorer deri, at statistikkerne vedrørende al import fra Republikken Korea til EU er pålidelige fra datoen for aftalens ikrafttræden.*

Ændring 8**Forslag til forordning
Betragtning 13 a (ny)**

(13a) *Tæt overvågning og regelmæssige vurderinger vil fremme og afkorte indledningen af procedurerne og undersøgelsesfasen. Kommissionen bør derfor regelmæssigt overvåge import- og eksportstatistikkerne og vurdere aftalens indvirkning på de forskellige sektorer fra datoen for aftalens ikrafttræden.*

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 9**Forslag til forordning
Betragtning 13 b (ny)**

(13b) Kommissionen, medlemsstaterne og EU-producenterne bør løbende overvåge og vurdere import- og eksportstatistikker for følsomme produktlinjer inden for rammerne af aftalen fra og med datoen for aftalens ikrafttræden for at kunne fastslå alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for EU-producenter rettidigt.

Ændring 10**Forslag til forordning
Betragtning 13 c (ny)**

(13c) Det er nødvendigt at fastlægge visse procedurer vedrørende anvendelsen af artikel 14 (toldgodtgørelse eller -fritagelse) i protokollen om definition af »produkter med oprindelse« og metoder til administrativt samarbejde i aftalen (»protokollen om oprindelsesbestemmelser«) med henblik på at sikre effektiviteten af de mekanismer, der indføres ved protokollen om oprindelsesbestemmelser, samt skabe omfattende udveksling af oplysninger med relevante aktører.

Ændring 11**Forslag til forordning
Betragtning 13 d og e (nye)**

(13d) Da det først er muligt at begrænse toldgodtgørelsen fem år efter datoen for aftalens ikrafttræden, kan det være nødvendigt på grundlag af denne forordning at iværksætte beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for EU-producenter, der forårsages af toldgodtgørelser eller toldfritagelse. Kommissionen bør derfor fra datoen for aftalens ikrafttræden særligt opmærksomt overvåge, navnlig for så vidt angår følsomme sektorer, andelen af komponenter og materialer fra tredjelande i produkter, der importeres fra Republikken Korea, ændringer i denne andel, og hvordan markedssituationen påvirkes heraf.

(13e) Kommissionen bør derfor overvåge Koreas og tredjeparternes statistikker og udarbejde en liste over den række produkter, der eventuelt vil blive påvirket af toldgodtgørelse fra datoen for aftalens ikrafttræden.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 12**Forslag til forordning
Betragtning 13 f (nyt)**

(13f) Hvis en undersøgelse foretaget af Kommissionen fastslår, at der er sket skade på Unionens industri som følge af aftalen skal det - i forbindelse med formålene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽¹⁾ - forstås at:

- a) »gennemgribende strukturelle ændringer i verdens handelsmønstre som følge af globaliseringen« som anvendt i artikel 1, stk. 1, i forordningen om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, omfatter en stigning i Koreas eksport til EU eller manglende evne til at øge EU's eksport til Korea
- b) afskedigelser i automobilindustrien:
  - har »betydelige negative konsekvenser for økonomien på regionalt eller lokalt plan« og »væsentlig indflydelse på beskæftigelsen og den lokale økonomi«, som anvendt i hhv. artikel 1, stk. 1 og 2, litra c), i forordningen om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, og
  - er »ekstraordinære omstændigheder« som anvendt i artikel 2, litra c), i forordningen om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

⁽¹⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Ændring 13**Forslag til forordning
Betragtning 13 g (ny)**

(13g) For at undgå alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for producenter eller erhvervsgrene i Unionen bør Kommissionen opmærksomt overvåge produktionskapaciteten og overholdelsen af ILO- og FN-standarder med hensyn til sociale vilkår og arbejdsvilkår og miljøstandarder i de tredjelande, hvis komponenter eller materialer anvendes i produkter, som handles inden for rammerne af aftalen.

Ændring 14**Forslag til forordning
Betragtning 13 h - j (nye)**

(13h) I artikel 11.1, stk. 2, i aftalens kapitel 11 fastsættes der et krav om, at parterne i deres respektive områder skal opretholde omfattende konkurrencelovgivning, som effektivt regulerer virksomheders restriktive aftaler, samordnede praksis og misbrug af dominerende position.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

(13i) I artikel 11.6, stk. 2, i kapitel 11 indføres der en forpligtelse for parterne til at samarbejde i forhold til deres respektive håndhævespolitikker og i forbindelse med håndhævelsen af deres respektive konkurrencelovgivning, herunder gennem samarbejde om håndhævelse, underretning, høring og udveksling vedrørende ikkefortrolige oplysninger på baggrund af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Republikken Korea om samarbejde om konkurrencebegrænsende aktiviteter, som blev underskrevet den 23. maj 2009 («samarbejdsaftalen»).

(13j) Formålet med samarbejdsaftalen er at bidrage til en effektiv håndhævelse af parternes konkurrencelovgivning gennem fremme af samarbejde og koordinering mellem parternes konkurrencemyndigheder.

Ændring 15

Forslag til forordning
Betragtning 14

(14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen -

(14) Gennemførelsen af den bilaterale beskyttelsesklause i aftalen kræver, at Kommissionen vedtager ensartede betingelser for vedtagelse af midlertidige eller endelige beskyttelsesforanstaltninger, for iværksættelse af overvågningsforanstaltninger og for afslutning af undersøgelser og procedurer uden foranstaltninger. I henhold til artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsættes ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure på forhånd bestemmelser og generelle principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Indtil vedtagelsen af denne nye forordning finder Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, **fortsat anvendelse, dog med undtagelse af forskriftsproceduren med kontrol, som ikke finder anvendelse.**

Ændring 16

Forslag til forordning
Betragtning 14 a (ny)

(14a) Denne forordning bør udelukkende omfatte varer, der fremstilles i EU og Republikken Korea. Produkter, dele eller komponenter, der fremstilles i udflyttede produktionsområder, som f.eks. Kaesong, bør ikke være omfattet. Før anvendelsesområdet for denne forordning også kan udvides til varer fra udflyttede produktionsområder, bør den ændres i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure. I forbindelse med en udvidelse af anvendelsesområdet bør det især sikres, at forpligtelserne i kapitel 13 i aftalen også overholdes i udflyttede produktionsområder.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 17

Forslag til forordning
Artikel 1 – litra a

- a) »EU-erhvervsgren«: samtlige producenter på EU's territorium af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer eller de EU-producenter, hvis samlede produktion af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer udgør hovedparten af EU's totale produktion af de pågældende varera)
- a) »EU-erhvervsgren«: samtlige producenter på EU's territorium af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer eller de EU-producenter, hvis samlede produktion af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer udgør hovedparten af EU's totale produktion af de pågældende varer. **I tilfælde, hvor den tilsvarende eller direkte konkurrerende vare kun er en af flere varer, som fremstilles af de producenter, der udgør EU-erhvervsgrenen, defineres erhvervsgrenen som de konkrete aktiviteter i forbindelse med produktionen af den tilsvarende eller direkte konkurrerende vare**

Ændring 18

Forslag til forordning
Artikel 1 – litra c

- c) »fare for alvorlig skade«: en alvorlig skade, som er af klart overhængende karakter; konstatering af, at der foreligger en fare for alvorlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller en fjern mulighed)
- c) »fare for alvorlig skade«: en alvorlig skade, som er af klart overhængende karakter; konstatering af, at der foreligger en fare for alvorlig skade, skal baseres på **kontrollerbare** kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller en fjern mulighed; **prognoser, skøn og analyser foretaget på baggrund af kriterierne i artikel 4, stk. 5, bør bl.a. tages i betragtning for at konstatere, om der foreligger fare for alvorlig skade**

Ændring 19

Forslag til forordning
Artikel 1 – litra e a (nyt)

- ea) »interesserede parter«: parter, som er berørt af import af den pågældende vare

Ændring 20

Forslag til forordning
Artikel 1 – litra e b (nyt)

- eb) »varer«: produkter, der fremstilles i EU og Republikken Korea. Produkter eller komponenter, der fremstilles i udflyttede produktionsområder, er ikke omfattet. Før anvendelsesområdet også kan udvides til at omfatte varer fra udflyttede produktionsområder, skal denne forordning ændres efter den almindelige lovgivningsprocedure

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 21

Forslag til forordning
Artikel 1 – litra e c (nyt)

ec) »sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage«: faktorer som produktionskapacitet, udnyttelsesgrader, valutapraksis og arbejdsforhold i et tredjeland i forhold til fremstillingen af komponenter og materialer, som udgør en del af den pågældende vare

Ændring 22

Forslag til forordning
Artikel 1 – litra e d (nyt)

ed) »region(er)«: en eller flere EU-medlemsstater.

Ændring 23

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1

1. En beskyttelsesforanstaltning kan indføres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, hvis et produkt med oprindelse i Korea som følge af nedsættelse eller afskaffelse af told importeres til EU i så forhøjede mængder, i absolutte tal eller i forhold til den indenlandske produktion, og under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage alvorlig skade for en EU-erhvervsgren, der producerer **et lignende** eller direkte konkurrerende **produkt**.

1. En beskyttelsesforanstaltning kan indføres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, hvis et produkt **eller en økonomisk aktivitet** med oprindelse i Korea som følge af nedsættelse eller afskaffelse af told importeres til EU i så forhøjede mængder, i absolutte tal eller i forhold til den indenlandske produktion, og under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage alvorlig skade for en EU-erhvervsgren, der producerer **en tilsvarende** eller direkte konkurrerende **vare eller aktivitet**.

Ændring 24

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 a (nyt)

1a. Hvis det især på grundlag af de i artikel 4, stk. 5, omhandlede faktorer konstateres, at betingelserne for at træffe de i artikel 2, stk. 1, fastsatte foranstaltninger er til stede i en eller flere regioner i Unionen, kan Kommissionen efter at have undersøgt alternative løsninger undtagelsesvis tillade tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til denne region eller disse regioner, hvis den finder, at foranstaltninger på dette niveau er mere velegnede end foranstaltninger, der gælder i hele Unionen.

Foranstaltningerne skal være af midlertidig karakter og have mindst mulig forstyrrende indvirkning på det indre markeds funktion. De vedtages i henhold til bestemmelserne i artikel 2, stk. 2.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 25**Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 2 a og b (nye)**

2a. For at sikre en effektiv anvendelse af beskyttelsesforanstaltningerne fremlægger Kommissionen (Eurostat) for Europa-Parlamentet og Rådet en årlig overvågningsrapport med opdaterede statistikker over den import fra Korea, der påvirker følsomme sektorer i EU som følge af aftalen

2b. I tilfælde af at en dokumenteret fare for skade rapporteres til Kommissionen af EU-erhvervsgrænsen, kan Kommissionen overveje at udvide overvågningen for andre berørte sektorer (berørte parter).

Ændring 26**Forslag til forordning
Artikel 2 a (ny)****Artikel 2a****Overvågning**

Kommissionen overvåger udviklingen af import- og eksportstatistikkerne for koreanske produkter samt samarbejder og udveksler regelmæssigt data med medlemsstaterne og EU-erhvervsgrænsen. Kommissionen sikrer, at medlemsstaterne omhyggeligt fremlægger tilstrækkelige statistiske data af god kvalitet.

Kommissionen overvåger nøje Koreas og tredjeparternes statistikker og prognoser for den række produkter, der evt. vil blive påvirket af toldgodtgørelse fra datoen for aftalens ikrafttræden.

Ændring 27**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1**

1. Kommissionen indleder en undersøgelse på **en medlemsstats** foranledning eller på eget initiativ, hvis det er åbenbart for Kommissionen, at der er tilstrækkelige beviser til at berettige en sådan undersøgelse.

1. Kommissionen indleder en undersøgelse på foranledning **af en medlemsstat, Europa-Parlamentet, den nationale rådgivende gruppe, enhver juridisk person eller enhver forening, som ikke er en juridisk person, og som handler på vegne af EU-erhvervsgrænsen og repræsenterer mindst 25 % heraf**, eller på eget initiativ, hvis det er åbenbart for Kommissionen, **at det på baggrund af de faktorer, der fastlægges i artikel 4, stk. 5, vurderes**, at der er tilstrækkelige **umiddelbare** beviser til at berettige en sådan undersøgelse.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 28**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 a (nyt)**

1a. Anmodningen om, at der indledes en undersøgelse, skal indeholde dokumentation for, at betingelserne for at anvende beskyttelsesforanstaltningen, jf. artikel 2, stk. 1, er opfyldt. Anmodningen skal generelt indeholde følgende oplysninger: takten og størrelsen af stigningen i importen af det pågældende produkt absolut og relativt set, den øgede imports andel af det indenlandske marked og niveauændringer for salget, produktionen, produktiviteten, kapacitetsudnyttelsen, driftsresultaterne og beskæftigelsen.

Ændring 29**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 b (nyt)**

1b. Ved anvendelsen af stk. 1 og i fem år efter aftalens ikrafttræden overvåger Kommissionen især de importerede færdigprodukter fra Republikken Korea, hvis øgede import til EU skyldes, at der i stigende grad er anvendt dele eller komponenter i færdigprodukterne, som importeres til Republikken Korea fra tredjelande, som EU ikke har indgået en frihandelsaftale med, og som er omfattet af bestemmelserne om toldgodtgørelse eller toldfritagelse.

Ændring 30**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 2**

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse, hvis der er tendenser i importen fra Republikken Korea, som synes at kræve beskyttelsesforanstaltninger. Meddelelsen skal indeholde de foreliggende beviser baseret på kriterierne i **artikel 4**. Kommissionen videresender meddelelsen til alle medlemsstaterne inden **for** tre arbejdsdage.

2. Medlemsstaterne **eller EU-erhvervsgrenen** giver Kommissionen meddelelse, hvis der er tendenser i importen fra Republikken Korea, som synes at kræve beskyttelsesforanstaltninger. Meddelelsen skal indeholde de foreliggende beviser baseret på kriterierne i **artikel 4, stk. 5**. Kommissionen videresender meddelelsen til alle medlemsstaterne inden tre arbejdsdage, **uploader meddelelsen til den onlineplatform, der fremgår af artikel 9 (onlineplatformen), samt fremsender en uploadmeddelelse til alle medlemsstaterne, EU-erhvervsgrenen og Europa-Parlamentet.**

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 31**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 3**

3. Konsultationen af medlemsstaterne finder sted i det i artikel 10 omhandlede udvalg efter den i artikel 11, stk. 1, omhandlede procedure i løbet af otte arbejdsdage efter Kommissionens videresendelse af meddelelsen **til medlemsstaterne**, jf. stk. 2. Hvis det efter konsultationen står klart, at der er tilstrækkelige beviser til at berettige en procedure, offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Proceduren indledes inden en måned efter, **at Kommissionen modtog den oprindelige meddelelse** fra medlemsstaten.

3. Konsultationen af medlemsstaterne finder sted i det i artikel 10 omhandlede udvalg efter den i artikel 11, stk. 1, omhandlede procedure i løbet af otte arbejdsdage efter Kommissionens videresendelse af meddelelsen, jf. stk. 2. Hvis det efter konsultationen står klart, at der **på baggrund af de faktorer, der fastsættes i artikel 4, stk. 5**, er tilstrækkelige beviser til at berettige en procedure, offentliggør Kommissionen en meddelelse **via online-plattformen og** i *Den Europæiske Unions Tidende*. Proceduren indledes inden en måned efter **anmodning** fra medlemsstaten, **Europa-Parlamentet eller EU-erhvervsgrenen**.

Ændring 32**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 4 a (nyt)**

4a. Dokumentation, der indsamles i forbindelse med iværksættelse af procedurer i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i protokollen vedrørende oprindelsesreglerne i bilaget til aftalen (toldgodtgørelse eller toldfritagelse), kan også anvendes til at iværksætte undersøgelser med henblik på iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger, hvis betingelserne i denne artikel er opfyldt.

Ændring 33**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 1**

1. Efter iværksættelsen af proceduren indleder Kommissionen en undersøgelse.

1. Efter iværksættelsen af proceduren indleder Kommissionen en undersøgelse. **Undersøelsesperioden starter som fastlagt i artikel 4, stk. 3, den dato, hvor afgørelsen om at indlede en undersøgelse offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.**

Ændring 34**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2**

2. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme enhver sådan anmodning. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, **videregiver** Kommissionen **dem til alle medlemsstaterne**, forudsat at de ikke er fortrolige. Er de fortrolige, **sender** Kommissionen et ikke-fortroligt sammendrag.

2. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme enhver sådan anmodning. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat, **Europa-Parlamentet eller EU-erhvervsgrenen** ønske herom, **uploader** Kommissionen **oplysningerne til onlineplatformen**, forudsat at de ikke er fortrolige. Er de fortrolige, **uploader** Kommissionen et ikke-fortroligt sammendrag.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 35

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 3

3. Undersøgelsen skal **så vidt muligt** afsluttes i løbet af **seks måneder. Under særlige og af Kommissionen behørigt begrundede omstændigheder kan denne frist undtagelsesvis forlænges med yderligere tre måneder.**

3. Undersøgelsen skal afsluttes i løbet af **200 dage.**

Ændring 36

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 5

5. I forbindelse med undersøgelsen vurderer Kommissionen alle relevante objektive og kvantificerbare faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrænsens situation, herunder takten og størrelsen af stigningen i importen af den pågældende vare absolut og relativt set, den øgede imports andel af det indenlandske marked og niveauændringer for salget, produktionen, produktiviteten, kapacitetsudnyttelsen, driftsresultaterne og beskæftigelsen.

5. I forbindelse med undersøgelsen vurderer Kommissionen alle relevante objektive og kvantificerbare faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrænsens situation, herunder takten og størrelsen af stigningen i importen af den pågældende vare absolut og relativt set, den øgede imports andel af det indenlandske marked og niveauændringer for salget, produktionen, produktiviteten, kapacitetsudnyttelsen, driftsresultaterne og beskæftigelsen. **Denne liste er ikke udtømmende, og Kommissionen kan ligeledes tage hensyn til andre relevante faktorer i forbindelse med vurderingen af skade, som f.eks. lagerbeholdning, priser, forrentningen af den investerede kapital, pengestrømmen og andre faktorer, som forvolder eller kan have forvoldt alvorlig skade, eller som skaber fare for alvorlig skade. Hvis indholdet fra et tredjeland almindeligvis udgør en betydelig del af produktionsomkostningen for den pågældende vare, evaluerer Kommissionen desuden, i forhold til situationen for EU-erhvervsgrænsen og indvirkningen på produktionskapacitet, udnyttelsesgrader, valutapraksis og arbejdsforhold i de pågældende tredjelands.**

Ændring 37

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 5 a (nyt)

5a. Endvidere vurderer Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen, om Republikken Korea overholder de fastsatte sociale standarder og miljøstandarder i aftalens kapitel 13, og de eventuelle heraf følgende konsekvenser for prisdannelsen samt urimelige konkurrencefordele og således alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for producenter eller enkelte erhvervssektorer i EU.

Ændring 38

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 5 b (nyt)

5b. I forbindelse med undersøgelsen vurderer Kommissionen endvidere, om aftalens bestemmelser vedrørende ikke-toldmæssige handelshindringer overholdes, og eventuel alvorlig skade eller fare for alvorlig skade for producenter eller enkelte erhvervssektorer i EU, der forårsages heraf.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 39**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 6**

6. De berørte parter, som har rettet henvendelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, litra b), har ligesom repræsentanter for Republikken Korea efter skriftlig anmodning adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af EU's eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for deres dossiers samlede fremtræden, de ikke er fortrolige efter betydningen i artikel 9, og Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. De berørte parter, som har rettet henvendelse, kan fremsætte deres bemærkninger til disse oplysninger over for Kommissionen. Der **kan** tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de underbygges med tilstrækkelige beviser.

6. De berørte parter, som har rettet henvendelse i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, litra b), har ligesom repræsentanter for Republikken Korea efter skriftlig anmodning adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af EU's eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for deres dossiers samlede fremtræden, de ikke er fortrolige efter betydningen i artikel 9, og Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. De berørte parter, som har rettet henvendelse, kan fremsætte deres bemærkninger til disse oplysninger over for Kommissionen. Der tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de underbygges med tilstrækkelige beviser.

Ændring 40**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 7**

7. Kommissionen **kan høre** de berørte parter. Disse parter skal høres, hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og hvis de godtgør, at de faktisk vil kunne blive berørt af resultatet af undersøgelse, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

7. Kommissionen **hører** de berørte parter. Disse parter skal høres, hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og hvis de godtgør, at de faktisk vil kunne blive berørt af resultatet af undersøgelse, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

Kommissionen hører disse parter ved flere lejligheder, hvis der foreligger særlige grunde til at høre dem igen.

Ændring 41**Forslag til forordning
Artikel 4 a (ny)****Artikel 4a****Tilsynsforanstaltninger**

1. Såfremt importen af en vare med oprindelse i Republikken Korea udvikler sig på en sådan måde, at en af de situationer, der er beskrevet i artikel 2, kan opstå, kan importen af denne vare underkastes forudgående tilsyn fra EU's side.

2. Afgørelsen om at indføre tilsyn træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 11, stk. 1.

3. Tilsynsforanstaltningernes gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet fastsættes, udløber den ved slutningen af andet halvår efter de første seks måneder efter, at foranstaltningerne blev iværksat.

4. Tilsynsforanstaltninger kan begrænses til en eller flere af regionerne i Unionen.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 42

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 1

1. Der træffes midlertidige beskyttelsesforanstaltninger under kritiske omstændigheder, hvis en forsinkelse kunne forårsage skade, som ville være vanskelig at udbedre, når en foreløbig undersøgelse **har vist**, at der er importeret **klart** større mængder af en vare med oprindelse i Republikken Korea som følge af nedsættelsen eller afskaffelsen af en told i henhold til aftalen, og at de importerede varer forårsager, eller der er fare for, at de forårsager alvorlig skade for den indenlandske industri. Midlertidige foranstaltninger indføres efter den i artikel 11, stk. 1, omhandlede procedure.

1. Der træffes midlertidige beskyttelsesforanstaltninger under kritiske omstændigheder, hvis en forsinkelse kunne forårsage skade, som ville være vanskelig at udbedre, når **der i** en foreløbig undersøgelse **baseret på faktorerne i artikel 4, stk. 5, findes tilstrækkelig bevis for**, at der er importeret større mængder af en vare med oprindelse i Republikken Korea som følge af nedsættelsen eller afskaffelsen af en told i henhold til aftalen, og at de importerede varer forårsager, eller der er fare for, at de forårsager alvorlig skade for den indenlandske industri. Midlertidige foranstaltninger indføres efter den i artikel 11, stk. 1, omhandlede procedure.

Ændring 43

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 2

2. Hvis en medlemsstat anmoder Kommissionen om øjeblikkelig intervention og betingelserne i stk. 1 er opfyldt, træffer Kommissionen afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Hvis en medlemsstat, **Europa-Parlamentet eller EU-erhvervsgruppen** anmoder Kommissionen om øjeblikkelig intervention og betingelserne i stk. 1 er opfyldt, træffer Kommissionen afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. **Undersøgelsesperioden som fastsat i artikel 4, stk. 3, starter den dato, hvor afgørelsen om at træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger træffes.**

Ændring 44

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 4 a (nyt)

4a. **De i denne artikel nævnte foranstaltninger finder anvendelse på alle varer, der overgår til fri omsætning efter foranstaltningernes ikrafttræden. Disse foranstaltninger er dog ikke til hinder for, at varer, der er undervejs til EU, overgår til fri omsætning, hvis det ikke er muligt at ændre deres bestemmelsessted.**

Ændring 45

Forslag til forordning
Artikel 6

Hvis **det anses for unødvendigt at indføre** bilaterale beskyttelsesforanstaltninger, afsluttes undersøgelsen og proceduren efter den i **artikel 11, stk. 2**, omhandlede procedure.

1. Hvis **de** bilaterale beskyttelsesforanstaltninger **ikke opfylder kravene i denne forordning**, afsluttes undersøgelsen og proceduren efter den i **artikel 11, stk. 1**, omhandlede procedure.

2. **Med forbehold af stk. 1 undersøger Kommissionen udkastet til beslutning endnu en gang, hvis Europa-Parlamentet gør indsigelse mod udkastet til beslutning om ikke at pålægge bilaterale beskyttelsesforanstaltninger, fordi denne beslutning ville modarbejde lovgiverens hensigt. Kommissionen kan under hensyntagen til årsagen til indvendingerne og inden for den igangværende procedures tidsramme fremsende et nyt udkast til beslutning til udvalget eller fremlægge et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med traktaten. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet, Rådet og udvalget om, hvad den agter at gøre og begrundelserne herfor.**

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

3. Kommissionen offentliggør en rapport om de resultater og begrundede konklusioner, den når frem til vedrørende alle relevante faktiske og juridiske spørgsmål under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, jf. artikel 9.

Ændring 46

Forslag til forordning Artikel 7

Når kendsgerningerne i sidste ende viser, at betingelserne i artikel 2, stk. 1, er opfyldt, træffes der afgørelse om indførelse af endelige bilaterale beskyttelsesforanstaltninger efter den i **artikel 11, stk. 2**, omhandlede procedure.

Når kendsgerningerne i sidste ende viser, at betingelserne i artikel 2, stk. 1, er opfyldt, træffes der afgørelse om indførelse af endelige bilaterale beskyttelsesforanstaltninger efter den i **artikel 11, stk. 1**, omhandlede procedure.

Kommissionen offentliggør med behørigt hensyn til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, jf. artikel 9, en rapport med sammendrag af de materielle faktorer og betragtninger i forbindelse med afgørelsen.

Ændring 47

Forslag til forordning Artikel 8 – stk. 1 a (nyt)

1a. Beskyttelsesforanstaltningerne forbliver gyldige i en eventuel forlængelsesperiode, indtil resultatet af undersøgelsen foreligger.

Ændring 48

Forslag til forordning Artikel 9 – stk. 1 a (nyt)

1a. Kommissionen sikrer, at alle data og statistikker, der er nødvendige for undersøgelsen, er tilgængelige, forståelige, gennemsigtige og kontrollerbare. Kommissionen forpligter sig til, så snart de tekniske forudsætninger er til stede, at oprette en onlineportal inden for sin egen forvaltning, der er beskyttet med password, og gennem hvilken alle relevante oplysninger, der ikke er fortrolige i medfør af denne artikel, videregives. Medlemsstaterne, den registrerede EU-erhvervsgruppen, den nationale rådgivende gruppe og Europa-Parlamentet skal efter anmodning have adgang til denne onlineportal. Oplysningerne omfatter statistiske oplysninger, som er relevante for afgørelsen om, hvorvidt dokumentationen opfylder kravene i artikel 2, stk. 1, samt alle yderligere relevante oplysninger i forbindelse med en undersøgelse.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

De oplysninger, der modtages via denne onlineportal, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet. Oplysninger modtaget i medfør af denne forordning, som er af fortrolig karakter eller er meddelt fortroligt, må ikke videregives, medmindre den, der har afgivet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

Ændring 49**Forslag til forordning
Artikel 10**

Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 om den fælles importordning. **Artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 finder tilsvarende anvendelse.**

Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 om den fælles importordning.

Ændring 50**Forslag til forordning
Artikel 10 a (ny)****Artikel 10a****Rapport**

1. Kommissionen offentliggør en årlig rapport om anvendelsen og gennemførelsen af aftalen. Rapporten indeholder oplysninger om de aktiviteter, der er gennemført af de forskellige organer, som har ansvaret for at overvåge gennemførelsen af aftalen og overholdelsen af forpligtelserne i henhold til aftalen, herunder forpligtelser i forbindelse med handelshindringer.

2. En særlig del af rapporten vedrører overholdelsen af forpligtelser i kapitel 13 i aftalen samt aktiviteter, der gennemføres af den nationale rådgivende gruppe og civilsamfundsforummet.

3. Rapporten indeholder desuden et sammendrag af statistikkerne og tendensen i handelen med Korea. Resultaterne af overvågningen af toldgodtgørelsen nævnes særskilt.

4. Europa-Parlamentet eller Rådet kan inden for en måned indkalde Kommissionen til et ad hoc-møde i det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet eller Rådet, hvor Kommissionen fremlægger og redegør for alle punkter vedrørende aftalens gennemførelse.

Ændring 51**Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 2**

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

udgår

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 52

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 3

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på én måned. udgår

Ændring 53

Forslag til forordning
Artikel 11 a (ny)

Artikel 11a

Rapportering

1. Kommissionen offentliggør en årlig rapport om, hvordan beskyttelsesklausulen skal anvendes og fungere. Rapporten omfatter et sammendrag af anmodningerne om at indlede procedurer, undersøgelser og resultaterne heraf, afslutning af undersøgelser og procedurer uden foranstaltninger, indførelse af midlertidige eller endelige beskyttelsesforanstaltninger samt begrundelse for alle afgørelser om disse problemer ledsaget af et sammendrag af de relevante oplysninger og fakta.

2. Rapporten indeholder desuden et sammendrag af statistikkerne og en beskrivelse af udviklingen i handelen med Korea. Resultaterne af overvågningen af toldgodtgørelser nævnes specifikt.

3. Europa-Parlamentet eller Rådet kan inden en måned indkalde Kommissionen til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets eller Rådets kompetente udvalg, så de kan fremlægge og gøre rede for eventuelle problemer i forbindelse med anvendelsen af beskyttelsesklausulen, toldgodtgørelserne eller frihandelsaftalen generelt.

Ændring 54

Forslag til forordning
Artikel 11 b (ny)

Artikel 11b

Procedure ved anvendelse af artikel 14 i protokollen om oprindelsesbestemmelser

1. Ved anvendelse af artikel 14 (toldgodtgørelse eller fritagelse) i protokollen om oprindelsesbestemmelser skal Kommissionen føre nøje tilsyn med de relevante import- og eksportstatistikkers udvikling, både med hensyn til værdi og i relevant omfang til mængder, og med jævne mellemrum udveksle disse oplysninger med Europa-Parlamentet, Rådet og de berørte industrier i EU samt oplyse disse om sine resultater. Tilsynet indledes ved den foreløbige ikrafttrædelse af aftalen, og meddelelsen af oplysninger sker hver anden måned.

Tirsdag den 7. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ud over toldpositionerne i artikel 14, stk. 1, i protokollen om oprindelsesbestemmelser, udarbejder Kommissionen i samarbejde med EU-erhvervsgruppen en liste over centrale toldpositioner, som ikke er specifikke for køretøjer, men vigtige for bilproduktionen og andre relevante sektorer. Der foretages en særlig overvågning som anført i artikel 14, stk. 1, i protokollen om oprindelsesbestemmelser.

2. Kommissionen undersøger på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ umiddelbart, hvorvidt betingelserne for påberåbelse af artikel 14 i protokollen om oprindelsesbestemmelser er overholdt, og rapporterer resultaterne for en anmodning inden 10 arbejdsdage. Efter høringer inden for rammerne af det særlige udvalg, som artikel 207, stk. 3, afsnit 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde henviser til, anmoder Kommissionen om høringer med Korea, når betingelserne i artikel 14 i protokollen om oprindelsesbestemmelser er overholdt. Kommissionen betragter bl.a. betingelserne som opfyldt, når tærsklerne i stk. 3 er nået.

3. En forskel på 10 procentpoint betragtes som »betydelig« for anvendelsen af artikel 14, stk. 2.1, litra a), i protokollen om oprindelsesbestemmelser ved vurdering af den øgede import af dele eller komponenter til Korea sammenlignet med den øgede eksport af færdige produkter fra Korea til EU. En stigning på 10 % betragtes som »betydelig« for anvendelsen af artikel 14, stk. 2.1, litra b), i protokollen om oprindelsesbestemmelser ved vurdering af stigningen i eksport af færdige produkter fra Korea til EU i absolutte tal eller i forhold til den indenlandske produktion. Stigninger under disse tærskler kan også betragtes som »betydelige« på et individuelt grundlag.

Onsdag den 8. september 2010

Beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål ***II

P7_TA(2010)0308

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. september 2010 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (06106/1/2010 - C7-0147/2010 - 2008/0211(COD))

(2011/C 308 E/27)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (06106/1/2010 – C7-0147/2010),
  - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0543),
  - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0391/2008),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
  - der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
  - der henviser til udtalelse af 13. maj 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 70 og 72,
  - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0230/2010),
1. godkender Rådets holdning;
  2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
  3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 170.

⁽²⁾ EUT C 277 af 17.11.2009, s. 51.

Onsdag den 8. september 2010

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

P7_TA(2010)0309

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. september 2010 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020 (KOM(2010)0193 - C7-0111/2010 - 2010/0115(NLE))

(2011/C 308 E/28)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0193),
  - der henviser til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0111/2010),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0235/2010),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. gentager sin mangeårige opfordring til Kommissionen og Rådet om, at Europa-Parlamentet sikres den nødvendige tid, og under alle omstændigheder mindst fem måneder, til at udøve sin rådgivende funktion i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i forbindelse med revideringen af retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker;
  6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til afgørelse
Betragtning 1 a (ny)

(1a) I henhold til artikel 157, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedtager Europa-Parlamentet og Rådet foranstaltninger, der skal sikre anvendelsen af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, herunder princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2**Forslag til afgørelse
Betragtning 2**

(2) Det foreskrives i artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse og sikrer samordning mellem medlemsstaternes sociale politikker. Det foreskrives i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af passende social beskyttelse og bekæmpelse af social udstødelse.

(2) Det foreskrives i artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen **bestræber sig på at nå fuld beskæftigelse og sociale fremskridt**, bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse og sikrer samordning mellem medlemsstaternes sociale politikker. Det foreskrives i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme **af et højt beskæftigelsesniveau, sikring** af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse **samt et højt niveau for uddannelse**.

Ændring 3**Forslag til afgørelse
Betragtning 2 a (ny)**

(2a) Det foreskrives i artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Unionen i alle sine aktiviteter tilstræber at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. I henhold til artikel 10 i samme traktat tilstræber Unionen ved udformningen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter at bekæmpe enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. I artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fastslås det, at det europæiske samfund er præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd.

Ændring 4**Forslag til afgørelse
Betragtning 4**

(4) Lissabonstrategien, der blev iværksat i 2000, var baseret på en erkendelse af, at EU havde behov for at øge sin produktivitet og konkurrenceevne og samtidig styrke den sociale samhørighed i betragtning af den globale konkurrence, teknologiske ændringer og en aldrende befolkning. Lissabonstrategien blev relanceret i 2005 efter en midtvejsrapport, som førte til større fokus på vækst og flere og bedre job.

(4) Lissabonstrategien, der blev iværksat i 2000, var baseret på en erkendelse af, at EU havde behov for at øge sin **videnbaserede** produktivitet og konkurrenceevne **og genskabe betingelserne for fuld beskæftigelse** og samtidig styrke den sociale **og regionale** samhørighed i betragtning af den globale konkurrence, teknologiske ændringer og en aldrende befolkning. Lissabonstrategien blev relanceret i 2005 efter en midtvejsrapport, som førte til større fokus på vækst og flere og bedre job.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5

Forslag til afgørelse
Betragtning 5

(5) Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse **bidrog til at skabe større konsensus om** det overordnede mål for EU's politikker på det økonomiske og beskæftigelsesmæssige område. Inden for rammerne af denne strategi blev både de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjerne vedtaget af Rådet i 2005 og revideret i 2008. De 24 retningslinjer udgjorde grundlaget for de nationale reformprogrammer og fastlagde de vigtigste makroøkonomiske, mikroøkonomiske og arbejdsmarkedsrelaterede prioriteter for EU generelt. Erfaringen viser imidlertid, at retningslinjerne ikke fastsatte tilstrækkelig **klare prioriteter**, og at forbindelsen mellem dem kunne have været stærkere. **Det begrænsede deres virkning på den nationale politikformulering.**

(5) Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse **burde have bidraget til at videreføre** det overordnede mål for EU's politikker på det økonomiske og beskæftigelsesmæssige område. Inden for rammerne af denne strategi blev både de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjerne vedtaget af Rådet i 2005 og revideret i 2008. De 24 retningslinjer udgjorde grundlaget for de nationale reformprogrammer og fastlagde de vigtigste makroøkonomiske, mikroøkonomiske og arbejdsmarkedsrelaterede prioriteter for EU generelt. Erfaringen viser imidlertid, at retningslinjerne ikke fastsatte tilstrækkelig **bindende mål for den sociale, politiske og kulturelle deltagelse af alle borgere i Den Europæiske Union og for en bæredygtig økonomi**, og disse prioriteter burde have været **forbundet stærkere indbyrdes. Sluttelig lykkedes det ikke at opfylde de grundlæggende mål med strategien, fordi medlemsstaterne heller ikke tog ansvar for disse retningslinjer.**

Ændring 6

Forslag til afgørelse
Betragtning 5 a (ny)

(5a) **Ud over nye lovgivningsmæssige initiativer i EU med socialt fokus bør Den Europæiske Union i betydelig grad forbedre sine eksisterende politikker og gennemførelsen heraf.**

Ændring 7

Forslag til afgørelse
Betragtning 6

(6) Den finansielle og økonomiske krise, der startede i 2008, førte til et betydeligt fald i antallet af arbejdspladser og potentielt output og har ført til en dramatisk forværring af de offentlige finanser. Den europæiske økonomiske genopretningsplan har imidlertid hjulpet medlemsstaterne med at tackle krisen, navnlig gennem en samordnet finanspolitisk stimulering **med euroen som garant for makroøkonomisk stabilitet**. Krisen **viste** således, at samordningen af de økonomiske politikker på EU-niveau kan give væsentlige resultater, hvis den styrkes og gøres effektiv. Krisen understregede også den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder.

(6) Den finansielle og økonomiske krise, der startede i 2008, førte til et betydeligt fald i antallet af arbejdspladser og potentielt output og har ført til en dramatisk forværring af de offentlige finanser. Den europæiske økonomiske genopretningsplan har imidlertid hjulpet medlemsstaterne med at tackle krisen, navnlig gennem en samordnet finanspolitisk stimulering. Krisen, **der stadig er under udvikling, påviser, at der ikke findes funktionelle mekanismer, der kunne have sikret en hurtigere reaktion på krisetegnene, og således viser den**, at samordningen af de økonomiske politikker på EU-niveau kan give væsentlige resultater, hvis den styrkes og gøres effektiv, **samtidig med at nærhedsprincippet overholdes**. Krisen **understreger** også den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder, **hvilket peger på, at den fulde udnyttelse af det indre markeds potentiale er en af de vigtigste måder at øge Europas konkurrenceevne på, og desuden nødvendiggør en omfattende evaluering af de mekanismer, der fortsat har til formål at opnå de beskæftigelsesmæssige og sociale mål.**

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 8
Forslag til afgørelse
Betragtning 7

(7) Kommissionen foreslog at udarbejde en ny strategi for det næste årti, Europa 2020-strategien, for at sætte EU i stand til at komme stærkere ud af krisen og vende økonomien mod **intelligent**, bæredygtig og inklusiv vækst. **Fem** overordnede mål, der er nævnt i de relevante retningslinjer, udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes og EU's indsats. Medlemsstaterne bør **anstreng sig for** at opfylde de nationale mål og fjerne de **flaskehalse**, der hæmmer væksten.

(7) Kommissionen foreslog at udarbejde en ny strategi for det næste årti, Europa 2020-strategien, for at sætte EU i stand til at komme stærkere ud af krisen **og ligeledes reagere mere effektivt på fremtidige omvæltninger og kriser** og vende økonomien mod **holdbar, økologisk og økonomisk** bæredygtig og inklusiv vækst **ledsaget af høje beskæftigelses- og produktivitetsniveauer og et højt niveau af social samhørighed**. **En række** overordnede mål, der er nævnt i de relevante retningslinjer, udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes og EU's indsats. Medlemsstaterne bør **forpligte sig til** at opfylde de nationale mål. **De bør koncentrere sig om at øge beskæftigelsen** og fjerne de **faktorer**, der hæmmer væksten, **og som er en følge af lovgivning, bureaukrati og forkert national tildeling af ressourcer**.

Ændring 9
Forslag til afgørelse
Betragtning 8

(8) Som led i en samlet exitstrategi bør medlemsstaterne gennemføre **ambitiøse** reformer **for at sikre** makroøkonomisk stabilitet og holdbare offentlige finanser, **forbedre** konkurrenceevnen og **nedbringe** makroøkonomiske ubalancer og **styrke** arbejdsmarkedets effektivitet. Afviklingen af de finanspolitiske incitamenter bør gennemføres og samordnes inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten.

(8) Som led i en samlet exitstrategi **og en strategi, der tager sigte på at skabe betingelser for vækst**, bør medlemsstaterne gennemføre **og videreføre strukturelle reformer, der er rettet mod sikring af** makroøkonomisk stabilitet, **fremme af flere og bedre job** og holdbare offentlige finanser, **forbedring af** konkurrenceevnen **og produktiviteten** og **nedbringelse af** makroøkonomiske ubalancer, **stærkelse af den sociale samhørighed, bekæmpelse af fattigdom** og **stærkelse af** arbejdsmarkedets effektivitet. **Den gradvise afvikling** af de finanspolitiske incitamenter, **der skal påbegyndes, så snart det økonomiske opsving er sikret**, bør gennemføres og samordnes **bl.a.** inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten. **For reelt at nå målsætningerne om bæredygtig økonomisk og social samhørighed bør de omfattende makroøkonomiske ubalancer og ulighederne mellem medlemsstaterne udlignes**.

Ændring 10
Forslag til afgørelse
Betragtning 8 a (ny)

(8a) **Europa 2020 bør være en strategi, der prioriterer mennesker og miljøbeskyttelse, bringer os ud af den økonomiske krise, forhindrer et nyt socialt og økonomisk sammenbrud, er tæt koordineret med struktur- og samhørighedspolitikken og styrker vores økonomier på mellemlang og lang sigt samt imødegår de udfordringer på arbejdsmarkedet, som opstår på grund af et aldrende samfund.**

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 11
Forslag til afgørelse
Betragtning 9

(9) Inden for rammerne af Europa 2020-strategien bør medlemsstaterne gennemføre reformer, der tager sigte på »intelligent vækst«, dvs. vækst drevet frem af viden og innovation. Reformen bør tage sigte på at forbedre kvaliteten af uddannelse, sikre adgang for alle og styrke forskningens og erhvervslivets konkurrencedygtighed for at fremme innovation og vidensoverførsel i hele EU. Medlemsstaterne bør opmuntre iværksættervirksomhed og bidrage til at omdanne kreative idéer til innovative produkter, tjenester og processer, der kan skabe vækst, kvalitetsjob, geografisk, økonomisk og social samhørighed og mere effektivt takle de europæiske og globale samfundsmæssige udfordringer. I den forbindelse er det vigtigt fuldt ud at udnytte informations- og kommunikationsteknologier.

(9) Inden for rammerne af Europa 2020-strategien bør medlemsstaterne gennemføre reformer, der tager sigte på »intelligent vækst«, dvs. vækst drevet frem af viden og innovation. Reformen bør tage sigte på at forbedre kvaliteten af uddannelse, sikre adgang for alle, **forhindre skole- og uddannelsesfrafald, fastslå den enkeltes ret til livslang læring og dermed muliggøre udviklingen, anerkendelsen og attesteringen af færdigheder** og styrke forskningens og erhvervslivets konkurrencedygtighed for at fremme innovation og vidensoverførsel i hele **Den Europæiske Union, så regionale uligheder udlignes og hjerneflugt undgås**. Medlemsstaterne bør opmuntre iværksættervirksomhed, **oprettelsen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er)** og bidrage til at omdanne kreative idéer til innovative produkter, **innovative og socialt værdifulde** tjenester og processer, der kan skabe vækst, **bæredygtige** kvalitetsjob, geografisk, økonomisk og social samhørighed og mere effektivt takle de europæiske og globale samfundsmæssige udfordringer. I den forbindelse er det vigtigt fuldt ud at udnytte informations- og kommunikationsteknologier.

Ændring 12
Forslag til afgørelse
Betragtning 9 a (ny)

(9a) *Medlemsstaterne bør med henblik på at fremme den økonomiske vækst bekæmpe foranstaltninger, der bremser denne vækst, f.eks. den bureaukratiske byrde, uforholdsmæssig regulering og standarder, høje afgifter og protektionistiske tendenser.*

Ændring 13
Forslag til afgørelse
Betragtning 9 b (ny)

(9b) *Opnåelsen af et solidt og effektivt indre marked er et nøgleelement for at sikre EU's overordnede makroøkonomiske resultater; det er af afgørende betydning for økonomiens og den monetære unions soliditet at skabe økonomiske fordele, genskabe vækst og skabe nye jobmuligheder.*

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 60**Forslag til afgørelse
Betragtning 9 c (ny)**

(9c) *Medlemsstaterne bør i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af deres nationale reformprogrammer, der tager hensyn til retningslinjerne i bilaget, sikre en effektiv forvaltning af beskæftigelsespolitikker og sociale politikker. Aktører, herunder på regionalt og lokalt niveau samt aktører, der påvirkes af de forskellige aspekter af EU 2020-strategien, parlamentariske organer og arbejdsmarkedets parter inddrages snævert i hele processen med udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af disse programmer, herunder i fastlæggelsen af mål og indikatorer. Medlemsstaterne bør nøje overvåge de beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser af de reformer, der gennemføres under deres respektive nationale reformprogrammer.*

Ændring 14**Forslag til afgørelse
Betragtning 10**

(10) Medlemsstaterne bør også gennem deres reformprogrammer sikre »bæredygtig vækst«. Bæredygtig vækst indebærer en ressourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, en rimelig fordeling af udgifter og goder og udnyttelse af EU's førende rolle i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier, herunder grønne teknologier. Medlemsstaterne bør gennemføre de nødvendige reformer for at nedbringe drivhusgasemissioner og sikre en effektiv ressourcenyttelse. De bør også forbedre erhvervslivets rammer, stimulere skabelse af **grønne** job og modernisere deres industrigrundlag.

(10) Medlemsstaterne bør også gennem deres reformprogrammer **og med udgangspunkt i anstændige job** sikre »bæredygtig vækst«. Bæredygtig vækst indebærer en ressourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, en rimelig fordeling af udgifter og goder **med tilstrækkelige midler til at kunne gennemføre omstruktureringen** og udnyttelse af EU's førende rolle i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier, herunder **især grønne teknologier, og dermed skabe flere job. Disse teknologier bør så vidt muligt gøres tilgængelige for alle virksomheder, herunder mikrovirksomheder og SMV'er.** Medlemsstaterne bør gennemføre de nødvendige reformer for at nedbringe drivhusgasemissioner og sikre en effektiv ressourcenyttelse. De bør også forbedre erhvervslivets rammer, stimulere skabelse af **bæredygtige job i den nye og den gamle økonomi, herunder gennem uddannelsesstilbud og udvikling af de kvalifikationer, der er behov for i disse job,** og modernisere deres industrigrundlag, **navnlige inden for produktomstilling.**

Ændring 15**Forslag til afgørelse
Betragtning 11**

(11) Endelig bør medlemsstaternes reformprogrammer også tage sigte på »inklusive vækst«. Inklusive vækst indebærer opbygning af et sammenhængende samfund, hvor borgerne har mulighed for at foregribe og håndtere forandringer og dermed deltage aktivt i samfundet og økonomien. Medlemsstaternes reformer bør derfor sikre adgang og muligheder for alle i hele livscyklussen og på den måde nedbringe fattigdom og social udelukkelse ved at fjerne hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for kvinder, ældre arbejdstagere, unge, **handikappede og** lovlige indvandrere. **De** bør også sikre, at den økonomiske vækst gavner alle borgere og alle regioner. Kernen i

(11) Endelig bør medlemsstaternes reformprogrammer også tage sigte på »inklusive vækst«. Inklusive vækst indebærer opbygning af et sammenhængende samfund, hvor borgerne har mulighed for at foregribe og håndtere forandringer, **navnlige forandringer i forbindelse med indførelse af nye teknologier, automatisering og computerrevolutionen,** og dermed deltage aktivt i samfundet og økonomien. Medlemsstaternes reformer bør derfor sikre adgang og muligheder for alle i hele livscyklussen og på den måde nedbringe fattigdom og social udelukkelse ved at fjerne hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for kvinder, ældre arbejdstagere, unge, **plejere,**

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

medlemsstaternes reformprogrammer bør derfor være at sikre effektive arbejdsmarkeder ved at investere i vellykkede overgange, **udvikle de nødvendige** færdigheder, øge jobkvaliteten og bekæmpe segmentering, strukturel arbejdsløshed og inaktivitet, samtidig med at der sikres en passende og holdbar social beskyttelse og aktiv inklusion for at reducere fattigdom.

ÆNDRING

*handicappede, ufaglærte arbejdstagere, mindretal, navnlig romaerne, lovlige indvandrere og for de personer, der ikke har mulighed for at deltage i arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne bør gennem iværksættelse af passende foranstaltninger også sikre, at den økonomiske vækst gavner alle borgere og alle regioner. Kernen i medlemsstaternes reformprogrammer bør derfor være at sikre effektive arbejdsmarkeder ved at investere i vellykkede overgange, **uddannelsessystemer og udviklingen af** færdigheder, **der modsvarer arbejdsmarkedets behov**, øge jobkvaliteten **og ligestillingen mellem kønnene** og bekæmpe segmentering **ved at garantere arbejdstagernes sikkerhed i forbindelse med alle former for beskæftigelse, forskelsbehandling**, strukturel arbejdsløshed, **navnlig ungearbejdsløshed**, og inaktivitet, samtidig med at der sikres en passende og holdbar social beskyttelse og aktiv inklusion for at reducere fattigdom.*

Ændring 16

Forslag til afgørelse
Betragtning 11 a (ny)

(11a) I forbindelse med målet om »inklusiv vækst« bør medlemsstaterne på Kommissionens initiativ fastsætte en passende lovgivningsmæssig ramme for de nye former for arbejde. En sådan ramme bør både sikre fleksible beskæftigelsesformer, idet en segmentering af arbejdsmarkedet forhindres, og sikre omfattende beskyttelse af de individuelle og kollektive arbejdstagerrettigheder, herunder muligheder for at forene arbejde og privatliv, samt passende social sikkerhed for arbejdstagerne.

Ændring 61

Forslag til afgørelse
Betragtning 11 b (ny)

(11b) Medlemsstaternes reformprogrammer bør sigte mod skabelse af beskæftigelsesfremmende vækst baseret på anstændigt arbejde, som fremmes af ILO, og »godt arbejde«, som bør lægge til grund for jobskabelsen og integrationen på arbejdsmarkedet. Inden for denne ramme garanteres og styrkes ligebehandling og lige løn for det samme arbejde på samme arbejdsplads, som det fastslås i artikel 18 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Der bør desuden rettes særlig opmærksomhed mod bekæmpelse af fattigdom blandt det stigende antal arbejdende fattige samt bekæmpelse af fattigdom blandt børn.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 17
Forslag til afgørelse
Betragtning 12

(12) EU's og medlemsstaternes strukturreformer kan bidrage effektivt til vækst og **beskæftigelse**, hvis de fremmer EU's konkurrenceevne i den globale økonomi, åbner nye muligheder for EU's eksportindustri og giver konkurrencedygtig adgang til vital import. Der bør derfor tages højde for, hvordan reformerne påvirker den eksterne konkurrenceevne, så det sikres, at de fremmer **EU's** vækst og deltagelse på åbne og fair markeder i hele verden.

(12) EU's og medlemsstaternes strukturreformer kan bidrage effektivt til **kvalitativ** vækst og **bæredygtige kvalitetsjob**, hvis de **reagerer hensigtsmæssigt på den vedvarende økonomiske og finansielle krise og dermed** fremmer EU's konkurrenceevne i den globale økonomi, åbner nye muligheder for EU's eksportindustri og giver konkurrencedygtig adgang til vital import. Der bør derfor tages højde for, hvordan reformerne påvirker den eksterne konkurrenceevne, så det sikres, at de fremmer vækst **i Den Europæiske Union** og deltagelse på åbne og fair markeder i hele verden, **idet EU træffer foranstaltninger med henblik på en omfattende global overvågning af aktører, der har stor betydning for beskæftigelsen, arbejdskraftens mobilitet og sociale finansielle produkter såsom pensioner.**

Ændring 18
Forslag til afgørelse
Betragtning 13

(13) Europa 2020-strategien skal baseres på en række integrerede politikker, som medlemsstaterne bør gennemføre **fuldt ud og i samme tempo** for at opnå positive afsmittende virkninger af samordnede strukturreformer.

(13) Europa 2020-strategien skal baseres på en række integrerede politikker, som medlemsstaterne bør gennemføre **på effektiv vis under hensyntagen til de nationale vilkår og den enkelte medlemsstats særlige vanskeligheder** for at opnå positive afsmittende virkninger af samordnede strukturreformer. **Det bør sikres, at der er sammenhæng mellem de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer på det økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale område.**

Ændring 19
Forslag til afgørelse
Betragtning 13 a (ny)

(13a) **At skabe betingelser for at kvinder og piger går ind i sektorer, hvor kvinder er kraftigt underrepræsenterede, og at bekæmpe de stereotyper, som stadig dominerer disse erhverv, er særdeles vigtigt for at sikre både ligestilling mellem kønnene og udbud af arbejdskraft. Alle politikker og foranstaltninger inden for rammerne af Europa 2020-strategien bør derfor kraftigt fremme lige muligheder og ligestilling mellem kønnene og ligestillingsaspektet bør være integreret deri. Dertil hører initiativer, der tager sigte på at styrke kvinders rettigheder og bekæmpe forskelsbehandling af kvinder. Sociale sikringsystemer bør revideres med henblik på at afskaffe elementer, der skaber ulighed mellem kønnene. Arbejdsvilkårene bør forbedres i sektorer med overrepræsentation af kvinder. Man bør tage fat på problemet med ufrivillig deltidbeskæftigelse. Man bør styrke lighed mellem kønnene inden for faglig og almen uddannelse. Inden år 2020 bør den kønsrelaterede lønforskel bringes ned på 0-5 %. En øget indsats for at stille tilgængelige, overkommelige og fleksible pasningsfaciliteter af høj kvalitet, især børnepasningsfaciliteter, til rådighed for alle er en vigtig måde at lette og fremme processen mod ligestilling mellem kønnene på.**

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 20

Forslag til afgørelse
Betragtning 13 b (ny)

(13b) Medlemsstaterne bør tage hensyn til Europa 2020-strategien, og navnlig dens beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter, når de planlægger og gennemfører EU-støtte, herunder fra Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden. Vigtigheden heraf understreges af behovet for mere udbredt anvendelse af synergiene og komplementariteterne i de forskellige tilgængelige finansielle instrumenter med henblik på at opfylde Europa 2020-strategien for intelligent, inklusiv og grøn vækst samt at yde mere effektiv støtte til de dårligst stillede mikroregioner og de mest sårbare grupper, der står over for komplekse, flerdimensionelle vanskeligheder. Anvendelsen af EU-støtte skal reducere mængden af bureaukratiske hindringer og gøre det lettere at træffe langsigtede foranstaltninger.

Ændring 62

Forslag til afgørelse
Betragtning 13 c (ny)

(13c) Ved at bygge videre på samhørighedspolitikens betydning i forbindelse med fremme af beskæftigelse og social integration, støtte til regionernes overvindelse af sociale og økonomiske vanskeligheder og mindskelse af forskelle samt hensyntagen til regionale særpræg bør medlemsstaterne samarbejde med henblik på at tilrettelægge, supplere, koordinere og justere deres nationale mål på internt plan og mellem hinanden, således at ubalancerne i den økonomiske udvikling mellem regionerne mindskes.

Ændring 21

Forslag til afgørelse
Betragtning 14

(14) Disse retningslinjer er rettet til medlemsstaterne, men Europa 2020-strategien bør gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder i tæt samarbejde med parlamenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, både hvad angår udarbejdelsen af nationale reformprogrammer, gennemførelsen og den overordnede kommunikation om strategien.

(14) Disse retningslinjer er rettet til medlemsstaterne, men Europa 2020-strategien bør gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder i tæt samarbejde med parlamenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, både hvad angår udarbejdelsen af nationale reformprogrammer, gennemførelsen **af dem** og den overordnede kommunikation om strategien, **da sociale politikker skal passe til lokale forhold og præferencer.**

Ændring 22

Forslag til afgørelse
Betragtning 14 a (ny)

(14a) Den åbne koordinationsmetode skal forbedres for at sikre, at retningslinjerne for beskæftigelsespolitik gennemføres i medlemsstaterne, da dens effekt i medlemsstaterne er for lille.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 23**Forslag til afgørelse
Betragtning 15**

(15) Europa 2020-strategien er baseret på et *mindre* sæt integrerede retningslinjer, der erstatter de tidligere 24 retningslinjer, og omhandler beskæftigelse og overordnede økonomiske politikker på sammenhængende vis. Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, der er vedlagt som bilag til denne afgørelse, hænger nøje sammen med retningslinjerne for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er vedlagt som bilag til Rådets henstilling [...] af [...]. Sammen udgør de »De integrerede retningslinjer for Europa 2020«.

(15) Europa 2020-strategien er baseret på et sæt integrerede retningslinjer, der erstatter de tidligere 24 retningslinjer, og omhandler beskæftigelse, **konsolidering af social samhørighed** og overordnede økonomiske politikker på sammenhængende vis. Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, der er vedlagt som bilag til denne afgørelse, hænger nøje sammen med retningslinjerne for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er vedlagt som bilag til Rådets henstilling 2010/.../EU af [...]. Sammen udgør de »De integrerede retningslinjer for Europa 2020«.

Ændring 24**Forslag til afgørelse
Betragtning 16**

(16) Disse nye integrerede retningslinjer afspejler konklusionerne fra Det Europæiske Råd. De giver præcis vejledning til medlemsstaterne om fastsættelse af deres nationale reformprogrammer og gennemførelse af reformer under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed og i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten. Disse retningslinjer vil danne grundlag for alle landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne. De vil også danne udgangspunkt for udarbejdelsen af den fælles rapport om beskæftigelsen, som Rådet og Kommissionen fremlægger for Det Europæiske Råd en gang om året.

(16) Disse nye integrerede retningslinjer afspejler konklusionerne fra Det Europæiske Råd. De giver præcis vejledning til medlemsstaterne om fastsættelse af deres nationale reformprogrammer og gennemførelse af reformer under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed og i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten. Disse retningslinjer vil danne grundlag for alle landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne **under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters forskellige udgangspunkter**. De vil også danne udgangspunkt for udarbejdelsen af den fælles rapport om beskæftigelsen, som Rådet og Kommissionen fremlægger for Det Europæiske Råd en gang om året.

Ændring 63**Forslag til afgørelse
Betragtning 16 a (ny)**

(16a) *De overordnede formål, som er anført under de relevante retningslinjer, bør fungere vejledende for medlemsstaterne i forbindelse med fastsættelsen af deres egne nationale mål og delmål, idet der rettes særlig opmærksomhed mod at øge beskæftigelsen og reducere arbejdsløsheden blandt de mest sårbare grupper, herunder de unge, højne uddannelsesniveaue, nedbringe skolefrafaldet og løfte folk ud af fattigdom. Fremskridt i retning af virkeliggørelsen af målene og delmålene bør overvåges nøje og evalueres i forhold til målene i Europa 2020-strategien, og i påkommende tilfælde skal der fastsættes ændrede eller yderligere mål og delmål i forbindelse med gennemgangen af beskæftigelsesretningslinjerne.*

Ændring 25**Forslag til afgørelse
Betragtning 17**

(17) *Selv om der skal udarbejdes retningslinjer hvert år, bør de i vidt omfang være stabile indtil 2014, således at der kan fokuseres på gennemførelsen -*

(17) *Disse retningslinjer bør i vidt omfang være stabile indtil 2020, således at man kan kontrollere, hvorvidt de deri fastlagte mål er blevet opfyldt. Der bør gennemføres en evaluering af de opfyldte mål hvert tredje år.*

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 26

Forslag til afgørelse
Betragtning 17 a (ny)

(17a) I mellemtiden vurderes de trufne foranstaltninger og resultaterne heraf på videnskabelig vis, og der gennemføres en kritisk evaluering heraf.

Ændring 27

Forslag til afgørelse
Artikel 2

Retningslinjerne i bilaget **tages i betragtning** i medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, **som der rapporteres om i de nationale reformprogrammer. Medlemsstaterne skal udarbejde** reformprogrammer, der er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i »**De integrerede retningslinjer for Europa 2020**«.

Retningslinjerne i bilaget **og de nationale reformprogrammer gennemføres** i medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. **Den beskæftigelsesmæssige og sociale indvirkning af de nationale reformprogrammer, der er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i disse retningslinjer, skal overvåges nøje.**

Ændring 28

Forslag til afgørelse
Artikel 2a (ny)

Artikel 2a

Medlemsstaterne sikrer i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af deres nationale reformprogrammer, der tager hensyn til retningslinjerne i bilaget, en effektiv forvaltning af beskæftigelsespolitikker og sociale politikker. Aktører, herunder på regionalt og lokalt niveau samt aktører, der påvirkes af de forskellige aspekter af Europa 2020-strategien, parlamentariske organer og arbejdsmarkedets parter inddrages nøje i hele processen med udformningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af disse programmer, herunder i fastlæggelsen af mål og indikatorer.

EU's overordnede mål, som er fastsat i bilaget, suppleres af passende delmål og indikatorer, herunder output- og resultatindikatorer, samt af nationale mål, indikatorer og resultattavler. Medlemsstaterne tager hensyn til disse mål og indikatorer samt retningslinjerne og alle landespecifikke henstillinger, som Rådet retter til medlemsstaterne.

Medlemsstaterne overvåger nøje de beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser af reformer, der gennemføres under deres respektive nationale reformprogrammer.

Når medlemsstaterne rapporterer om anvendelsen af retningslinjerne i bilaget, følger de den struktur, der vedtages på EU-plan, og medtager de samme elementer med henblik på at sikre klarhed, gennemsigtighed og sammenlignelighed mellem medlemsstaterne.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 29

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – overskrift

Retningslinje 7: **Øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og reducere strukturel** arbejdsløshed

Retningslinje 7: **Skabe flere og bedre job**, reducere arbejdsløshed **og øge arbejdsmarkedsdeltagelsen til 75 % for den erhvervsaktive befolkning**

Ændring 30

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. -1 (nyt)

Medlemsstaterne fastsætter deres nationale mål med henblik på at øge beskæftigelsesfrekvensen til 75 % for kvinder og mænd senest i 2020 og med et mål om at opnå fuld beskæftigelse, bl.a. ved øget arbejdsmarkedsdeltagelse af unge og ældre arbejdstagere, ufaglærte og handicappede samt minoriteter, især romaerne, og bedre integration af lovlige indvandrere. Endvidere fastsætter medlemsstaterne deres nationale mål, således at andelen af kvinder og mænd mellem 15 og 24 år, der er under uddannelse eller i beskæftigelse, øges til mindst 90 %.

Medlemsstaterne skal inden 2014 øge beskæftigelsesfrekvensen med 10 % med særlig fokus på visse grupper:

- unge mennesker mellem 15 og 25 år
- ældre arbejdstagere mellem 50 og 64 år
- kvinder
- ufaglærte
- personer med handicap
- personer med indvandrerbaggrund.

Andelen af personer, der er langtidsledige, reduceres med 10 %.

Ændring 31

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. 1

Medlemsstaterne skal integrere de flexicurityprincipper, som Det Europæiske Råd har godkendt, i deres arbejdsmarkedspolitikker og anvende dem og udnytte støtte fra Den Europæiske Socialfond til at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og bekæmpe segmentering og inaktivitet, ulighed mellem kønnene, samtidig med at den strukturelle arbejdsløshed nedbringes. Foranstaltninger til fremme af fleksibilitet og sikkerhed skal være både afbalancerede og gensidigt forstærkende. Medlemsstaterne skal derfor indføre en kombination af

For at nå dette mål skal medlemsstaterne fremme vækst og dermed skabe nye anstændige arbejdspladser, samt øge økonomiens innovative potentiale, især for SMV'er, samt befri industrien for administrative og ikke-toldmæssige barrierer. I denne henseende skal medlemsstaterne udvikle administrative og støttende instrumenter, der tager hensyn til erhvervslivets og arbejdstagernes forskellige rettigheder, så alle former for virksomheder har lige vilkår, for så vidt angår konkurrence og markedsføring. For at lette kvinder og unges adgang til

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

fleksible og troværdige, aktive arbejdsmarkedspolitikker, **effektiv livslang læring, politikker til fremme af arbejdstagernes mobilitet og hensigtsmæssige sociale sikringsystemer i forbindelse med arbejdsskift ledsaget af klare rettigheder og forpligtelser for arbejdsløse til aktivt at søge arbejde.**

arbejdsmarkedet, idet der tages hensyn til de demografiske udfordringer, skal der skabes vilkår for børnepasningsfaciliteter, der gør det muligt for alle børn i førskolealderen at få adgang til pasningsfaciliteter uden for hjemmet, og alle unge mennesker skal tilbydes et reelt job eller en praktikplads eller efteruddannelse senest fire måneder efter endt skolegang i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Langtidsledige skal modtage tilbud om beskæftigelsesforanstaltninger, hvortil der skal fastsættes kvantitative mål for at styrke forebyggende arbejdsmarkedspolitikker. **25 % af alle langtidsledige skal derfor deltage i en aktiv arbejdsmarkedsforanstaltning i form af videreuddannelse og/eller faglig omskoling.**

Ændring 32

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. 2

Medlemsstaterne skal fremme den sociale dialog og takle segmenteringen af arbejdsmarkedet gennem foranstaltninger for midlertidig og usikker beskæftigelse, underbeskæftigelse og sort arbejde. Mobilitet skal belønnes. Jobkvalitet og beskæftigelsesvilkår skal takles ved at bekæmpe lave lønninger og sikre den nødvendige sociale sikkerhed, også for arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter og selvstændige. Arbejdsformidlingstjenesterne skal styrkes og være åbne for alle, herunder for unge og for arbejdstagere, der trues af arbejdsløshed, med individualiserede tjenester, der tager sigte på de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet.

Medlemsstaterne skal i samarbejde med arbejdsmarkedets parter øge beskæftigelsesraten gennem aktiveringsforanstaltninger, særligt for unge, lavtuddannede og personer med behov for særlig beskyttelse og/eller støtte gennem rådgivningstjenester, undervisning og efteruddannelse tilpasset arbejdsmarkedets behov. Medlemsstaterne skal garantere og styrke ligebehandling og lige løn for det samme arbejde på samme arbejdsplads, som det fastslås i artikel 18 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Jobkvaliteten skal sikres ved at reducere antallet af arbejdende fattige. Endvidere skal medlemsstaterne med passende programmer øge beskæftigelsesegnheden for lovligt indvandrere. Der er desuden behov for fortsatte bestræbelser og innovative programmer for at reintegrere handicappede på arbejdsmarkedet, herunder gennem job med løntilskud. Medlemsstaterne skal fjerne de hindringer, der gør det sværere at komme ind på arbejdsmarkedet første gang, støtte skabelsen af job, fremme social innovation og øge kvaliteten og effektiviteten af arbejdsformidlingstjenester, herunder offentlige beskæftigelsestjenester. Beskæftigelsescentre skal udbyde undervisning og mentorprogrammer, især inden for informations- og kommunikationsteknologi, samt adgang til højhastighedsinternet til jobsøgende, navnlig til ældre, lovligt indvandrere, etniske minoriteter og handicappede, for at lette jobsøgningen mest muligt. Individuelle og kollektive former for selvstændig beskæftigelse gennem socialøkonomiske virksomheder skal i denne sammenhæng støttes. Der skal træffes særlige foranstaltninger mod kvinders dominans i dårligt betalte job, og mulighederne for ansættelse af kvinder i lederpositioner skal styrkes for at undgå en kønsspecifik segmentering af arbejdsmarkedet. Særligt bør arbejdstidsregler tilpasses, så der tillades en arbejdsproces, der er i overensstemmelse med kravene om forenelighed mellem familieliv og arbejde og muliggør en mere fleksibel overgang fra arbejdsliv til pensionering. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at fremme fædrenes deltagelse i børnepasning, og de bør gennemgå deres skattesystemer med henblik på at gøre disse beskæftigelsesvenlige. Eksterne og interne flexicurity-strategier til at øge fleksibiliteten for at være i stand til at reagere mere effektivt på produktionscykluser bør anvendes bedre gennem

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

en aktiv arbejdsmarkedspolitik og passende sociale sikkerhedssystemer for alle arbejdstagere under alle former for beskæftigelse, så jobskifte ikke medfører uforholdsmæssigt store økonomiske omkostninger. Det skal understreges, at fleksibilitet uden social sikring ikke er en holdbar måde at øge beskæftigelsen på. Disse bør ledsages af et klart engagement i aktivt at støtte jobsøgning. Nye former for arbejdsorganisation, såsom atypisk midlertidigt arbejde, deltidsarbejde og distancearbejde, eller mobilitet blandt arbejdstagere må ikke medføre en indskrænkning af de individuelle og kollektive arbejdstagerrettigheder og den sociale sikring for de berørte personer. Det skal sikres, at nye former for beskæftigelse ikke skabes på bekostning af normale (faste fuldtids-) stillinger. Sort arbejde bør bekæmpes ved hjælp af effektive foranstaltninger til at overvåge og gennemføre arbejdstagerrettigheder. Anstændigt arbejde, som fremmes af ILO, og »godt arbejde« bør ligge til grund for jobskabelse og integration på arbejdsmarkedet. Ved at forbedre arbejdsmarkedets funktion bør medlemsstaterne fremme indgåelsen af sociale partnerskaber og aktivt involvere arbejdsmarkedets parter i udarbejdelsen af nationale politikker og fuldt ud respektere deres ret til at indgå og håndhæve kollektive aftaler i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 33

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. 2 a (nyt)

Det er af største vigtighed at skabe job af høj kvalitet, som der også er brug for på lang sigt, og som har stor værditilvækst. Det er derfor afgørende, at uddannelses- og beskæftigelsespolitik støtter ændringer i den økonomiske struktur. Som regel bliver job, der går tabt under den økonomiske krise, ikke genskabt i samme antal i samme sektorer som før. Derfor må uddannelsessystemet reagere fleksibelt på arbejdsmarkedets behov, der følger med en ny økonomisk struktur. Beskæftigelsespolitikken skal sikre, at arbejdstagere så let som muligt kan skifte både mellem forskellige sektorer i økonomien og mellem forskellige tilstande på arbejdsmarkedet. Det er derfor mere nødvendigt nu end tidligere at tage udgangspunkt i langsigtede mål og fokusere mere på koordinerede foranstaltninger i virksomheds-, uddannelses- og beskæftigelsespolitik.

Ændring 34

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. 3

For at øge konkurrenceevnen og beskæftigelsesfrekvensen, navnlig for de lavt uddannede, og i overensstemmelse med retningslinje 2 for den økonomiske politik, skal medlemsstaterne revurdere skatte- og overførselssystemerne og den offentlige sektors mulighed for at give den nødvendige støtte. Medlemsstaterne skal øge beskæftigelsesfrekvensen gennem politikker, der fremmer aktiv aldring, ligestilling mellem kønnene og ligeløn og integration på arbejdsmarkedet af unge, handicappede, lovlige indvandrere og andre sårbare grupper. Politikker, der sikrer balance mellem arbejde og privatliv med økonomisk overkommelige pasningsordninger og nye former for arbejdsorganisation, skal indrettes på at øge beskæftigelsesfrekvensen, navnlig blandt unge, ældre arbejdstagere og kvinder, bl.a. for at fastholde højt uddannede kvinder på det videnskabelige og tekniske område. Medlemsstaterne skal også fjerne hindringer for nyuddannedes adgang til arbejdsmarkedet, støtte selvstændige erhvervsdrivende og jobskabelse, bl.a. inden for grøn beskæftigelse og på plejeområdet – og fremme social innovation.

I denne forbindelse bør midlerne fra Den Europæiske Socialfond i fuldt omfang anvendes til at øge beskæftigelsesegnetheden og jobkvaliteten gennem foranstaltninger til udvikling af personlige kvalifikationer og opfyldelse af kvalitetskrav inden for fremtidsorienterede erhverv. For at fremme arbejdstagernes mobilitet er det nødvendigt, at medlemsstaterne forbedrer villigheden til mobilitet inden for EU gennem incitamenter. For at opnå dette skal reglerne for opnåelse af støtte fra Den Europæiske Socialfond undersøges og om muligt forenkles. Nationale budgetter og EU's almindelige budget, herunder Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Globaliseringsfond, bør koordineres og målrettes for at forbedre arbejdsstyrken på en bæredygtig økonomi. I denne henseende bør medlemsstaterne tage skridt til at offentliggøre oplysninger om formålet med disse midler og vilkårene for deres anvendelse.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 35

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. 3 a (nyt)

Medlemsstaterne støtter EU-mikrofinansieringsfaciliteten som et eksempel på, hvorledes man kombinerer økonomiske og sociale foranstaltninger for at sætte skub i økonomien og skabe vækst i beskæftigelsen.

Nationale og EU-mikrofinansieringsfaciliteter ledsages af særlige uddannelses- og mentorprogrammer og sociale tilskudsordninger, der sikrer en minimumsindkomst i det første år efter at have startet en virksomhed, for at gøre iværksætterkulturen til en reel mulighed.

Ændring 36

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. 3 b (nyt)

Medlemsstaterne bør ligeledes fremme og investere i sociale foranstaltninger af almen interesse, herunder arbejdsformidling, sundhedsvæsen og bolig tjenester, som skal finansieres tilstrækkeligt.

Ændring 37

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 7 – stk. 4

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er at sigte mod at bringe beskæftigelsesfrekvensen op på 75 % for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år, bl.a. ved øget deltagelse af unge mennesker, ældre arbejdstagere og lavtuddannede arbejdstagere og bedre integration af indvandrere. udgår

Ændring 38

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 8 – overskrift

Retningslinje 8: **Udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der modsvarer arbejdsmarkedets behov, fremme** jobkvalitet og livslang læring

Retningslinje 8: **Styrke** jobkvalitet og livslang læring, **fremme** anstændigt arbejde og **udvikle en veluddannet arbejdsstyrke**

Ændring 39

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 8 – stk. -1 (nyt)

Medlemsstaterne fastsætter som deres nationale mål at nedbringe skolefrafaldet til under 10 % senest i 2020 og samtidig øge den andel af befolkningen mellem 30 og 34 år, der afslutter en videregående uddannelse, til mindst 40 %.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 40

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 8 – stk. 1

Medlemsstaterne skal fremme produktivitet og beskæftigelsesegnethed gennem et passende udbud af viden og færdigheder, der er tilpasset den nuværende og kommende efterspørgsel på arbejdsmarkedet. En grunduddannelse af kvalitet og en attraktiv videreuddannelse skal suppleres med effektive incitamenter til livslang læring, initiativer, der giver nye chancer, muligheder for alle voksne til at forbedre deres kvalifikationer og målrettede indvandrings- og integrationspolitikker. Medlemsstaterne skal udvikle systemer, der anerkender erhvervede kompetencer, fjerne hindringer for arbejdstagernes beskæftigelsesmæssige og geografiske mobilitet, fremme erhvervelse af tværfaglige kompetencer og kreativitet og navnlig fokusere deres indsats på at støtte lavtuddannede arbejdstagere og øge ældre arbejdstageres beskæftigelsesegnethed, samtidig med at højt uddannede arbejdstageres, herunder forskeres, uddannelse, kompetencer og erfaring styrkes.

En kvalitetspræget grunduddannelse og attraktiv erhvervsuddannelse, der giver arbejdstagere mulighed for at tilpasse deres kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov, har høj prioritet i medlemsstaterne. Disse skal suppleres af initiativer, der giver nye chancer for unge, især dem mellem 25 og 35 år, og omfatter et obligatorisk undervisnings- og erhvervsuddannelsstilbud og effektive incitamenter til livslang læring, hvorved arbejdsmarkedets parter opfordres til at give tid og økonomisk støtte til erhvervsuddannelse. Medlemsstaterne bør især reducere frafaldsprocenten til under 10 % og supplere indvandrings- og integrationspolitikker med faciliteter til indlæring af sprog og samfundsfaglige studier. Medlemsstaterne skal desuden udvikle systemer, der anerkender erhvervede kvalifikationer og kompetencer.

Ændring 41

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 8 – stk. 2

I samarbejde med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet skal medlemsstaterne forbedre adgangen til faglig uddannelse, forbedre uddannelses- og erhvervsvejledningen kombineret med systematisk information om nye jobmuligheder, fremme iværksætterier og være opmærksomme på fremtidige kvalifikationsbehov. Investeringer i udviklingen af menneskelige ressourcer, opkvalificering og deltagelse i livslange læringsordninger skal fremmes gennem fælles finansielle bidrag fra det offentlige, privatpersoner og arbejdsgivere. For at støtte unge mennesker og navnlig unge, der er arbejdsløse eller under uddannelse, skal medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter indføre ordninger, der hjælper nyuddannede med at finde deres første arbejde eller videreuddannelse, herunder lønnede lærlingeuddannelser, og hurtigt griber ind, når unge mennesker bliver arbejdsløse. En regelmæssig overvågning af politikkerne til opkvalificering og opmærksomhed om fremtidige behov skal bidrage til at identificere områder, der kan forbedres, og øge uddannelsessystemernes muligheder for at tilpasse sig arbejdsmarkedets behov. For at opfylde disse mål skal medlemsstaterne fuldt ud mobilisere EU-midler.

I samarbejde med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet skal medlemsstaterne forbedre adgangen til faglig uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, forbedre uddannelses- og erhvervsvejledningen kombineret med systematisk information omog passende foranstaltninger til fremme af nye jobmuligheder, iværksætterier, oprettelse af SMV'er og øge opmærksomheden om fremtidige kvalitetskrav. Udviklingen af menneskelige ressourcer, højere kvalifikationer og uddannelse skal finansieres gennem fælles finansielle bidrag fra arbejdsgivere og det offentlige. I uddannelsessystemet skal alle til enhver tid have adgang til almen uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet samt reintegrering af unge, der har forladt skolen. Medlemsstaterne bør afstemme investeringerne i uddannelsessystemet, således at målet med at øge kvalifikationsniveauet blandt den erhvervsaktive befolkning nås, idet der også tages hensyn til læring i uformelle sammenhænge. På denne måde skal reformerne vedrørende beskæftigelsesegnetheden især have til hensigt, gennem uddannelse og viden på det informations- og kommunikationsteknologiske område, at sikre tilegnelse af de nøglekompetencer, som er nødvendige for enhver arbejdstager i en videnbaseret økonomi. Der skal træffes foranstaltninger for at sikre, at læringsmobilitet bliver almindelig for unge mennesker og lærere. Medlemsstaterne skal gøre de faglige og almene uddannelsessystemer samt de ikke-erhvervsrettede uddannelser mere åbne og relevante for alle aldersgrupper, navnlig ved at anvende nationale kvalifikationsrammer, der giver fleksible læringsforløb, og

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

udvikle partnerskaber mellem almene og erhvervsmæssige uddannelsesinstitutioner og arbejdsmarkedet for at øge andelen af akademiske og erhvervsmæssige grader på højt niveau betydeligt.

Ændring 42

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 8 – stk. 2 a (nyt)

En regelmæssig overvågning af politikkerne til opkvalificering og opmærksomhed om fremtidige behov skal bidrage til at identificere områder, der kan forbedres, og øge uddannelses-systemernes muligheder for at tilpasse sig arbejdsmarkedets behov. For at opfylde disse mål skal medlemsstaterne fuldt ud mobilisere EU-midler.

Ændring 43

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 8 a (ny)

Retningslinje 8a: Reform og styrkelse af samhørighedspolitikken til støtte for beskæftigelsen

Medlemsstaterne forpligter sig til at tilrettelægge, supplere, koordinere og justere deres nationale mål på nationalt plan og indbyrdes, således at ubalancerne i den økonomiske udvikling mellem regionerne mindskes.

Medlemsstaterne er bevidst om, at samhørighedspolitikken udgør et effektivt instrument, der støtter, men ikke er underlagt retningslinjerne, idet den tager højde for regionale særpræg og hjælper regioner med at overvinde deres sociale og økonomiske vanskeligheder og reducere forskelle.

En integreret tilgang, forvaltning på flere niveauer og partnerskabsprincipper bør udgøre kernen i forvaltningen og være grundlaget for strategien, mens især det regionale og lokale niveau skal spille en afgørende rolle med hensyn til at nå ud til de utallige økonomiske og sociale aktører, der bor og producerer i Unionen, navnlig SMV'er, især inden for den socialøkonomiske sektor.

Samhørighedspolitik er derfor ikke blot en kilde til stabile finansielle bevillinger, men også et virkningsfuldt instrument for den økonomiske udvikling og således et beskæftigelsesinstrument for alle EU's regioner.

Medlemsstaterne bør investere mere i transport, energi, telekommunikation og it-infrastruktur og gøre fuldt brug af EU's strukturfonde.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Potentielle støttemodtagere bør tilskyndes til at deltage i programmer, som samfinansieres af Unionen, gennem forenkling af adgangen til midlerne.

For at opnå dette bør medlemsstaterne skabe synergier mellem deres samhørighedspolitikker og andre eksisterende sektorpolitikker i overensstemmelse med en integreret tilgang, eftersom samhørighed ikke er en omkostning, men giver styrke, anvender uudnyttet potentiale, mindsker strukturelle forskelle mellem lande og regioner, øger væksten og forbedrer konkurrenceevnen for Unionens regioner i en globaliseret verden, opvejer konsekvenserne af den globale økonomiske krise og skaber social kapital i Unionen.

Ændring 44

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 9 – overskrift og stk. 1

Retningslinje 9: Sikre effektive uddannelsessystemer på alle niveauer og øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse

udgår

For at give alle adgang til faglig og almen uddannelse af kvalitet og forbedre de uddannelsesmæssige resultater skal medlemsstaterne investere effektivt i faglige og almene uddannelsessystemer, bl.a. ved at øge arbejdsstyrkens uddannelsesniveau, så den får mulighed for at tilpasse sig de hurtige forandringer på moderne arbejdsmarkeder. Foranstaltningerne skal dække alle sektorer (fra uddannelse af små børn til højere uddannelse, faglig uddannelse samt voksenuddannelse) også under inddragelse af læring i uformelle sammenhænge. Reformerne skal tage sigte på at erhverve de nøglekompetencer, som er nødvendige for enhver borger i en videnbaseret økonomi, navnlig hvad angår beskæftigelsesegnethed, videreuddannelse eller IKT-færdigheder. Der skal tages skridt for at sikre, at læringsmobilitet bliver almindelig for unge mennesker og lærere. Medlemsstaterne skal gøre de almene og faglige uddannelsessystemer mere åbne og relevante, navnlig ved at anvende nationale kvalifikationsrammer, der giver fleksible læringsforløb, og udvikle partnerskaber mellem uddannelse og arbejde. Lærerhvervet skal gøres mere attraktivt. De videregående uddannelser skal være mere åbne over for traditionelle lærere og deltagelsen i videreuddannelse skal øges. For at nedbringe antallet af unge mennesker, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige skridt for at forebygge skolefrafald.

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 45

Forslag til afgørelse
Bilag – Retningslinje 9 – stk. 2

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er at nedbringe skolefrafaldet til 10 % og samtidig øge den andel af befolkningen mellem 30-34 år, der afslutter en videregående uddannelse, til mindst 40 % i 2020.

udgår

Ændring 46

Forslag til afgørelse
Bilag – Retningslinje 10 – overskrift

Retningslinje 10: Fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom

Retningslinje 10: Bekæmpe fattigdom og fremme social inklusion og beskyttelse

Ændring 47

Forslag til afgørelse
Bilag – Retningslinje 10 – stk. -1 (nyt)

Medlemsstaterne fastsætter deres nationale mål til at nedbringe antallet af europæiske borgere, der lever under de nationale fattigdomsgrænser, med 25 %, så over 20 mio. mennesker kommer ud af fattigdom, navnlig gennem beskæftigelsesmæssige og uddannelsespolitiske foranstaltninger.

Ændring 48

Forslag til afgørelse
Bilag – Retningslinje 10 – stk. 1

Medlemsstaternes bestræbelser på at nedbringe fattigdom skal tage sigte på at fremme fuld deltagelse i samfundet og økonomien og udbygge beskæftigelsesmulighederne under fuld udnyttelse af Den Europæiske Socialfond. Der skal også gøres en indsats for at sikre lige muligheder, herunder gennem adgang til overkommelige, bæredygtige og kvalitetsprægede tjenester og offentlige tjenester (herunder onlinetjenester i overensstemmelse med retningslinje 4), og navnlig sundhedspleje. Medlemsstaterne skal indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling. For at bekæmpe social eksklusion, udnytte deres potentiale og fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen, skal de sociale beskyttelsessystemer, livslang læring og aktive politikker til fremme af inklusion styrkes for at skabe muligheder på forskellige stadier i borgernes liv og skærme dem mod risikoen for eksklusion. De sociale sikringsystemer og pensionsystemerne skal moderniseres, så de udnyttes fuldt ud til at sikre passende indkomststøtte og adgang til sundhedspleje - og således skabe social samhørighed - samtidig med at de forbliver finansielt holdbare. Overførselssystemerne skal fokusere på at sikre indkomst i overgangssituationer og nedbringe fattigdom, navnlig blandt de grupper, der er mest udsatte for social udelukkelse, som f.eks. familier med en forælder, minoriteter, handikappede, børn og unge mennesker, ældre kvinder og mænd, lovlige indvandrere og hjemløse. Medlemsstaterne skal også aktivt fremme den sociale økonomi og den sociale innovation til støtte for de mest sårbare.

Bekæmpelse af fattigdom og udstødelse er stadig en stor udfordring. Med henblik på at forfølge dette mål er det nødvendigt at skabe muligheder for at deltage i arbejdsmarkedet eller vende tilbage hertil for alle sociale grupper, uanset placering eller uddannelsesniveau. Det er vigtigt at skabe balance mellem det at give folk en tilstrækkelig følelse af sikkerhed og bevare deres motivation til at arbejde og tjene indtægt. For at nå dette mål skal medlemsstaterne gøre en indsats for at nedbringe fattigdom, herunder fattigdom blandt beskæftigede, fremme fuld og selvvalgt deltagelse i det politiske liv, samfundet, kulturlivet og økonomien og udbygge beskæftigelsesmulighederne, i forbindelse med hvilket Den Europæiske Socialfond skal anvendes. Medlemsstaterne skal i denne forbindelse især rette opmærksomheden mod det stigende antal arbejdende fattige. For at kunne fastlægge specifikke mål for bekæmpelse af fattigdom må det klarlægges, hvordan fattigdom skal måles. Standarddefinitionen om, at en indtægt på 60 % af gennemsnitsindkomsten svarer til fattigdom, må kvalificeres. Fattigdom kan ikke fastlægges ved hjælp af en således ensidet indikator. Det skal sikres, at lige muligheder samt adgang til overkommelige, bæredygtige og kvalitetsprægede tjenester og offentlige tjenester (herunder onlinetjenester i overensstemmelse med retningslinje 4), og navnlig inden for social-, beskæftigelses-, sundheds- og boligområdet, opretholdes, idet det sikres, at de mest sårbare og dårligst stillede befolkningsgrupper har adgang til disse tjenester. Medlemsstaterne skal desuden sikre, at de mundtlige og skriftlige oplysninger, der gives af de offentlige myndigheder, er klare og fuldstændige, og at afslag om tildeling af en ydelse

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

begrundes med angivelse af den berørte persons klagemuligheder. Princippet om, at mænd og kvinder med samme uddannelse og samme slags arbejde ikke må behandles forskelligt, skal være retligt bindende for medlemsstaterne i forbindelse med alle typer beskæftigelsesforhold. For at bekæmpe social eksklusion, give folk mulighed for at spille en aktiv rolle i samfundet og fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen, skal de sociale beskyttelsessystemer og aktive politikker til fremme af inklusion styrkes yderligere for at skabe muligheder og jobperspektiver under hensyntagen til de forskellige behov og ansvar på forskellige stadier i borgernes liv, skærme dem mod risikoen for eksklusion og yde støtte, navnlig til de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, så de kan få adgang til kvalitetspræget arbejde. Derfor må der under en aktiv arbejdsmarkedspolitik skabes effektive tilgange til efteruddannelse og jobskabelse for personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet på grund af manglende uddannelse. Samtidig skal de sociale sikringssystemer og pensionssystemerne moderniseres, så de udnyttes fuldt ud til at sikre en passende indkomst, der ligger over fattigdomsgrænsen, muliggør deltagelse i det sociale liv og adgang til sundhedspleje, samtidig med at disse systemers finansielle holdbarhed bevares. Overførselsystemerne skal sikre indkomst i overgangssituationer og nedbringe fattigdom, navnlig blandt de grupper, der er mest udsatte for social udelukkelse, som f.eks. familier med én forælder, minoriteter, handicappede, børn og unge mennesker, ældre kvinder og mænd, lovlige indvandrere og hjemløse. Medlemsstaterne skal især påtage sig at træffe passende foranstaltninger til at bekæmpe fattigdom blandt børn, så børn ikke hæmmes i deres personlige udvikling og ikke er ugunstigt stillede på grund af fattigdomsrelaterede begrænsninger af deres frie udvikling, når de træder ind på arbejdsmarkedet. Det er især vigtigt at sikre lige adgang til uddannelse for børn fra fattige familier og sikre dem lige muligheder, så de ikke udsættes for social eksklusion i deres voksne liv. Med henblik på at styrke indkomstsikkerheden på forskellige stadier i livet skal medlemsstaterne sikre tilstrækkelige minimumsindkomster, der mindst skal ligge over fattigdomsgrænsen, i overensstemmelse med de forskellige fremgangsmåder, kollektive aftaler og lovgivning i medlemsstaterne. Medlemsstaterne skal også aktivt fremme den sociale økonomi og den sociale innovation rettet mod de forskellige sociale risici i løbet af borgernes liv, især for de mest sårbare, og effektivt gennemføre de vedtagne foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling. I forbindelse med en styrkelse af de offentlige finansers bæredygtighed skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på de positive virkninger, som forbedringer i den sociale samhørighed har på de nationale budgetter. En nedbringelse af fattigdommen og øget deltagelse

Onsdag den 8. september 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

fører til et fald i de sociale udgifter og øgede skatteindtægter. Medlemsstaterne skal garantere høje minimumsstandarder for jobkvalitet med henblik på at udrydde fattigdom blandt arbejdstagere.

Ændring 49

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 10 – stk. 1 a (nyt)

Sociale sikringsordninger, herunder pensions- og sundhedssystemer, skal styrkes og moderniseres, således at deres sociale afbalancering, finansielle bæredygtighed og evne til at reagere på skiftende behov sikres, alt imens alle i EU forsynes med passende beskyttelse mod social utryghed som f.eks. sundhedsproblemer, arbejdsløshed og fattigdom.

Den sociale sikring i forbindelse med kortvarige kontrakter, som især berører kvinder, og navnlig gravide kvinder, skal forbedres af medlemsstaterne.

Ændring 50

Forslag til afgørelse

Bilag – Retningslinje 10 – stk. 2

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er at nedbringe antallet af europæiske borgere, der lever under de nationale fattigdomsgrænser med 25 %, så over 20 millioner mennesker kommer ud af fattigdom.

udgår

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 308 E/18	Et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder Europa-Parlamentets erklæring af 9. september 2010 om et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder	89

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 7. september 2010

2011/C 308 E/19	Anmodning om ophævelse af Victor Uspaskichs immunitet Europa-Parlamentets afgørelse af 7. september 2010 om anmodning om ophævelse af Victor Uspaskichs immunitet (2009/2147(IMM))	90
-----------------	---	----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 7. september 2010

2011/C 308 E/20	Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (kodifikation) (KOM(2010)0204 - C7-0112/2010 - 2010/0110(COD))	92
	P7_TC1-COD(2010)0110 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandling den 7. september 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (kodifikation)	93
2011/C 308 E/21	Autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (KOM(2009)0459 - C7-0207/2009 - 2009/0128(COD))	93
	P7_TC1-COD(2009)0128 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. september 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb	94

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 308 E/22	<p>Makrofinansiel bistand til Republikken Moldova ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Republikken Moldova (KOM(2010)0302 - C7-0144/2010 - 2010/0162(COD)) .....</p>	94
	<p>P7_TC1-COD(2010)0162</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 7. september 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2010/EU om makrofinansiel bistand til Republikken Moldova ..</p>	94
2011/C 308 E/23	<p>Midlertidig suspension af den fælles toldtarif for Madeira og Azorerne *</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om forslag til Rådets forordning om midlertidig suspension af de autonome satser i den fælles toldtarif for import af visse industriprodukter til de selvstyrende regioner Madeira og Azorerne (09109/2010 - C7-0106/2010 - 2009/0125(CNS)) .....</p>	95
2011/C 308 E/24	<p>Forslag til ændringsbudget nr. 2/2010: BEREC (Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation)</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 7. september 2010 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 2/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion III - Kommissionen (12583/2010 - C7-0194/2010 - 2010/2046(BUD)) .....</p>	96
2011/C 308 E/25	<p>Atale mellem EU og Japan om gensidig retshjælp i straffesager ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. september 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om gensidig retshjælp i straffesager (05308/2010 - C7-0029/2010 - 2009/0188(NLE)) .....</p>	97
2011/C 308 E/26	<p>Bilateral beskyttelsesklauseul i frihandelsaftalen mellem EU og Korea ***I</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklauseul i frihandelsaftalen mellem EU og Korea (KOM(2010)0049 - C7-0025/2010 - 2010/0032(COD)) .....</p>	98
Onsdag den 8. september 2010		
2011/C 308 E/27	<p>Beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål ***II</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. september 2010 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (06106/1/2010 - C7-0147/2010 - 2008/0211(COD)) .....</p>	115
2011/C 308 E/28	<p>Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. september 2010 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020 (KOM(2010)0193 - C7-0111/2010 - 2010/0115(NLE)) .....</p>	116

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA